

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗

อ.พ. ๘/๒๕๔๗

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "อธิบดี" เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒)

(๒) ปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗)

(๓) ยกเลิกกรณีการนำตัวผู้ที่จะถูกตรวจค้นหรือผู้ถูกจับซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ได้อำนาจของศาลกงสุลต่างประเทศไปยังศาลกงสุลต่างประเทศของผู้นั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๔) กำหนดให้ของกลางอันจะพึงต้องรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจยึดไว้ หากเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดเวลาให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดีอาญาหรือไม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดฐานช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อจำกัดหรือข้อห้าม เพื่อให้ครอบคลุมถึงของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๖) ยกเลิกการส่งออกข้าวและรำที่ต้องบรรจุกระสอบ (ยกเลิกมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องของสดของเสียซึ่งยังมีได้รับมอบไป โดยยื่นใบขนบริบูรณ์และของนั้นมีการแสดงชัดว่าบูดเน่าแล้ว ให้อธิบดีสั่งจำหน่ายหรือทำลาย เมื่อใดก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องในความผิดเกี่ยวกับการฝ่าฝืนบทบัญญัติ เรื่องทางอนุมัติเฉพาะคราวด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕)

(๙) กำหนดให้การฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติเฉพาะคราวเป็นความผิด และต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗ เช่นเดียวกับการฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐)

(๑๐) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๓)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับสำหรับความผิดทุกฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้สูงขึ้น เนื่องจากอัตราโทษปรับที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าของเงินในปัจจุบันแล้วเป็นจำนวนเงินที่ต่ำ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราโทษปรับเสียใหม่ให้เหมาะสมกับค่าของเงินตามสภาพ เศรษฐกิจปัจจุบัน เพื่อให้การลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องอื่น ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในคราวเดียวกัน ดังนี้คือ กำหนดกรณีของกลางที่ได้ถูกยึดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้ตกเป็นของแผ่นดิน หากเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาคืน โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องร้อง คดีอาญาหรือไม่ กำหนดลักษณะของที่เกี่ยวข้องกับความผิดตามมาตรา ๒๗ และ มาตรา ๒๗ ทวิ ให้สอดคล้องกัน กำหนดอำนาจของอธิบดีในการจำหน่ายของสดของเสีย ที่บูดเน่าได้ แก้ไขอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีอำนาจเปรียบเทียบการกระทำ ความผิดในกรณีของกลางมีมูลค่ารวมกันเกินกว่าสี่แสนบาท กับให้มีอำนาจเปรียบเทียบ สำหรับความผิดฐานฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติเฉพาะคราวเพิ่มขึ้น กำหนดให้การฝ่าฝืน บทบัญญัติเรื่องการขนส่งของตามทางอนุมัติเฉพาะคราวเป็นความผิดและต้องระวางโทษ อย่างเดียวกับกรณีของการขนส่งของตามทางอนุมัติ รวมทั้งการรับของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดในกรณีดังกล่าวด้วย และกำหนดอำนาจในการออกกฎกระทรวงของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙)

พุทธศักราช ๒๕๖๒ เพื่อให้การใช้บังคับและการปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ สมควรยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับศาลกงสุลต่างประเทศ เนื่องจากศาลดังกล่าวได้ถูกยกเลิกแล้ว และยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้การส่งออกข้าวและแร่ ต้องบรรจุกระสอบเท่านั้นด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

๔. บทจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙^(๑) ประกอบกับมาตรา ๓๑^(๒) มาตรา ๓๕^(๓)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

^(๑) “มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม”

^(๒) “มาตรา ๓๑ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับ คุมขัง ตรวจค้นตัวบุคคล หรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

^(๓) “มาตรา ๓๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน

บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุข การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถาน จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

มาตรา ๓๗^(๔) และมาตรา ๔๘^(๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ปรับปรุงบทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "อธิบดี" ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้คำต่อไปนี้แทน

"คำว่า "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมาย"

๒. ปรับปรุงอัตราโทษปรับ (ร่างมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘)

๒.๑ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙

มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔

มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖ (๒) ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

^(๔) "มาตรา ๓๗ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีติดต่อกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการอื่นใดเพื่อให้ล่วงรู้ถึงข้อความในสิ่งสื่อสารทั้งหลายที่บุคคลมีติดต่อกัน จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน"

^(๕) "มาตรา ๔๘ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองขอบเขตแห่งสิทธิ และการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ"

มาตรา ๑๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๑๙ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”
 มาตรา ๒๑ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๒๒ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๒๘ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และจะให้ริบตัวเรือนั้นไว้ก็ได้”

มาตรา ๒๙ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”
 มาตรา ๓๐ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้ริบเสีย”
 มาตรา ๓๓ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”
 มาตรา ๓๘ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๔๙ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๕๓ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท”
 มาตรา ๕๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”
 มาตรา ๕๗ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท”
 มาตรา ๖๐ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน

ห้าแสนบาท หรือสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๖๖ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๖๘ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”
 มาตรา ๗๐ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”
 มาตรา ๗๒ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๗๔ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลง หรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือ นั้น ให้ริบเสีย”

มาตรา ๙๐ ... “ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๑ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”
 มาตรา ๙๑ ... “ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๑ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๑ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากคำภาษีที่ต้องเสียสำหรับของมัน”

มาตรา ๙๓ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๑ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๙๙ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑๐ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”
 มาตรา ๑๑๔ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๑๑๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”
 มาตรา ๑๑๙ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๒.๒ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ทวิ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๒.๓ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๑ ... “ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๒ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๒.๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๖ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๒ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๒.๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๖ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

๓. ยกเลิกกรณีการนำตัวผู้ที่จะถูกตรวจค้นหรือผู้ถูกจับซึ่งเป็นผู้ที่ได้อำนาจของศาลกงสุลต่างประเทศไปยังศาลกงสุลต่างประเทศของผู้นั้น (ร่างมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๓.๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่าหรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมีได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างรวดเร็ว ตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน

หรือไปยังอำเภอที่ใกล้ที่สุด หรือผู้บังคับการสถานีตำรวจ ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนั้น มาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้น มีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

๓.๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร

พระพุทศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมตัวขของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใด ได้กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกับตัวอันจะเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด มาแล้ว หรืออาจได้กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นส่งไปจัดการโดยท่านเอง เดียวกัน”

๔. กำหนดให้ของกลางอันจะพึงต้องรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่พนักงาน ศุลกากรพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจยึดไว้ หากเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่น คำร้องเรียกเอาภายในกำหนดเวลาให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยไม่ต้องคำนึงว่า จะมีการฟ้องคดีอาญาหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๑)

- ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิ่งที่ยึดไว้ นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนด หกสิบวัน สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพักต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดี อาญานั้นหรือไม่”

๕. แก้ไขเพิ่มเติมความผิดฐานช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจำหน่าย หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรข้อจำกัดหรือข้อห้าม เพื่อให้ครอบคลุมาถึง ของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามหรือของที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักรโดยยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง (ร่างมาตรา ๑๒)

- ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ทวิ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจำหน่าย หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่ยังมีได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องก็ดี หรือเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวแก่ ของนั้นก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของ ซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖. ยกเลิกการส่งออกข้าวและรำที่ต้องบรรจุกระสอบ (ร่างมาตรา ๑๓)

ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙

๗. กำหนดอำนาจของอธิบดีในการจำหน่ายของเสียที่บดเน่าได้

(ร่างมาตรา ๑๔)

- ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ของเสียซึ่งยังมีได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นบดเน่าแล้ว อธิบดีจะสั่งจำหน่ายหรือทำลายเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำเข้าหรือตัวแทนของเรียกก็ได้”

๘. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบ (ร่างมาตรา ๑๕)

- ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๖ และความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๙๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่า สี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะเปรียบเทียบ และงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนั้น ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกัน ผู้กระทำผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น”

๙. กำหนดให้การฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติเฉพาะคราวเป็นความผิด และต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗ เช่นเดียวกับการฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติ (ร่างมาตรา ๑๖)

- ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำความผิดนั้นให้รับเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคล ผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”

๑๐. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑๗)

- ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ กับร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ภาคผนวก : พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙

: พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๕๕๐

: พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๕๕๐

: พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พระพุทธศักราช ๒๕๕๒

: พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

มีนาคม ๒๕๕๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายहित ภาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พิณฑองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสมสมร นาคนาต นิตกร ๕ นางสาวจินดา สัตยาริฐานานาภิษฐ์ นิตกร ๓

นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิตกร ๓ นางสาวสุพร นิลทัฬห วิทยากร ๕

นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๓ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๕๕ ๕๖๒๓

ผลิตโดย

สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๕๕๕ ๑๗๕๑

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
-	ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
-	ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๘
๑.	สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๘
๒.	สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๙
-	ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๙
-	ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๑๓
ส่วนที่ ๒	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ กับร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๑๕
ส่วนที่ ๓	ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๗
-	คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๗
-	ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับความผิดและโทษตามกฎหมายศาลการ	๒๙
-	ความผิดทางศาลการ	๓๐
-	ศาลการ ๒๐๐๐	๓๒
-	สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี	๔๒
-	หนังสือจากธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง จำนวนเงินที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ศาลการ	๔๓
-	ข่าวที่เกี่ยวข้อง	๔๕
-	สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับความผิดกฎหมาย ศาลการ	๔๕

(ข)

- ศิลปกรรมจับเพชร – เกมหน้าไพ่ ๕ ล้านบาท ๔๕
- รวบ ๓ บริษัทหลักลอบนำเข้าสินค้าเถื่อน ๔๖
- ศิลปกรรมผวาอาวุธเขมรทะลักเข้า ๔๗

- ภาคผนวก : พระราชบัญญัติศิลปกรรม พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ..... (๑)
- : พระราชบัญญัติศิลปกรรม (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ..... (๖๘)
- : พระราชบัญญัติศิลปกรรม (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ..... (๗๒)
- : พระราชบัญญัติศิลปกรรม (ฉบับที่ ๙) พระพุทธศักราช ๒๔๘๒ ..... (๗๘)
- : พระราชบัญญัติศิลปกรรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ..... (๘๓)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติสุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีผู้เสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวม ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี

๒. เสนอโดย นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ และนายนิกร ทองธีราช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย

การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยมีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน กล่าวคือเห็นสมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับสำหรับความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้สูงขึ้น เนื่องจากอัตราโทษปรับที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าของเงินในปัจจุบันแล้วเป็นจำนวนเงินที่ต่ำ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราโทษปรับเสียใหม่ให้เหมาะสมกับค่าของเงินตามสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน เพื่อให้การลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องอื่น ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในคราวเดียวกัน ดังนี้คือ กำหนดกรณีของกลางที่ได้ถูกยึดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้ตกเป็นของแผ่นดินหากเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาคืน โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องร้องคดีอาญาหรือไม่ กำหนดลักษณะของที่เกี่ยวข้องกับความผิดตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๗ ทวิ ให้สอดคล้องกัน กำหนดอำนาจของอธิบดีในการจำหน่ายของสดของเสียที่บูดเน่าได้แก้ไขอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีอำนาจเปรียบเทียบการกระทำความผิดในกรณีที่ยกกลางมีมูลค่ารวมกันเกินกว่าสี่แสนบาท กับให้มีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดฐานฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติเฉพาะคราวเพิ่มขึ้น กำหนดให้การฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องการขนส่งของตามทางอนุมัติเฉพาะคราวเป็นความผิดและต้องระวางโทษอย่างเดียวกับกรณีของการขนส่งของตามทางอนุมัติ รวมทั้งการริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในกรณีดังกล่าวด้วย และกำหนดอำนาจในการออกกฎกระทรวงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อให้การใช้บังคับและการปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ สมควรยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับศาลกงสุลต่างประเทศเนื่องจากศาลดังกล่าวได้ถูกยกเลิกแล้ว และยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้การส่งออกข้าวและแร่ต้องบรรจุกระสอบเท่านั้นด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ และมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามที่

กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ คราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายวราเทพ รัตนากร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายโสภณ เพชรสว่าง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวิฑูยา แก้วภราดัย	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายสุริยา สุขอนันต์	เลขานุการคณะกรรมการ
๘. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๙. นายประกอบ รัตนพันธ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๐. นางกอบกุล นพอมรบดี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
๑๑. นายชลน่าน ศรีแก้ว	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายสุวิโรช พะลัง	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นางสาวจรรุวรรณ เฮงตระกูล	๑๕. นายจำลอง วสุศิริกุล
๑๖. นายจตุติ ไกรฤกษ์	๑๗. นายชูชาติ อัครโรจน์
๑๘. นางสาวตรีนุช เทียนทอง	๑๙. นายนิพนธ์ คนขยัน
๒๐. นายบุญส่ง ไข่มเกษ	๒๑. นายประสงค์ บุรณ์พงศ์
๒๒. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	๒๓. นายพีระเพชร ศิริกุล
๒๔. นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์	๒๕. นายมนัส คำภักดิ์

๒๖. นายยงยุทธ สุภาพ	๒๗. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์
๒๘. พลตรี ศรชัย มนตรีวัต	๒๘. นายสงกรานต์ อัจฉริยะทรัพย์
๓๐. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๓๑. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม
๓๒. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	๓๓. นายสุธา ชันแสง
๓๔. นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๓๕. นายอรรถพล มามะ

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาและข้อสังเกตต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สามโดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๘ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาแล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาว่า ร่างมาตรา ๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลการฯ ที่บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินของโทษปรับตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยศาลการให้สอดคล้องกับค่าเงินที่เป็นจริง นั้น เห็นว่า

๑. แม้บทบัญญัติดังกล่าวจะทำให้จำนวนเงินของโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยศาลการสอดคล้องกับค่าเงินที่เป็นจริงตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปแต่ละยุคสมัย โดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแม่บทซึ่งยุ่งยากกว่า แต่อาจมีปัญหาในประเด็นข้อกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายที่กำหนดจำนวนเงินของโทษปรับมีศักดิ์ของกฎหมายที่สูงกว่า คือ เป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งโดยหลักกฎหมาย การแก้ไขจะต้องทำโดยกฎหมายที่สูงกว่าหรือมีระดับเดียวกัน ฉะนั้น การออกกฎกระทรวงซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองกำหนดให้เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินโทษปรับเช่นนี้ จะสามารถทำได้หรือไม่ เพียงใด

๒. การบัญญัติว่า “... เมื่อหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว ...” อาจไม่ชัดเจนเพียงพอว่าจะต้องเป็นกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้วหรือไม่ หรือเพียงแต่เมื่อหารือแล้วก็มีอำนาจออกกฎกระทรวงได้ ฉะนั้น หากจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน สมควรบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมศาลการ) ผู้แทนสำนักงานัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้อธิบดีกรมศาลการมอบอำนาจให้ข้าราชการศาลการและอาจเพิกถอนการมอบอำนาจนั้นเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยศาลการจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เพื่อแบ่งเบาภาระการปฏิบัติงานของอธิบดีกรมศาลการ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยศาลการแต่ละฉบับกำหนดให้การใช้อำนาจของอธิบดีกรมศาลการแตกต่างกัน บางฉบับกำหนดให้อธิบดีใช้อำนาจด้วยตนเอง แต่บางฉบับกำหนดให้อธิบดีมอบหมายการให้อำนาจได้ (เพิ่มมาตรา ๓ วรรคสอง)

(๒) ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษปรับสำหรับความผิดทุกฐานตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับค่าเงินในปัจจุบัน

(๓) ยกเลิกบทบัญญัติเรื่องศาลกงสุลต่างประเทศ เนื่องจากปัจจุบันไม่มีศาลกงสุลต่างประเทศแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องสิ่งที่ยึดไว้ที่จะตกเป็นของแผ่นดินให้ชัดเจน โดยกำหนดให้สิ่งที่ยึดไว้ตกเป็นของแผ่นดินได้โดยมีพักต้องค้ำประกันว่าจะมีการฟ้องคดีอาญาหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกรณีที่มีการช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซัก รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของกันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ซักห้ามหรือข้อจำกัดเพื่อให้ครอบคลุมถึงของกันตนรู้ว่าเป็นของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง หรือเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ซักห้ามหรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้น และกำหนดให้รับของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดดังกล่าวโดยมีพักต้องค้ำประกันว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการริบยานพาหนะ หนีบห่อ หรือภาชนะใดที่ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ซ่อนเร้น หรือขนของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้าม ให้กว้างขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมถึงของใดอันจะพึงรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๗) ยกเลิกกรณีการส่งออกข้าวและรำซึ่งต้องบรรจุกระสอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางการค้าระหว่างประเทศ (ยกเลิกมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการทำลายของสดของเสียซึ่งยังมิได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ เพราะถ้าของนั้นบูดเน่าแล้วก็ไม่จำเป็นต้องรอ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องอำนาจการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องของคณะกรรมการเปรียบเทียบ และให้งดการฟ้องร้องคดีสำหรับการฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมติเฉพาะคราวตามมาตรา ๕ ทวิ ด้วย และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ให้อำนาจคณะกรรมการเปรียบเทียบฯ ให้มีอำนาจระงับคดีสำหรับความผิดที่ระบุไว้สำหรับกรณีของกลางรวมค่าอากรเกินกว่าสี่หมื่นบาท เป็นเกินกว่าสี่แสนบาท เพื่อมิให้คดีเล็กๆ น้อยๆ ต้องเป็นภาระแก่คณะกรรมการดังกล่าว นอกจากนี้เปลี่ยนผู้แทนกรมตำรวจเป็นผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เนื่องจากปัจจุบันกรมตำรวจได้เปลี่ยนเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๑๐) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินโทษปรับตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วย

ศุลกากร หรือเพื่อเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินของราคาของรวมค่าอากรที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ คณะกรรมการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับค่าเงินที่เป็นจริงได้ โดยต่อไป ในการแก้ไขอัตราโทษปรับหรือจำนวนเงินของราคาของรวมค่าอากรให้กระทำได้โดยการออกกฎกระทรวง เท่านั้น ไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรอีกต่อไป ซึ่งจะทำให้ประหยัดเวลาและ ค่าใช้จ่ายได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๑๑) กำหนดให้การฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติเฉพาะคราวเป็นความผิดและ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องทางอนุมัติ เนื่องจากเดิมมิได้กำหนดให้การฝ่าฝืน บทบัญญัติดังกล่าวเป็นความผิดและระวางโทษไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐)

(๑๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และกำหนดให้ กฎกระทรวงดังกล่าวต้องประกาศราชกิจจานุเบกษา ก่อน จึงจะใช้บังคับได้ เนื่องจากบทบัญญัติ มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ มิได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวง แต่ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากรฉบับดังกล่าวกำหนดให้รัฐมนตรีฯ ออกกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ แห่งพระราช บัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาแก้ไขในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓ จากที่กำหนดให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ เป็นแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “อธิบดี” เพื่อให้ ครอบคลุมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายด้วย (ร่างมาตรา ๓)

(๒) เพิ่มเติมโทษทั้งจำทั้งปรับไว้ในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๖๐ มาตรา ๙๓ และ มาตรา ๙๙ ในร่างเดิมมาตรา ๔ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔)

(๓) ตัดเรื่องการรับสิ่งของอันเนื่องมาจากการช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไป เสีย ซื่อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือที่เข้ามาในราชอาณาจักร โดยยังมีได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง หรือเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อจำกัด หรือข้อห้ามอันเกี่ยวแก่ของนั้นในร่างเดิมมาตรา ๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ ทวิ ออก เนื่องจาก การบริษัทยีนเป็นโทษทางอาญาประเภทหนึ่ง จึงควรเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา และโทษ บริษัทยีนนั้นควรเป็นไปตามกระบวนการพิจารณาของศาลจะเหมาะสมกว่า นอกจากนั้น หากกำหนด ให้บริษัทยีนดังกล่าวได้ โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลใดจะต้องรับโทษหรือไม่แล้ว อาจเป็นช่องทาง ให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ (ร่างมาตรา ๑๒)

(๔) ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๔๘๒ เพื่อกำหนดให้รับยานพาหนะหรือภาชนะที่เกี่ยวข้องกับการย้าย ซ่อนเร้น

หรือชนชองที่จะพึงต้องรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือของอื่นที่รวมอยู่ด้วยได้โดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ ออก ด้วยเหตุผลเดียวกับข้อ (๓)

(๕) เพิ่มอำนาจอธิปไตยในการสั่งจำหน่ายของสดของเสีย ซึ่งยังมีได้รับของไปโดยยื่นใบขนของบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นบูดเน่าแล้วได้ นอกเหนือจากการให้อำนาจในการสั่งทำลายของดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔)

(๖) ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๕ ที่กำหนดให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎหมายลำดับรองเพื่อเปลี่ยนแปลงอัตราโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินของราคาของรวมค่าอากรที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง ออก เนื่องจากเห็นว่าโทษปรับเป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญาลงโทษบุคคลที่กระทำความผิดดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ การเปลี่ยนแปลงอัตราโทษปรับย่อมไม่สามารถกระทำโดยการออกเป็นกฎหมายลำดับรอง

สำหรับข้อพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒ นั้น เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาตัดร่างเดิมมาตรา ๑๕ ที่เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒ ออก แล้ว ดังนั้น ปัญหาตามข้อพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทั้งสองข้อ จึงหมดสิ้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๕

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- ๑) การปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สูงขึ้นจากเดิมประมาณ ๑๐ เท่า
ใช้หลักเกณฑ์อย่างไรในการกำหนด
- ๒) ในปัจจุบันการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศุลกากรในการจัดเก็บภาษี
ศุลกากร ความคุมดูแลของที่นำเข้าและส่งออกให้เป็นไปตามกฎหมายศุลกากรมีปัญหา
การรับเงินใต้โต๊ะ ควรที่จะแก้ไขให้หมดไป และการที่แก้ไขอัตราโทษให้สูงขึ้นเกรงว่า
กลับจะทำให้ปัญหาดังกล่าวรุนแรงมากยิ่งขึ้น
- ๓) ตามมาตรา ๑๑ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดว่าสิ่งของที่
ยึดไว้ นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาคืนภายในกำหนดหกสิบวันสำหรับ
ยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็น
สิ่งของที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดี
อาญานั้นหรือไม่ เห็นว่าน่าจะขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน และสิ่งของที่ยึดควรที่จะนำไปแจกจ่าย
แก่สถาบันการศึกษาและประชาชนที่ยังขาดแคลน
- ๔) อัตราโทษปรับกำหนดแต่ดวงเงินชั้นสูง ไม่ได้กำหนดดวงเงินชั้นต่ำไว้
อาจเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรกำหนดค่าปรับสำหรับเข้าหลวงต่ำ เพื่อที่จะ
เรียกรับเงินจากผู้ถูกปรับเป็นการตอบแทนในการที่ไม่ต้องเสียค่าปรับในอัตราที่สูง

นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังตอบชี้แจง

- ๑) กฎหมายศุลกากรใช้บังคับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยไม่มีการปรับปรุง
อัตราโทษปรับเลย ทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องมีการปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น
จากเดิม ซึ่งได้มีการหารือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย
สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น โดยดูตัวเลขค่าของเงินและเปรียบเทียบกับ
กับดัชนีผู้บริโภค ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ยกร่างไว้ ๒ - ๓ ปีแล้ว ธนาคารแห่ง
ประเทศไทยเห็นว่าในอัตราค่าเฉลี่ยของดัชนีผู้บริโภค โดยเทียบเคียงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔
ที่ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ หลังจากที่ถูกกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับ
ใช้แล้ว น่าจะปรับค่าของเงินได้ถึง ๗ เท่า เพราะฉะนั้นเมื่อเทียบเคียงกับดัชนีผู้บริโภค
ดูค่าของเงินและระยะเวลาแล้ว เห็นควรปรับปรุงอัตราโทษปรับ แต่การที่กำหนดโทษปรับ
ให้สูงขึ้นจากเดิมประมาณ ๑๐ เท่า เนื่องจากได้เทียบเคียงกับกฎหมายฉบับอื่น

๒) สำหรับในเรื่องการรับเงินใต้โต๊ะของเจ้าหน้าที่ศุลกากรมีมาช้านานแล้ว ก่อนที่รัฐบาลชุดนี้จะเข้ามาบริหารประเทศ เมื่อรัฐบาลชุดนี้เข้ามาก็ได้ปรับเปลี่ยนหลายอย่าง สำหรับกรมศุลกากรก็ได้ดำเนินการปรับปรุงโดยไม่ให้เจ้าหน้าที่อยู่ในตำแหน่งนานเกินไป เพื่อไม่ให้มีโอกาสในการแสวงหาประโยชน์ มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อตรวจสอบการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ พยายามลดขั้นตอนต่าง ๆ ให้สะดวกรวดเร็วขึ้น และมีการนำเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในการบริหารจัดการในเรื่องนำเข้าและส่งออก เพื่อไม่ให้มีการกั้นแก้ง ทำให้เกิดความล่าช้าแก่ผู้ส่งออกและนำเข้าต่าง ๆ

๓) สิ่งของที่ยึดไว้ตามมาตรา ๑๑ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามกฎหมายของที่รับจะตกเป็นประโยชน์ของแผ่นดิน ซึ่งส่วนใหญ่จะนำมาขายทอดตลาด เป็นรายได้เข้าแผ่นดิน ส่วนในเรื่องของการนำสิ่งของดังกล่าวไปบริจาคจะพิจารณา เป็นรายการต่อไป โดยจะให้สถานศึกษาหรือส่วนราชการที่ร้องขอมา เช่น เลื่อยยนต์เคยเอาไป ให้สถานศึกษา เป็นต้น

๔) เมื่อมีการกระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องมีการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดต่อศาล ซึ่งศาลเท่านั้นจะเป็นผู้กำหนดอัตราโทษปรับ ที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิด ทำให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรไม่มีโอกาสเรียกรับเงินจากผู้ถูกปรับ เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่ไม่ต้องเสียค่าปรับในอัตราที่สูงตามที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	แก้ไขบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	แก้ไข มาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๙	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖ (๒)</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>		ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u> แก้ไขมาตรา ๑๕ ทวิ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u> แก้ไขมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u> แก้ไขมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u> แก้ไขมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u> แก้ไขมาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u> แก้ไขมาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u> แก้ไขวรรคสองของมาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๒</u>	แก้ไขมาตรา ๒๗ ทวิ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ยกเลิกมาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	แก้ไขมาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	แก้ไขมาตรา ๑๐๒ ทวิ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	แก้ไขมาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	แก้ไขมาตรา ๒๐	มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

การพิจารณาในวาระที่สาม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

หลังจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่สามเสร็จแล้ว
ที่ประชุมได้พิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการ ดังนี้

“กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นเวลานานตั้งแต่
พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่ประชาชน
ทั่วไปในปัจจุบันเข้าใจได้ยาก นอกจากนี้ ยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ต่าง ๆ
หลายครั้ง โดยบทบัญญัติในบางเรื่องก็ได้บัญญัติรวมอยู่ในพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ แต่ได้บัญญัติไว้เป็นพระราชบัญญัติฉบับเอกเทศให้ใช้บังคับ
เฉพาะเรื่องด้วย

คณะกรรมการวิสามัญ จึงเห็นว่า ควรได้ปรับปรุงกฎหมายเสียใหม่
เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวมีความเป็นเอกภาพและมีบทบัญญัติที่ทันสมัยสอดคล้อง
กับสภาพการณ์ปัจจุบัน”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙

กับ

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔</p> <hr/> <p>มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า</p> <p>โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า วิธีจัด และ ปฏิบัติการของกรมศุลกากรนั้น สมควรจะกำหนดลงไว้ให้เป็นระเบียบสืบไป</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้โดยบทมาตรา ดังต่อไปนี้</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ๒๔๖๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙" และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ๓ เดือน</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙" และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ๓ เดือน</p> <p>มาตรา ๒ คำว่า "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมศาลการ</p> <p>มาตรา ๖ (๒) ... " ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน "</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๖(๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "อธิบดี" ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "คำว่า "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมศาลการหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศาลการมอบหมาย"</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๖ (๒) ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p>
<p>มาตรา ๒๑ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๒๑ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๒๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจะให้ริบตัวเรือนนั้นไว้ก็ได้"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๒๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และจะให้ริบตัวเรือนนั้นไว้ก็ได้"</p>
<p>มาตรา ๒๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๒๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๓๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และของนั้นให้ริบเสีย"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๓๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้ริบเสีย"</p>
<p>มาตรา ๓๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๓๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๓๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๓๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๔๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๔๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๕๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๕๓ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"</p>
<p>มาตรา ๕๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๕๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕๗ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๖๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือสามเท่าจำนวนค่าภาษีที่ขอคืนหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๖๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๖๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษมาตรา ๖๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๗๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๗๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๗๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๕๗ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๖๐ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน หรือทั้งจำทั้งปรับ"</p> <p>มาตรา ๖๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p> <p>มาตรา ๖๘ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๗๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๗๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๗๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และสินค้าที่ได้รับรูดลงหรือขนขึ้น หรือวางหรือเหลืออยู่ในเรือนั้น ให้รับเสีย"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๘๐ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๘๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาทสำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากคำภาษีที่ต้องเสียสำหรับของมัน"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๘๓ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๘๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๗๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้รับรูดลงหรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือนั้น ให้รับเสีย"</p> <p>มาตรา ๘๐ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๘๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากคำภาษีที่ต้องเสียสำหรับของมัน"</p> <p>มาตรา ๘๓ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"</p> <p>มาตรา ๘๕ ... "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑๑๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p>
<p>มาตรา ๑๑๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๑๔ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>
<p>มาตรา ๑๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p>
<p>มาตรา ๑๕ ทวิ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๕ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕]</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๕ ทวิ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๑ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗]</p> <p>มาตรา ๑๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗]</p> <p>มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗]</p> <p>มาตรา ๑๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗]</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๑ ... "ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๑ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p> <p>มาตรา ๑๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p> <p>มาตรา ๑๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗]</p> <p>มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พุทธศักราช ๒๕๙๗]</p> <p>มาตรา ๑๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p> <p>[อัตราโทษตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พุทธศักราช ๒๕๙๗]</p> <p>มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งอันยังมิได้เสียภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามจึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่งก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด ผู้นั้นอาจร้องขอให้ไต่ถามอย่างเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน หรือไปยังอำเภอที่ใกล้ที่สุดหรือผู้บังคับการสถานีตำรวจ หรือถ้าเป็นผู้ที่อยู่ได้ย่านศาลากลางสุดต่างประเทศให้ไปแจ้งกงสุลของตน ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้น จะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>[มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗]</p>	<p>มาตรา ๒๒ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๕ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"</p> <p>มาตรา ๑๖ ... "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>"มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งอันยังมิได้เสียภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้ไต่ถามอย่างเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน หรือไปยังอำเภอที่ใกล้ที่สุด หรือผู้บังคับการสถานีตำรวจ ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น</p> <p>ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกับตัวอันเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นส่งไปจัดการโดยทำนองเดียวกัน แต่ถ้าบุคคลที่ถูกจับนั้นอยู่ใต้อำนาจศาลต่างประเทศ ให้ส่งตัวไปยังกงสุลของผู้นั้นโดยไม่มีเงื่อนไข</p> <p>มาตรา ๒๔ วรรคสอง สิ่งที่ยึดไว้่นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอา ภายในกำหนดหกสิบวันสำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด สามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึดให้ถือว่า เป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>[มาตรา ๒๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p> <p>มาตรา ๒๗ ทวิ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับ จำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่น่าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรข้อห้ามหรือข้อจำกัด มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ</p> <p>[มาตรา ๒๗ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำผิดหรือพยายามกระทำผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำผิดหรือพยายามจะกระทำผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกับตัวอันจะเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นส่งไปจัดการโดยทำนองเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“สิ่งที่ยึดไว้่นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวันสำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพักต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗ ทวิ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องก็ดี หรือเป็นของที่น่าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวแก่นั้นก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕๖ ข้าราชการนิรนามทั้งรำด้วย ที่ยื่นใบขนเพื่อส่งออกนั้นต้องบรรจุกะสอบมีน้ำหนักเท่า ๆ กันในคราวหนึ่ง ๆ ที่นำลงเรือ และเมื่อได้ซึ่งน้ำหนักกระสอบโดยจำนวนอันเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานว่ามีน้ำหนักถูกต้อง ดังได้แสดงไว้ในใบขนสินค้าขาออกนั้นแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้นำลงบรรทุกได้</p> <p>มาตรา ๖๒ ของสดของเสียซึ่งยังมีได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นนับแต่แล้ว จะทำลายเสียในเวลาใดเวลาหนึ่งภายหลังที่ของนั้นมาถึงสามวันก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๙๐ และมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ และมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่หมื่นบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนกรมตำรวจ ที่จะเปรียบเทียบ และงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำความผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น</p> <p>[มาตรา ๑๐๒ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๔๙๗]</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๒ ของสดของเสียซึ่งยังมีได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นนับแต่แล้ว อธิบดีจะสั่งจำหน่ายหรือทำลายเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๖ และความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะเปรียบเทียบ และงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่า เป็นอันคุ้มกันผู้กระทำความผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น”</p>

<p>พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ๒๕๖๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตั้ง บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ และของทั้งปวงอัน เนื่องด้วยการกระทำความผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือหาไม่</p> <p>[มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๕๐]</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>[มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๕๒]</p> <p>[รท.๒๕๖๙/-/๒๗๒/๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๙]</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ ผู้นั้นมีความผิดต้อง ระวางโทษตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ และ ของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำความผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้อง รับโทษหรือไม่”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”</p> <p>..... .....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

1. ร่างมาตรา 11 ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับตามกฎหมายว่าด้วยศาลการที่พนักงานศาลการ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจยึดไว้ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยเพิ่มข้อความว่า “โดยมีพักค้ำค้ำเนิ่งว่าจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่”

การแก้ไขเช่นนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย เพราะปัจจุบันมีคำพิพากษาศาลฎีกา พิพากษากลับกันไปกลับกันมาเป็น 2 แนวทาง

แนวทางแรกเห็นว่ากฎหมายมีความชัดเจนตามที่บัญญัติไว้จึงใช้บังคับกับทุกกรณี คือ ทั้งกรณีมีการฟ้องร้องคดีอาญาและไม่มีการฟ้องร้องคดีอาญาต่อศาล เช่น คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 816/2504 (ประชุมใหญ่) มีข้อเท็จจริงว่ารถยนต์ที่เอาไปใช้หลบหนีภาษีจนศาลสั่งริบ คดีถึงที่สุด ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอเรียก ซึ่งเป็นเวลาเกิน 60 วัน นับแต่วันที่เรือถูกยึด ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิพากษาว่า มาตรา 24 วรรคสอง มีข้อความชัดเจนแจ่มแจ้งแล้วว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในสิ่งของที่ยึดจะต้องร้องขอคืนภายในกำหนดเวลา มิฉะนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของและตกเป็นของแผ่นดิน จึงไม่มีทางแปลไปได้ดังความเห็นของผู้ร้องว่า บทบัญญัติในมาตรานี้หมายเฉพาะกรณีไม่มีตัวผู้ต้องหา แท้จริงจะต้องแปลว่าเมื่อเจ้าของไม่มาติดตามและร้องขอคืนภายในกำหนดแล้วก็หมดสิทธิ เพราะกฎหมายให้ถือว่าพ้นกำหนดแล้วเท่ากับเป็นของไม่มีเจ้าของและให้ตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. 2469 มาตรา 120 ก็บัญญัติว่า เมื่อใดพระราชบัญญัติศาลการแตกต่างกับบทกฎหมายอื่นให้ยกเอาพระราชบัญญัติศาลการขึ้นบังคับ เพราะฉะนั้น ผู้ร้องจะให้นำประมวลกฎหมายอาญามาตรา 36 มาใช้แทนพระราชบัญญัติศาลการหาได้ไม่ ต่อมามีคำพิพากษาศาลฎีกาอีกหลายฉบับเดินตามคำพิพากษาศาลฎีกาประชุมใหญ่ข้างต้น เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 842/2504 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 937/2504 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 869/2525

แนวทางที่สอง ปราบกฏตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1673/2512 (ประชุมใหญ่) วินิจฉัยกลับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 816/2504 (ประชุมใหญ่) ข้างต้น โดยศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่า การร้องขอคืนของกลางที่ถูกยึดไว้ในคดีอาญานั้นแยกได้เป็น 2 กรณี กรณีหนึ่งไม่มีการฟ้องร้องคดีอาญานั้นต่อศาล เช่น จับตัวผู้ต้องหาไม่ได้ ส่วนอีกกรณีได้มีการฟ้องคดีอาญานั้นต่อศาล โดยจับตัวผู้ต้องหาได้และการฟ้องนั้นได้ขอให้ศาลพิพากษาริบของกลางที่ยึดไว้นั้นด้วย ศาลฎีกาเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา 24 พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ใช้บังคับเฉพาะกรณีแรกคือการร้องขอคืนของกลางที่ถูกยึดโดยไม่มีมีการฟ้องคดีอาญานั้นต่อศาลเท่านั้น

หลังจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1673/2512 (ประชุมใหญ่) ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ก็มีอีกหลายคดีที่ศาลฎีกา
เดิมตามคำพิพากษาดังกล่าว เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 776/2523 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3390/2526

2. ร่างมาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 และให้ใช้
ความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน

มาตรา 12 นี้ แก้ไขเพิ่มเติมความผิดตามมาตรา 27 ทวิ ฐานช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย
ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจำนำหรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
โดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม หรือข้อจำกัด เพื่อให้ครอบคลุมถึงของที่ยังมีได้เสียค่าภาษี ของต้องจำกัด
หรือของต้องห้ามหรือของที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องด้วย เหตุผลของการ
แก้ไขมาตรา 27 ทวิ คือ การนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี ของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม
หรือของที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่านศุลกากร โดยถูกต้องเป็นความผิดตามมาตรา 27
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แต่การช่วยซ่อนเร้น ฯลฯ ซึ่งของดังกล่าวไม่เป็น
ความผิดตามมาตรา 27 ทวิ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 ทวิ ให้ครอบคลุมถึงของดังกล่าวด้วย

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับความผิดและโทษตามกฎหมายศุลกากร^๑

๑. กฎหมายศุลกากรฉบับต่าง ๆ มีสาระกว้างขวาง คลุมถึงการนำเข้าใน หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศยาน ทางรถไฟ ทางไปรษณีย์ การป้องกันและปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากร การหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้ามข้อจำกัดต่าง ๆ อันเกี่ยวแก่ของดังกล่าว และความผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก จึงต้องมีบทบัญญัติกำหนด อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่จะปฏิบัติหรือสั่งการให้ผู้อื่นปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ หากผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามที่เจ้าหน้าที่สั่งการหรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดหน้าที่ไว้ จะมีความผิดและมีโทษอย่างไร และหากมีของเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ผลเกี่ยวแก่ ของดังกล่าวจะเป็นอย่างไร

๒. ความผิดตามกฎหมายศุลกากรบัญญัติคลุมถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยเฉพาะ กล่าวคือ นายเรือ นายเรือค้าชายฝั่ง ผู้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อส่งออก บางมาตรา ก็คลุมถึงบุคคลโดยทั่วไป โดยใช้คำว่า "ผู้ใด" บางมาตราก็บัญญัติถึงความผิดและโทษ ของพนักงานศุลกากรไว้

๓. โทษตามกฎหมายศุลกากร มีทั้งโทษปรับอย่างเดียว มีทั้งโทษปรับหรือ จำคุก หรือทั้งปรับทั้งจำคุก บางกรณีก็มีการริบเรือ ริบของ กักเรือ กักห่อจดหมาย บางกรณีก็มีการทำลายที่หรือเครื่องกลอุบายของเรือที่สร้างขึ้นเพื่อลักลอบหนีศุลกากร เป็นต้น

กฎหมายศุลกากรบัญญัติโทษไว้หลายกรณีดังกล่าวแล้ว บางกรณีมิได้เป็นโทษ ตามมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เช่น การทำลายเครื่องกลอุบายของเรือที่สร้างขึ้น เพื่อลักลอบหนีศุลกากร มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๙ แต่ประมวลกฎหมายอาญามิได้บัญญัติถึงกรณีดังกล่าว เพราะประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ บัญญัติถึงโทษที่ลงแก่ผู้กระทำความผิดไว้ ๕ กรณี คือ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน

^๑ ที่มา : คำอธิบายกฎหมายศุลกากร โดย ชูชาติ อิศวโรจน์

ความผิดทางศุลกากร

ความผิดทางศุลกากรที่มักพบได้เสมอ ๆ ในการการนำเข้าส่งออก สามารถจำแนกออกเป็น ๕ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร

การลักลอบหนีศุลกากรหมายถึง การนำของที่ยังไม่ได้เสียค่าภาษีอากร หรือของที่ควบคุมการนำเข้าหรือของที่ยังไม่ได้ผ่านพิธีการศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาหรือส่งออกไปนอกประเทศไทย โดยของที่ลักลอบหนีศุลกากรอาจเป็นของที่ต้องเสียภาษีหรือไม่ต้องเสียภาษีก็ได้ หรืออาจเป็นของต้องห้ามหรือของต้องกักตุนหรือไม่ก็ได้ หากไม่นำมาผ่านพิธีการศุลกากร ก็มีความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร ทั้งนี้ กฎหมายศุลกากรได้กำหนดโทษผู้กระทำผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ไว้อย่างสูงสุดคือ หาริบของที่ลักลอบหนีศุลกากรและปรับเป็นเงิน ๔ เท่าของของราคารวมค่าภาษีอากร หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งปรับและจำ

๒. ความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากร

การหลีกเลี่ยงภาษีอากรหมายถึง การนำของที่ต้องชำระค่าภาษีอากรเข้ามาหรือส่งของออกไปนอกประเทศไทยโดยนำมาผ่านพิธีการศุลกากรโดยถูกต้อง แต่ใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเจตนาเพื่อมิให้ต้องชำระค่าภาษีอากรหรือชำระในจำนวนที่น้อยกว่าที่จะต้องชำระ เช่น สำแดงปริมาณ น้ำหนัก ราคา ชนิดสินค้า หรือพิกัดอัตราศุลกากรเป็นเท็จ เป็นต้น ดังนั้นผู้นำเข้าหรือส่งออกที่มีความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรจึงมีความผิดฐานสำแดงเท็จอีกฐานหนึ่งด้วย กฎหมายศุลกากรได้กำหนดโทษผู้กระทำผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรไว้อย่างสูงสุดคือ หาริบของที่หลีกเลี่ยงภาษีอากรและปรับเป็นเงิน ๔ เท่าของของราคารวมค่าภาษีอากร หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งปรับและจำ แต่ในกรณีที่มีการนำของชุกช่อนมากับของที่สำแดงเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากรสำหรับของชุกช่อน โทษสำหรับผู้กระทำผิด คือ ปรับ ๔ เท่าของอากรที่ขาดกับอีก ๑ เท่าของภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และภาษีเพื่อมหาดไทยที่ขาด (ถ้ามี) และให้ยกของที่ชุกช่อนมาให้เป็นของแผ่นดิน

๓. ความผิดฐานสำแดงเท็จ

การสำแดงเท็จหมายถึง การสำแดงใด ๆ เกี่ยวกับการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าไม่ตรงกับหลักฐานเอกสารและข้อเท็จจริงในการนำเข้าและส่งออก การกระทำผิดฐานสำแดงเท็จมีหลายลักษณะ ดังนี้

๓.๑ การยื่นใบขนสินค้า ค่าสำแดง ใบรับรอง บันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นต่อกรมศุลกากรเป็นความเท็จ หรือไม่บริบูรณ์หรือชักพาให้หลงผิดในรายการใด ๆ ก็ตาม

๓.๒ การไม่ตอบคำถามของเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายด้วยความสัตย์จริง

๓.๓ การไม่ยอมหรือละเลย ไม่ทำ ไม่รักษามันทีกรื่องราว หรือทะเบียน หรือสมุดบัญชี หรือเอกสาร หรือตราสารอย่างอื่น ๆ ซึ่งกฎหมายศุลกากรกำหนดไว้

๓.๔ การปลอมแปลงหรือใช้เอกสาร บันทึกรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นที่ปลอมแปลงแล้ว

๓.๕ การแก้ไขเอกสาร บันทึกรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นภายหลังที่ทางราชการออกให้แล้ว

๓.๖ การปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานศุลกากรซึ่งพนักงานศุลกากร นั้น ๆ ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

การกระทำตามลักษณะที่เป็นไปตามข้อ ๓.๑ - ๓.๖ ให้ถือเป็นความผิดโดยมิต้องคำนึงถึงว่า ผู้กระทำผิดมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ ทั้งนี้ กฎหมายศุลกากรได้กำหนดโทษผู้กระทำผิดฐานสำแดงเท็จไว้สูงสุดคือ ปรับเป็นเงินไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน

๔. ความผิดฐานนำของต้องห้ามต้องจำกัดเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

ของต้องห้าม คือ ของที่มีกฎหมายห้ามมิให้นำเข้าหรือส่งออก เช่น วัตถุลามก ของที่มีการแสดงถิ่นกำเนิดเป็นเท็จ ของที่ละเมิดลิขสิทธิ์ หรือทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ส่วนของต้องจำกัด คือ ของที่จะนำเข้า - ส่งออกได้ ต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ เช่น ต้องมีใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกของกระทรวงอุตสาหกรรมหรือกระทรวงสาธารณสุข ต้องปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลากหรือใบรับรองการวิเคราะห์หรือเอกสารกำกับยา เป็นต้น ของต้องจำกัดเหล่านี้หากปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายอื่น ๆ กำหนดแล้ว ก็สามารถนำเข้าหรือส่งออกได้

กฎหมายศุลกากรได้กำหนดโทษผู้กระทำผิดในการนำของต้องห้ามต้องจำกัดเข้าประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ไว้สูงสุดคือ หาริบของที่หลีกเลี่ยงข้อห้ามข้อจำกัดและปรับเป็นเงิน ๔ เท่าของของราคารวมค่าภาษีอากร หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งปรับและจำ

๕. ความผิดฐานฝ่าฝืนพิธีการศุลกากร

ในการนำเข้าและส่งออกสินค้าแต่ละครั้งผู้นำเข้าและส่งออกจะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบริหารและการควบคุมการจัดเก็บภาษีอากรและการนำเข้า - ส่งออกเป็นไปด้วยความเรียบร้อย การกระทำผิดฐานฝ่าฝืนพิธีการศุลกากรมีหลายลักษณะ เช่น การปฏิบัติพิธีการศุลกากรผิดท่า การขอยื่นปฏิบัติพิธีการศุลกากรแบบใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ ย้อนหลัง

** การกระทำความผิดฐานฝ่าฝืนระเบียบที่กำหนดไว้เกี่ยวกับพิธีการศุลกากร ผู้ฝ่าฝืนจะถูกปรับ ๑,๐๐๐ บาท **

ศุลกากรยุค ๒๐๐๐^{*}

การดำเนินธุรกิจเพื่อการส่งออกหรือนำเข้าสินค้าคงเหลือยังไม่พินิจที่จะต้องมีการติดต่อผ่านพิธีการจากกรมศุลกากรนับแต่ช่วงปลายปี ๒๕๔๑ จนถึงปัจจุบันเกินต้นมา กรมศุลกากรได้ริเริ่มแผนปฏิรูประบบบริการใหม่ จนถึงปัจจุบันมาตรการต่าง ๆ ที่มีการปรับปรุงเพื่อรองรับการให้บริการแก่ผู้มาติดต่อโดยเน้นการลดขั้นตอน และเพิ่มความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ประกอบการส่งออกเป็นกรณีพิเศษ ด้วยความมุ่งมั่นทุ่มเท การทำงานอย่างจริงจังโดยการปรับปรุงระบบบริการเพื่อตอบสนองแก่ภาคธุรกิจส่งออก ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น หน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของกรมศุลกากรก็คือการหารายได้ให้แก่รัฐ และการให้บริการอำนวยความสะดวกด้านการค้าระหว่างประเทศ ภารกิจที่สำคัญในแต่ละด้านของกรมศุลกากรมีดังนี้

๑. ดำเนินการจัดเก็บรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายพิกัดอัตราภาษีศุลกากร

จัดเก็บภาษีอากรจากการนำเข้า ส่งของออก ปรับปรุงโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินการด้านการจัดเก็บภาษีอากรบรรลุตามเป้าหมาย โดยให้สอดคล้องกับแนวนโยบายด้านภาษีและการดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแทนกรมสรรพากร จัดเก็บภาษีสรรพสามิต แทนกรมสรรพสามิต จัดเก็บภาษีเพื่อมหาดไทยแทนกระทรวงมหาดไทยและจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมายต่าง ๆ

๒. ดำเนินการสืบสวนปราบปรามการลักลอบและหลีกเลี่ยงภาษีอากรในทางศุลกากร

โดยสืบสวน ติดตาม ตรวจสอบ ตรวจค้น จับกุม และดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดประเภทต่าง ๆ อาทิ การลักลอบและหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร การลักลอบนำเข้าและส่งออก ยาเสพติด

๓. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออกโดยมาตรการทางภาษีอากรและมาตรการทางบริการ

เพื่อช่วยลดต้นทุนและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งออกทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อส่งเสริมให้ผู้ผลิตภายในประเทศสามารถส่งสินค้าออกไปแข่งขันกับผู้ผลิตต่างประเทศในตลาดโลกได้ เช่น การคืนอากรวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออก การชดเชยค่าภาษีอากร การยกเว้นอากรวัตถุดิบในคลังสินค้าทัณฑ์บน ประเภทโรงผลิตสินค้า การยกเว้นอากรในนิคมอุตสาหกรรม

* ที่มา : วารสารธรรมนิติ ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๒๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๒

๔. เสนอแนะนโยบายการจัดเก็บภาษีอากรในทางศุลกากร

การยกเว้นอากรและการลดอัตราอากรศุลกากรหรือยกเลิกการยกเว้นอากร และการลดอัตราอากรศุลกากร การเรียกเก็บอากรพิเศษสำหรับของนำเข้า รวมทั้ง การให้สิทธิประโยชน์ด้านอากรภายในเขตการค้าเสรีอาเซียน

๕. ปฏิบัติการอื่น

เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามภารกิจข้างต้นตามอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมศุลกากรได้สร้างมิติใหม่เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้นำเข้าและผู้ส่งออก ให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น บริการที่กรมศุลกากรได้ปฏิรูประบบงานที่น่าสนใจมีดังนี้

๑. จัดระดับตัวแทนออกของ (Customs Brokers)

กรมศุลกากรทำการคัดเลือกตัวแทนออกของระดับดี – ระดับดีพิเศษที่มีความรู้ ความชำนาญและดำเนินการทางด้านพิธีการศุลกากรถูกต้องตามระเบียบที่ทางการกำหนดไว้ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้เป็นตัวแทนออกของระดับดีและระดับดีพิเศษ โดยตัวแทนออกของสามารถนำสินค้าของลูกค้านำเข้ามาหรือส่งออกไปได้ก่อนโดยไม่ต้อง ตรวจสอบพิกัด ราคา และการคำนวณ นอกจากนี้จะได้รับสิทธิการเบ็ดตรวจสินค้าเพียงกึ่งหนึ่งของอัตราปกติ สิทธิการ On – Line กับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร อีกทั้ง ตัวแทนออกของระดับพิเศษจะได้รับคืนเงินอากรหรือชดเชยเงินอากรไปก่อน (เสร็จภายใน ๑ วัน) และตรวจสอบภายหลัง

๒. การผ่านพิธีการระบบ Long Room

การผ่านพิธีการโดยลดขั้นตอนพิธีการขาเข้าจากเดิมผู้นำเข้าสินค้าจะต้องผ่าน ขั้นตอนต่าง ๆ กว่า ๘ ขั้นตอนให้เหลือเพียง ๒ ขั้นตอน ซึ่งจะใช้เวลาการผ่านพิธีการ ไม่เกิน ๓๐ นาที สำหรับพิธีการขาออกนั้นจะลดขั้นตอนการตรวจสอบเพียงขั้นตอนเดียว และใช้เวลาการดำเนินพิธีการไม่เกิน ๑๕ นาที ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ประกอบการ ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย

๓. การคืนอากรตามมาตรา ๑๕ ทวิ

กรมศุลกากรได้กำหนดมาตรการเร่งรัดการคืนอากรให้สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งได้ให้สิทธิประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาและภาระของผู้ประกอบการ และเป็นการส่งเสริมการส่งออกตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบด้วย

๓.๑ การบริการคืนอากรแบบ One Stop Service แบ่งผู้ประกอบการ ออกเป็น ๖ กลุ่ม

ก. ผู้ประกอบการทั่วไปที่ใช้ระบบประกันลอยได้ของธนาคารรับ การคืนอากรภายใน ๕ นาที

ข. ตัวแทนออกของระดับพิเศษได้รับการคืนอากรภายใน ๑ วัน

- ค. ตัวแทนออกของระดับดีได้รับการคืนอากรภายใน ๑๕ วัน
- ง. ผู้ส่งออกระดับพิเศษได้รับการคืนอากรภายใน ๑๕ วัน
- จ. ผู้ส่งออกระดับดีได้รับการคืนอากรภายใน ๒๐ วัน
- ฉ. ผู้ขอคืนอากรทั่วไปได้รับการคืนอากรภายใน ๓๐ วัน

๓.๒ การคืนอากรตามมาตรา ๑๙ ทวิ โดยวิธีวางประกันลอยตัวระบบ On – Line ของธนาคารผู้ประกอบการต้องแจ้งวงเงินที่ใช้ค่าประกันให้ธนาคารอนุมัติ ธนาคารจะคิดค่าธรรมเนียมตามยอดค่าภาษีอากรสำหรับวัตถุประสงค์ที่นำเข้าและหักบัญชีคืนค่าประกันเสร็จภายใน ๕ นาที ซึ่งจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการใช้วงเงินค่าประกัน

๓.๓ การคืนอากรตามมาตรา ๑๙ ทวิ ด้วยระบบตัวแทนออกของระดับพิเศษ (Customs Brokers) ให้บริการแก่ผู้ประกอบการที่เป็นตัวแทนออกของระดับพิเศษหรือลูกค้าที่ใช้บริการตัวแทนออกของระดับพิเศษที่มีความรู้ความชำนาญและสามารถตรวจสอบความถูกต้องของลูกค้าแทนกรมศุลกากรได้และทำการค้าประกันไว้กับกรมศุลกากร ซึ่งจะได้รับ การคืนอากรภายใน ๑ วัน

๓.๔ การผ่อนคลายภาระการค้าประกันของผู้นำเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ ทำให้การออกของได้รับความสะดวกรวดเร็วลดภาระค่าใช้จ่าย สามารถแก้ไขปัญหาสภาพคล่องให้แก่ผู้นำเข้าดังนี้คือ

ก. สามารถคืนอากรสำหรับของใช้สิ้นเปลืองได้ตามความเป็นจริง โดยไม่ต้องไปใช้สิทธิยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

ข. กรมศุลกากรยกเว้นการเรียกเก็บอากรพิเศษร้อยละ ๑๐ สำหรับของนำเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ ทำให้ลดต้นทุนการผลิตและเสริมสภาพคล่องยิ่งขึ้น

ค. ลดภาระการชำระอากรหรือค่าประกันภาษีวัตถุประสงค์ที่นำเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ ลงเหลือกึ่งหนึ่งหรือเหลือร้อยละ ๕ ของอากรที่เรียกเก็บทั่วไป

ง. อำนวยความสะดวกให้ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้ารับใบแนบใบขนสินค้าหลังการตรวจปล่อยสินค้าหรือหลังการวิเคราะห์สินค้าแล้วนำไปเก็บไว้เอง เพื่อช่วยแก้ปัญหากรณีการคืนอากรล่าช้าหรือเอกสารสูญหาย

๔. การส่งออกด้วยระบบ EDI (Electronic Data Interchange)

ผู้ส่งออกหรือตัวแทนออกของบันทึกข้อมูลใบขนสินค้าจาก Invoice ผ่านโปรแกรมจัดทำใบขนฯ On – Line เข้าระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร หลังจากรับข้อมูลทำการตรวจสอบและแจ้งผลให้ผู้ส่งออกหรือตัวแทนออกของพิมพ์ใบขนสินค้าและนำไปยื่นที่ทำการศุลกากรพร้อมกับเอกสารต่าง ๆ ซึ่งสินค้าไม่ต้องตรวจสอบพิกัดราคาสามารถผ่านช่องเขียว แต่หากสินค้าจะต้องตรวจสอบพิกัดราคาจะต้องผ่านช่องแดง ซึ่งต้องผ่านการตรวจสอบที่ฝ่ายพิธีการส่งออกก่อน และชำระภาษีอากร (หากมี) ต่อจากนั้นจะตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารกับข้อมูลในเครื่องที่ฝ่ายตรวจสินค้า เครื่องจะกำหนดชื่อนายตรวจสอบสารวัตร โดยอัตโนมัติ ต่อจากนั้นนายตรวจ สารวัตรทำการตรวจปล่อยและรับบรรจุ

๕. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

ในปีก่อน ๆ กรมศุลกากรได้กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องค้ำประกันร้อยละ ๒๕ ของค่าอากรวัตถุดิบคงเหลือของแต่ละงวดบัญชี เมื่อผลิตส่งออกจะได้รับยกเว้นอากรทั้งหมด แต่ปัจจุบันกรมศุลกากรได้หามาตรการเพื่อช่วยลดภาระของผู้ประกอบการโดยการลดวงเงินค้ำประกันสำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนเหลือเพียงร้อยละ ๑๐ ของค่าอากรวัตถุดิบคงเหลือแต่ละงวดบัญชี โดยแยกประเภทของคลังสินค้าทัณฑ์บนดังนี้

๕.๑ คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า วงเงินค้ำประกันลดลงเหลือร้อยละ ๑๐ ของค่าอากรวัตถุดิบคงเหลือแต่ละงวดบัญชีไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท

๕.๒ คลังสินค้าสำหรับอยู่อาศัยและสร้างเรือ วงเงินค้ำประกันลดลงเหลือร้อยละ ๑๐ ของค่าอากรวัตถุดิบคงเหลือแต่ละงวดบัญชีไม่เกิน ๕ ล้านบาท

๕.๓ คลังสินค้าสำหรับบรรจุหรือแบ่งบรรจุของเพื่อการส่งออกและคลังสินค้าสำหรับเก็บวัตถุดิบพื้นฐานในการผลิตลดวงเงินค้ำประกันเหลือ ๕ ล้านบาท

๕.๔ คลังสินค้าทัณฑ์บนที่ได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี กรมศุลกากรอนุมัติให้ใช้หลักทรัพย์อื่นแทนการใช้ค้ำประกันของธนาคาร เช่น โฉนดที่ดิน เป็นต้น

๕.๕ คลังสินค้าทัณฑ์บนที่ได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี มีกำไรสะสมย้อนหลัง ๓ ปีติดต่อกัน กรมศุลกากรจะพิจารณาอนุมัติให้ใช้สัญญาประกันทัณฑ์บนแทนการใช้หนังสือค้ำประกันหรือหลักทรัพย์อื่นได้

๖. เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร Free Trade Zone

เป็นมาตรการส่งเสริมการส่งออกภายใต้คลังสินค้าทัณฑ์บน โดยเป็นที่รวมของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าและคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่น ยกเว้นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการส่งออกและการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เฉพาะให้สามารถประกอบกิจการผลิต และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตได้ครบวงจรโดยไม่มีภาระทางภาษีอากรทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำที่สุดเพื่อสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศโดยมีเป้าหมายสนับสนุนกิจการ ๕ ประเภทอุตสาหกรรมหลักตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดได้แก่

- ก. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- ข. อุตสาหกรรมการผลิตและประกอบยานยนต์
- ค. อุตสาหกรรมอัญมณี เครื่องประดับ หรือสิ่งประดิษฐ์มีค่า
- ง. อุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะด้านที่มีคุณภาพสูง
- จ. อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรทั้งที่เป็นอาหารและมีใช้

อาหาร

สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ

๑) ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้หลายหลาย ทั้งการนำวัตถุดิบจากต่างประเทศและในประเทศเข้ามาผลิต ผสม หรือประกอบเป็นของอื่นเพื่อส่งออกและกิจการอื่น เช่น การเก็บรักษาของที่นำเข้าจากต่างประเทศ การบรรจุหรือแบ่งบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การแสดงสินค้าและนิทรรศการ การบำรุงรักษาและงานด้านวิศวกรรม การวิจัยและพัฒนา หรืองานอื่นที่คล้ายกัน หรือกิจการอื่นที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร

๒) ได้รับการยกเว้นไม่ต้องวางหนังสือค้ำประกันของธนาคาร

๓) ได้รับการบริการศุลกากรแบบเบ็ดเสร็จในจุดเดียว (One – Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวก ช่วยลดค่าใช้จ่ายและเวลาได้มากขึ้น ซึ่งเป็นการลดต้นทุนทำให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

๔) ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้มีอายุการเก็บได้นาน ๒ ปี และได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

๗. แอร์คูเรีย การปฏิบัติพิธีการและตรวจปล่อยของนำเข้าเร่งด่วน (Import Express Consignments)

กรมศุลกากรมีนโยบายที่จะส่งเสริมผู้ประกอบการได้รับความสะดวกและมีขีดความสามารถในการผลิตเพื่อการส่งออกสินค้าแข่งขันกับตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำเข้าสินค้า วัตถุดิบ หรืออุปกรณ์สามารถผ่านพิธีการตรวจปล่อยของนำเข้าเร่งด่วน ณ คลังสินค้าของบริษัท ไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์ เซอร์วิส จำกัด (TAGS) หรือคลังสินค้าของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) การปฏิบัติพิธีการและตรวจปล่อยของนำเข้าเร่งด่วนมี ๒ ลักษณะ คือ

๗.๑ ของที่จำเข้าในลักษณะถุงเมล์ด่วนที่มีผู้โดยสารนำพาเข้ามาโดยตรง

๗.๒ ของที่นำเข้าในลักษณะถุงเมล์ด่วนที่ไม่มีผู้โดยสารนำพาเข้ามา ซึ่งกรณีนี้ผู้ประกอบการนั้นจะใช้บริการขนส่งของเอกชนเช่น บริษัท ดี เฮส แอล บริษัท ทีแอนด์ที บริษัท ยูพีเอส เป็นต้น ซึ่งจะให้บริการจัดส่งตั้งแต่ต้นทางจากต่างประเทศจนถึงผู้ประกอบการจะได้รับสินค้าในประเทศไทย

สำหรับการนำเข้าพิธีการในส่วนของกรมศุลกากรนั้นจะใช้เวลาไม่เกิน ๑ ชั่วโมงครึ่ง และจะมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่เพื่อให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งผู้ประกอบการจะได้รับสินค้าที่สะดวกรวดเร็วและทันต่อการนำไปผลิตสินค้าหรือดำเนินธุรกิจได้ทันใจ

๘. ผู้นำของเข้าและผู้ส่งของออกระดับบัตรทอง (Gold Card)

กรมศุลกากรได้อำนวยความสะดวกให้กับผู้นำเข้าและผู้ส่งออกเพื่อให้การผ่านพิธีการศุลกากร (Customs Clearance) ด้วยระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (EDI) สำหรับผู้ประกอบการที่มีความพร้อมและมีความเหมาะสมเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว

จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือกให้เป็นผู้นำเข้าและผู้ส่งออกระดับบัตรทอง เพื่อรับสิทธิพิเศษด้านการผ่านพิธีการศุลกากร โดยกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และสิทธิพิเศษ คือ

๘.๑ คุณสมบัติของผู้รับการคัดเลือก

ก. เป็นนิติบุคคล
 ข. มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาท
 ค. นำของเข้าหรือส่งของออกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี และมีความพร้อมในการผ่านพิธีการศุลกากรด้วยระบบ EDI ด้วยตนเอง หรือใช้บริการตัวแทนออกของระดับพิเศษ (Special Customs Broker) ที่ใช้ระบบ EDI และได้จดทะเบียนเข้าสู่ระบบ EDI ตามหลักเกณฑ์ของกรมศุลกากรแล้ว

ง. เป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือสมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือสมาชิกสมาคมการค้าที่เป็นสมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือสมาชิกหอการค้าไทย หรือสมาชิกหอการค้าจังหวัด หรือสมาชิกสมาคมการค้า หรือสมาชิกสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย หรือสมาชิกสภาหอการค้าต่างประเทศ หรือสมาชิกขององค์กรอื่นที่ลักษณะเดียวกัน และองค์กรดังกล่าวได้รับรองว่าผู้รับการคัดเลือกมีฐานะทางการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้

จ. ไม่มีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรย้อนหลังเป็นเวลา ๓ ปีนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอเว้นแต่เป็นความผิดเล็กน้อย

๘.๒ สิทธิพิเศษของผู้นำเข้าและส่งออกจะได้รับดังนี้

- ก. การนำเข้า
- ๑) ให้ผ่านการตรวจสอบใบขนสินค้าทางช่องเดี่ยว (Green Line) ของระบบ EDI
  - ๒) ให้ตัดบัญชีสินค้าสำหรับเรือ (Manifest) ภายหลังจากปล่อยของ
  - ๓) ได้รับงดเว้นการตรวจของจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร เว้นแต่การสุ่มตรวจตามข้อ ๘.๕
- ข. การส่งออก
- ๑) ให้ผ่านการตรวจสอบใบขนสินค้าทางช่องเดี่ยว (Green Line) ของระบบ EDI
  - ๒) ได้รับงดเว้นการตรวจของจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร เว้นแต่การสุ่มตรวจตามข้อ ๘.๕
- ค. การคืนอากรหรือการชดเชยค่าภาษีอากร ได้รับอนุมัติการคืนอากรหรือชดเชยค่าภาษีอากรทันทีที่ยื่นคำร้องขอ

ง. สิทธิอื่น ๆ อันจะพึงมีในอนาคตตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๓. หน้าทีของผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกระดับบัตรทอง

ก. ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ข. ต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนและวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารไว้ต่อกรมศุลกากรในวงเงินไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาท

ค. ต้องเก็บรักษาต้นฉบับใบขนสินค้าพร้อมเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ง. ต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรเข้าไปในสถานที่ประกอบการหรือสถานที่อื่นใดที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการตรวจสอบบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านศุลกากร และต้องให้ความร่วมมือหรืออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศุลกากร

๘.๔. การสิ้นสภาพ ผู้นำของเข้าและผู้ส่งของออกระดับบัตรทองจะสิ้นสภาพเมื่อ

ก. ขาดคุณสมบัติ

ข. ครบมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

ค. กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรอย่างร้ายแรง และคดีถึงที่สุดแล้ว

ง. กรมศุลกากรสั่งเพิกถอนสิทธิ

๘.๕ กรมศุลกากรอาจสุ่มตรวจของหรือเอกสารได้ตามที่เห็นสมควร

๘.๖ ในกรณีที่ตรวจพบว่า ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออกระดับบัตรทองกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรอย่างร้ายแรง หรือมีเจตนาฉ้อค่าภาษีอากร หรือมีเจตนาทุจริต ในการขอคืนอากร หรือขอชดเชยค่าภาษีอากร กรมศุลกากรพิจารณาโทษตามกฎหมายในสถานหนัก

๘.๗ กรมศุลกากรจะพิจารณาคัดเลือกให้เป็นผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกระดับบัตรทอง ตามจำนวนที่เห็นสมควร และจะประกาศผลให้ทราบ

๘.๘ อธิบดีอาจสั่งการเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้นก็ได้

๘.๙ ผู้สนใจที่ประสงค์จะขอเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออกระดับบัตรทองให้ยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมศุลกากร

ยุคที่มีการแข่งขัน การต่อสู้เพื่อแย่งตลาดการค้าแต่ละประเภทในภาวะเศรษฐกิจถดถอยเช่นนี้หากผู้ประกอบการได้รับการบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว อย่างเช่น

ของกรมศุลกากรก็จะสามารถทำให้ผู้ประกอบการมีกำลังใจที่จะต่อสู้ฟันฝ่ากับภาวะเศรษฐกิจ
ที่รุนแรงนี้ได้

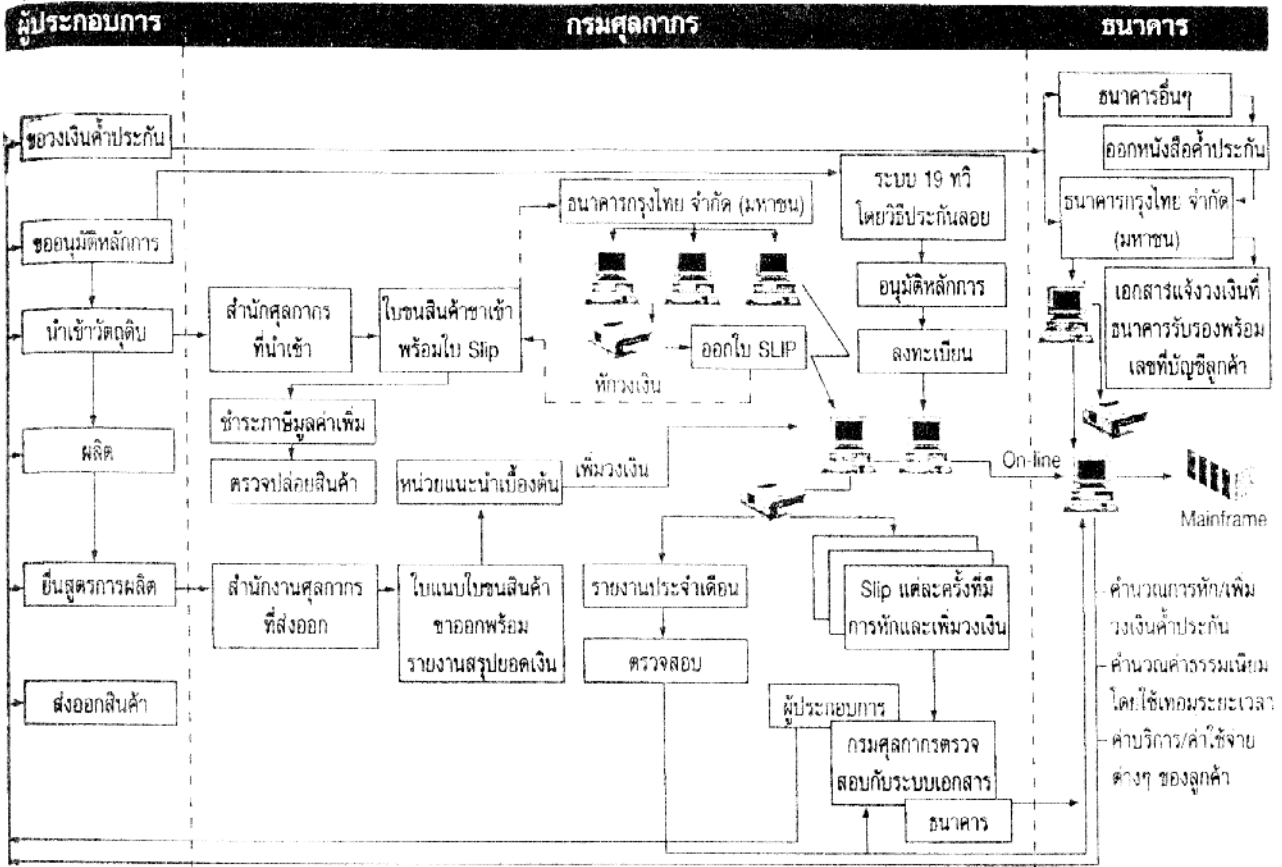

โครงสร้างการบริหารงาน

อธิบดีกรมศุลกากร	รองอธิบดี ฝ่ายบริหาร	สำนักงานศุลกากร ภาคที่ 2
	สำนักกฎหมาย	ส่วนวางแผนและปราบปราม
	ส่วนคดี	สำนักงานศุลกากร ภาคที่ 3
	สำนักสืบสวนและปราบปราม	ส่วนวางแผนและปราบปราม
	ส่วนปราบปรามทางทะเล	สำนักงานศุลกากร ภาคที่ 4
	ส่วนปราบปรามทางบก	ส่วนวางแผนและปราบปราม
	ส่วนตรวจสอบและติดตาม	สำนักงานศุลกากร ภาคที่ 5
	ส่วนของกลาง	ส่วนวางแผนและปราบปราม
	สำนักงานศุลกากร ภาคที่ 1	
	ส่วนวางแผนและปราบปราม	
รองอธิบดี ฝ่ายปฏิบัติการ	สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ	
สำนักงานศุลกากรนำเข้าท่าเรือกรุงเทพ	ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน	
ส่วนปฏิบัติการกลาง	ส่วนนิคมอุตสาหกรรม	
ส่วนวิเคราะห์สินค้า	ส่วนตรวจสินค้านอกเขตท่า	
ส่วนพิธีการนำเข้า	ด้านศุลกากรรถไฟกรุงเทพ	
ส่วนตรวจสินค้าขาเข้า	ด้านศุลกากรไปรษณีย์	
ส่วนบัญชีและอากร	สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ	
สำนักงานศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพ	ส่วนการปฏิบัติการกลาง	
ส่วนพิธีการส่งออก	ส่วนการนำเข้า	
ส่วนตรวจสินค้าส่งออก	ส่วนการส่งออกส่วนตรวจของผู้โดยสาร	
ส่วนคืนอากร	ส่วนสืบสวนปราบปราม	
รองอธิบดี ฝ่ายนโยบายและแผน	สำนักมาตรฐานศุลกากร	
กองคลัง	ส่วนมาตรฐานพิกัดอัตราศุลกากร	
สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนมาตรฐานวิเคราะห์สินค้า	
สำนักบริการและพัฒนาบุคคล	ส่วนมาตรฐานพิธีการและราคา	
ส่วนบริหารงานบุคคล		
ส่วนวินัยและจริยธรรม		
รองอธิบดี ฝ่ายวิชาการและต่างประเทศ	สำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากร	
สำนักแผนภาษี	ประจำสถานเอกอัครราชทูต	
ส่วนวิเทศสัมพันธ์	ณ ประเทศสิงคโปร์	
สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ		
ส่วนพัฒนาระบบ	สำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากร	
ส่วนระบบสารสนเทศ	ประจำสถานเอกอัครราชทูต	
สำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากร	ณ กรุงเบสเซลส์ ประเทศเบลเยียม	
ประจำสถานเอกอัครราชทูต		
ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น		
สำนักงานศุลกากร	สำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากร	
ประจำสถานกงสุลใหญ่	ประจำสถานเอกอัครราชทูต	
ณ เมืองฮ่องกง	ณ นครเวียงจันทน์	
	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	
เจ้าหน้าที่ประเมินอากร 9 (วช)		
งานตรวจสอบภายใน		

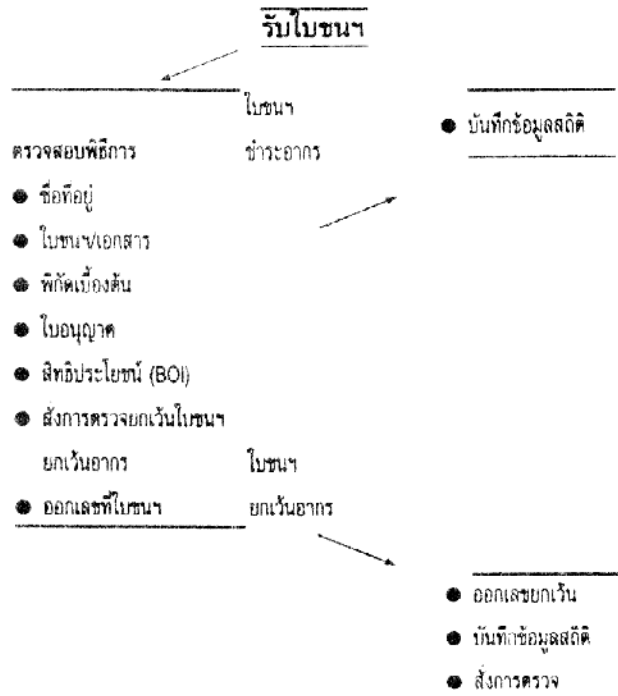
แผนภูมิแสดงเส้นทางทางการเงินตามมาตรา 19 ทวิ โดยวิธีวางประกันลอย

ขั้นตอนตรวจสอบภายหลังปล่อย

ใบขนสิทธิพิเศษ (ผู้นำเข้าระดับพิเศษ/ระดับดี ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และ BOI ฯลฯ)

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

4. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการคลัง เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 7 (ฝ่ายกฎหมาย) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย ข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขกฎหมายศุลกากรให้สามารถปฏิบัติการทางศุลกากรอย่าง อ่อนตัว ยืดหยุ่นได้ และสามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างทันต่อเหตุการณ์ โดยกำหนดให้อธิบดี มีอำนาจกำหนดระเบียบวิธีการศุลกากร ปรับปรุงการลงโทษให้เหมาะสมกับค่าเงินปัจจุบัน และเพิ่มเติมให้มีการหักจ่ายเงิน สิบบนรางวัลได้ รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติส่วนอื่นให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การดำเนินงานของศุลกากรรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. เพิ่มเติมให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจกำหนดระเบียบวิธีการศุลกากรเพื่อใช้กับบุคคล หรือของ หรือ ยวดยาน หรือเรือประเภทใดก็ได้

2. แก้ไขเพิ่มเติมให้การยื่นรายงานเรือเข้าเป็นไปตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่ อธิบดีกำหนด จากเดิมที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนด รวมทั้งปรับปรุงโทษกรณีกระทำผิดจากปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เป็น ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

3. แก้ไขเพิ่มเติมให้นายเรือยื่นบัญชีสินค้าขาออกสำหรับเรือ ตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่อธิบดีกำหนด จากเดิมที่กำหนดให้ยื่นภายในหกวันนับแต่วันที่ได้ออกใบปล่อยเรือขาออก และต้องมีใบรับรอง สินค้าตามแบบที่กำหนด

4. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ควบคุมอากาศยานต้องยื่นรายงานอากาศยานเข้าอันถูกต้องตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่อธิบดีกำหนด จากเดิมที่กำหนดให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายใน 24 ชั่วโมง รวมทั้งปรับปรุงโทษกรณีกระทำผิด จากเดิมที่ให้ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เป็น ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

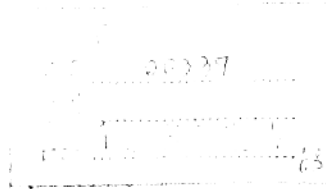
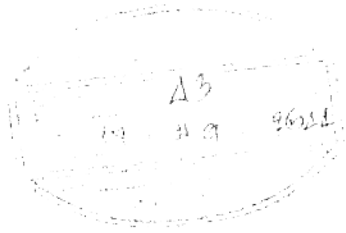
5. แก้ไขเพิ่มเติมให้มีการยื่นใบขนสินค้าขาออก โดยสำแดงการขอคืนภาษีไว้ด้วย หากตรวจพบว่า ของไม่ตรงตามสำแดงหรือของขาดหรือไม่มีของที่สำแดงในการส่งออก ให้ถือเป็นความผิดโดยไม่ต้องคำนึงถึงเจตนาหรือ ประมาทเลินเล่อ จากเดิมที่ต้องปรากฏว่าเป็นการกระทำทุจริต และปรับปรุงอัตราโทษ จากเดิมให้มีโทษปรับไม่เกินห้าหมื่น บาท หรือสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน เป็น ปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือสามเท่าของ จำนวนค่าภาษีที่ขอคืนรวมค่าอากรขาออก หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่ผู้ยื่นใบขนสินค้ามีได้เป็น ผู้สำแดงค่าขอคืนค่าอากร รวมทั้งกำหนดให้รับของอันเป็นความผิด และให้มีการหักจ่ายเงินสิบบนรางวัลร้อยละ 55 จาก เงินค่าขายของกลาง

6. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง การขอคืนอากรขาเข้า สำหรับของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับ ออกไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ จากเดิมให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัติ เป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เวลาและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

7. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง การขอคืนอากรขาเข้า กรณีที่ผู้นำเข้าส่งออกเอง หรือคืนอากรให้กับผู้ส่งออกใน กรณีที่มีการขายต่อให้กับผู้ส่งออก หรือมีการผลิตภายในประเทศหลาย ๆ ทอด จากเดิมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัติ เป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เวลา และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ยกเว้นของที่ กฎกระทรวงระบุนำเข้าคืนอากร

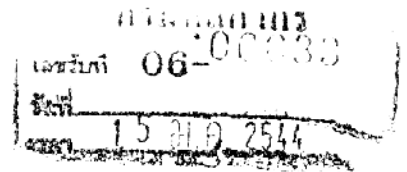
8. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง การค้าประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคารแทนการชำระอากรขาเข้า สำหรับ ของที่นำเข้าที่จะใช้เฉพาะในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ด้วยของที่นำเข้ามานั้น เพื่อส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับ การแก้ไขมาตรา 19 ทวิ ซึ่งให้อธิบดีอนุญาตให้ รับการค้าประกันแทนการชำระอากรขาเข้าได้

9. แก้ไขเพิ่มเติม กรณีของนำเข้าตามมาตรา 19 ทวิ เพื่อให้ชัดเจนว่าอย่างไรจึงถือว่าของนั้นได้ส่งออก ตามมาตรา 19 จัตวา

ในโอกาสแห่งนี้ประเทศไทย

11 มกราคม 2544

เรียน อธิบดีกรมชลประทาน

ที่ สปท.สงนง.(31) 31 /2544 เรื่อง จำนวนเงินที่มีอยู่จัดไว้ในกฎหมายชลประทาน

ตามที่กรมชลประทาน ได้มีหนังสือที่ กคส 0605/11877 ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2543

ขอความเห็นธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาปรับปรุงจำนวนเงินที่
กำหนดไว้ในกฎหมายชลประทานฉบับล่าสุด ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้กรมชลประทานจะได้นำไป
พิจารณาประกอบการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว ความโดยละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สปท. พิจารณาแล้ว ขอเรียนเสนอข้อคิดเห็น ดังนี้

ดูรายการ สรียส ๖๖๖๖๖
เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาชลประทาน 4

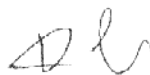
1. การพิจารณาเพื่อปรับปรุงจำนวนเงินในกฎหมายดังกล่าว วิธีหนึ่งอาจอ้างอิงตาม
ดัชนีราคาผู้บริโภค ซึ่งหากใช้หลักการนี้ สปท. ได้คำนวณค่าเฉลี่ยในแต่ละช่วงเวลาของแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตามตารางต่อไป นี้ สำหรับในช่วงระยะเวลาก่อนที่จะมีแผนพัฒนาฯ
หากใช้หลักการนี้ก็จะถือตามค่าเฉลี่ยดัชนีราคาผู้บริโภคสำหรับช่วงปี พ.ศ. 2497 - 2503 ดังนี้

ช่วงเวลา	อัตราเพิ่มเฉลี่ยของ ดัชนีราคาผู้บริโภค (ร้อยละต่อปี)
พ.ศ. 2497-2503	1.6
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-2509)	1.3
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510-2514)	0.3
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519)	10.9
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2520-2524)	11.6
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529)	2.8
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)	4.7
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)	4.8
พ.ศ.2540-2542	2.9

2. หากใช้หลักการ ปรับตามวิธีการดังกล่าว จะทำให้จำนวนเงินค่าปรับที่กำหนดใน กฎหมายสูงสุดการเพิ่มขึ้นประมาณ 7 เท่าตัว เนื่องจากมิได้มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินค่าปรับเป็น เวลาถึง 45 ปี และที่น่าจะมีการทบทวนจำนวนเงินค่าปรับอันยุติใหม่ อย่างไรก็ดี การเปลี่ยนแปลง ในอัตราค่าปรับที่ยุติใหม่เพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้น รพท. มีความเห็นว่าจำนวนค่าปรับที่จะ กำหนด อาจจำเป็นต้องคำนึงถึงความหนักเบาของประเภทความผิด รวมทั้ง ปัจจัยอื่นๆประกอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

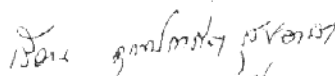
ขอแสดงความนับถือ

(ม.ร.ว.จตุรมงคล ไสยกุล)
ผู้ว่าการ

3) ส่ง กลุ่มงานกฎหมาย
พร.พร.พร.พร.

(นายมานะ หลีกทอง)
ผู้อำนวยการสำนักงาน
16 ส.ค. 2544

4)
โปรดพิจารณา
พร.
17 ส.ค. 2544
นางสาว อรุณ
พระทิวา วัฒน
คุณ อรุณ

ทีมวิเคราะห์ดุลบัญชีเดินสะพัดและดุลการชำระเงิน
ฝ่ายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
สายนโยบายการเงิน
โทร 283-6882 โทรสาร 281-5680

ข่าวที่เกี่ยวข้อง*

สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมโทษเกี่ยวกับความผิดกฎหมายศุลกากร

(3 มี.ค 47) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษเกี่ยวกับความผิดตามกฎหมายศุลกากร พร้อมตั้งข้อสังเกตเสนอให้มีการชำระกฎหมายเกี่ยวกับศุลกากรให้มีความเป็นเอกภาพ

การประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร ในวาระสอง และวาระสาม ซึ่งสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับศุลกากรในครั้งนี้ เป็นการแก้ไขเรื่องขบพกำหนดโทษในความผิดฐานต่างๆเกี่ยวกับศุลกากรโดยการเพิ่มอัตราโทษ เช่น โทษปรับให้มีอัตราสูงขึ้น ลี้เณงจากอัตราโทษตามกฎหมายศุลกากรปัจจุบันที่ใช้บังคับมานานมีอัตราโทษปรับที่ค่อนข้างต่ำ รวมถึงมีการแก้ไขเรื่องของที่ถูกปรับให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรยังเห็นชอบกับข้อสังเกตที่เสนอให้รัฐบาลพิจารณาปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากรใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติศุลกากรที่ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี 2469 แม้จะมีการแก้ไขมาหลายครั้ง แต่ก็ยังมีบทบัญญัติที่ค่อนข้างล้าสมัย ใช้ภาษาที่ประชาชนเข้าใจยาก รวมถึงมีการตรากฎหมายเฉพาะเรื่องแยกออกไปอีกหลายฉบับ จึงควรที่จะมีการปรับปรุงให้กฎหมายว่าด้วยศุลกากรของประเทศไทยมีความเป็นเอกภาพ และทันสมัย

นอกจากนี้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรยังได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ การเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปจากภัยอันตรายในการเดินเรือ ที่กำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการเดินเรือ โดยเฉพาะการเฉลี่ยความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการเดินเรือให้มีความชัดเจน เนื่องจากปัจจุบันการเฉลี่ยความเสียหายที่เกิดขึ้นยังไม่มีกฎหมายใช้บังคับเป็นการเฉพาะ แต่ใช้จารีตประเพณีการเดินเรือสากลและกฎหมายอื่น ซึ่งทำให้เกิดปัญหาความชัดเจน ---จบ---

ศุลกากรจับเพชร-เกมหนีภาษี มูลค่า 5 ล้านบาท

เมื่อเวลา 10.30 น. วันที่ 3 มี.ค.47 นายเชาวลิต เศรษฐีเมธีกุล อธิบดีกรมศุลกากร นายมนต์ คำภักดิ์ รองอธิบดี ร่วมกันแถลงข่าวการจับกุมขบวนการลักลอบนำสินค้าโดยแอบอ้างชื่อบริษัทนำเข้าเป็นสินค้าประเภทเครื่องเล่นเกม เพลิดเพลิน จำนวน 200 เครื่อง รวมทั้งอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องลักลอบหนีศุลกากรเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร

*ที่มา : NEWScenter

ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ 2 มี.ค.ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรฝ่ายสืบสวนและปราบปราม สืบทราบว่า จะมีขบวนการจะมีขบวนการลักลอบนำสินค้าหนีศุลกากรโดยใช้วิธีทำใบขนส่งสินค้านำเข้า นิคมอุตสาหกรรมโดยใช้ชื่อบริษัท เอช ซี ลอร์ แมนูแฟคเจอร์ส มาเก็บที่เขยวบินที่ เอชเค 972 โดยยกเว้น อากร เจ้าหน้าที่จึงได้เข้าทำการตรวจสอบพบว่าสำแดงชนิดสินค้าเป็นเคมีสำหรับเคลือบเลน แต่ผลการตรวจสอบพบว่าเป็นเครื่องเล่นเกมส์ เพลย์สเตชัน 2 จำนวน 200 เครื่อง พร้อมด้วยอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่จึงประสานไปยังบริษัทนำเข้าทราบว่าไม่ได้สั่งเข้าสินค้าชนิดดังกล่าวแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่จึงได้ยึดของ กลางทั้งหมดไว้ตรวจสอบ

นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรได้จับกุมเครื่องเล่นการพนันประเภทรูเล็ต ที่ลักลอบนำเข้ามา โดยบริษัท ดี เอช แอล อินเตอร์เนชั่นแนล ตรวจสอบพบเครื่องเล่นการพนันรูเล็ตซึ่งเป็นของต้องห้ามนำ เข้าประเทศจึงได้ยึดไว้ตรวจสอบ นอกจากนี้ยังสามารถจับกุมสินค้าประเภทเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า นาฬิกา จำนวนมาก ล่าสุดเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสินค้าที่นำเข้ามาเก็บที่บริษัทเฟดเดอรัลเอ็กเซล ประเทศไทยจำกัด จากการเข้าตรวจค้นพบเพชรเจียรไนน้ำหนัก 6.50 กรัม บรรจุอยู่ในซองพลาสติก ซุกซ่อนอยู่ในกล่องไม้้อกรายการ รวมมูลค่าทั้งหมดรวมกว่า 5 ล้านบาท --จบ--

รวม 3 บริษัทลักลอบนำเข้าสินค้าเถื่อน

ศุลกากรจับ 3 บริษัทลักลอบนำสินค้าต้องห้ามและปกปิดรายการของสำแดงเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ผู้สื่อข่าวรายงานว่าทางกรมศุลกากรได้จับกุมการลักลอบนำสินค้าต้องห้าม และหลีกเลี่ยงภาษี โดยสำแดงเป็นของถูกกฎหมาย เข้ามาทางท่าอากาศยานกรุงเทพ รวม 3 ราย คือ จับกุมสินค้าที่นำเข้าโดย บริษัท ดี เอช แอล อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) ตรวจพบเป็นเครื่องเล่นการพนันประเภทรูเล็ต ซึ่งเป็น ของต้องห้ามในการนำเข้า ,จับกุม บริษัท ดีเลมซี เอ็กซ์พอร์ต จำกัด แล ะบริษัท คราวส์ อินเตอร์เทรดดิ้ง จำกัด เจ้าหน้าที่ตรวจดูสภาพหีบห่อพบเป็นสินค้าประเภทเสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า และนาฬิกา ยี่ห้อต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น Louis Vuitton, Christian Dior, Chanel และ Adidas และจับกุมสินค้าของบริษัท เฟดเดอรัล เอ็กเซล (ประเทศไทย) ตรวจพบเป็นเพชรเจียรไนแล้ว น้ำหนัก 6.50 กรัม บรรจุในถุง พลาสติกใสห่อด้วยกระดาษสีฟ้า และใช้กระดาษคาร์บอนห่อหุ้มไว้อีกชั้นหนึ่ง โดยของดังกล่าวซุกซ่อนด้วย วิธีใช้กระดาษขาวใสพันติดกับท่อเพชรและติดไว้ที่ ผนังกล่องกระดาษ รวมการจับกุม 3 ราย มูลค่า ประมาณ 3 ล้านบาท

โดยผู้สื่อข่าวระบุเพิ่มเติมว่า การสำแดงเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร ช้อห้าม ช้อจำกัด มีความผิด ตามมาตรา 99, 27 แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2469 สำหรับสินค้าประเภทเสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า และ

นาฬิกา อาจเป็นสินค้าที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ของผู้อื่นด้วย จึงได้ขีดไว้เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป--จบ--

ศุลกากรผวาอาวุธเขมรทะลักเข้า

นายชาวลิต เศรษฐเมธีกุล อธิบดีกรมศุลกากร เปิดเผยว่า กรมศุลกากรเตรียมที่จะขออนุมัติจากกระทรวงการคลังเพื่อขอขบประมาณซื้อเครื่องเอกซเรย์แบบเคลื่อนที่เพิ่มเติม 6 เครื่อง เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าผ่านทางรถไฟจากกัมพูชาที่จะต่อเชื่อมกับท่าเรือแหลมฉบัง จ.ชลบุรี ในการจำหน่ายไปยังประเทศยุโรปแทนท่าเรือของประเทศสิงคโปร์ เพราะประหยัดต้นทุนการขนส่งสินค้าจำนวนมาก โดยคาดว่าก่อสร้างได้เสร็จประมาณปี 49 เนื่องจากกรมศุลกากรกังวลว่าการขนส่งสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางรถไฟอาจมีการลักลอบนำอาวุธเถื่อน หรือสิ่งที่มีผิดกฎหมายผ่านเข้ามาที่ท่าเรือของไทยด้วย

ในโอกาสการค้าระหว่างประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคอื่นได้เชื่อมโยงมากขึ้น โดยเฉพาะกัมพูชาที่มีแผนก่อสร้างรางรถไฟมายังแหลมฉบัง โดยผ่านทางด่านอรัญประเทศ ในจ.สระแก้ว ซึ่งหากดำเนินการได้เมื่อไรก็จะทำให้กัมพูชาลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าได้อย่างมหาศาล จากเดิมที่ได้ใช้ท่าเรือจากสิงคโปร์แล้วผ่านยุโรปจึงต้องใช้ต้นทุนเยอะ ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาเรื่องการลักลอบนำอาวุธเข้ามาในไทย จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องเอกซเรย์ตรวจสอบตู้จากรถไฟอีก 1 ลอต เพราะว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศด้วย

ส่วนการจัดซื้อเครื่องเอกซเรย์ เพื่อติดตั้งการตรวจสินค้านำเข้าและส่งออก ลอตแรก 5 เครื่อง มูลค่า 14.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 560 ล้านบาท นั้น แม้ว่าในขณะนี้การส่งสินค้าดังกล่าวล่าช้าอยู่บ้างแต่คาดว่าจะในเร็ว ๆ นี้รัฐบาลไทยจะนำเข้าเครื่องเอกซเรย์จาก จีนได้ โดยขณะนี้ขั้นตอนการแลกเปลี่ยนสินค้ายังติดอยู่ที่การเจรจาการซื้อสินค้าเกษตรจากไทย เนื่องจากสัญญาการค้าขายนั้นเป็นแบบแลกเปลี่ยนสินค้า หรือจีทูจี โดยจีนจะต้องซื้อสินค้าเกษตรจากไทย 14 รายการ มูลค่าประมาณ 8.75 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 350 ล้านบาท เช่น กุ้งแช่แข็ง, ไก่แช่แข็ง, ไข่นกกระทา, ปลาสด, ข้าวหอมมะลิ, ทูเรียน, ลองกอง, ฝัก เป็นต้น

สำหรับารซื้อเครื่องเอกซเรย์ในลอตที่ 2 มูลค่า 1,600 ล้านบาท เป็นเครื่องที่ติดตั้งอยู่กับที่ โดยคาดว่าจะดำเนินการได้เสร็จภายในปี 48 ซึ่งเป็นการซื้อขายแบบจีทูจีเหมือนเดิม ส่วนการเจรจาการค้าขายนั้น จะทำได้รวดเร็วกว่าการซื้อขายในงวดแรก เพราะมีบทเรียนมาจากการเจรจาการค้าขายลอตแรก เนื่องจากติดปัญหาการเจรจาการต่อรองราคาสินค้าเกษตรในขณะที่การต่อรองเครื่องเอกซเรย์ได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายชาวลิตเป็นห่วงเรื่องการขนส่งสินค้าสิ่งที่มีผิดกฎหมายผ่านเข้ามาในประเทศไทยทางด้านอย่างมาก โดยเฉพาะด้านอรัญประเทศ แม้ว่ากาสรสร้างรางรถไฟจากกัมพูชามาไทยจะสร้าง

ความสะดวกในการค้าขายของทั้งสองประเทศ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของกัมพูชาดีขึ้น แต่ต้องยอมรับว่า กัมพูชามีอาวุธ และสิ่งอื่นที่มีตีกฎหมายจำนวนมากอาจจะลักเข้ามาไทย หรือเป็นทางผ่านเพื่อไปประเทศอื่นซึ่งอาจทำให้นานาชาติมองไทยในแง่ที่ไม่ดีแน่.--จบ--

---

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช ๒๔๖๙
- พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗)
พุทธศักราช ๒๔๘๐
- พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๔๘๐
- พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙)
พุทธศักราช ๒๔๘๒
- พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒)
พ.ศ. ๒๔๙๗

พระราชบัญญัติศาลการ

พุทธศักราช ๒๕๖๙

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก
พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า วิธีจัด และ ปฏิบัติการของกรมศาลการนั้น สมควร
จะกำหนดลงไว้ให้เป็นระเบียบสืบไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

หมวด ๑

มาตรา ๑^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศาลการ พระ
พุทธศักราช ๒๕๖๙ และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ๓
เดือน

บทวิเคราะห

มาตรา ๒ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่
ศาลการ และในการแปลความแห่งพระราชบัญญัติหรือบทกฎหมายนั้น ๆ ถ้อยคำต่อไปนี้ ถ้าไม่
แย้งกับความในบทหรือเนื้อเรื่องไซ้ ให้มีความหมายและกินความรวมไปถึงวัตถุและสิ่งทั้งหลาย
ดังกล่าวไว้ต่อไปนี้ คือ

คำว่า “เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้

คำว่า “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศาลการ

คำว่า “พนักงานศาลการ” และ “พนักงาน” หมายความว่า ความและกินความรวมไป
ถึงบุคคลใด ๆ ซึ่งรับราชการในกรมศาลการ หรือนายทหารแห่งราชนาวิ หรือนายอำเภอ หรือ
ผู้ช่วยนายอำเภอ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษให้กระทำการแทนกรมศาลการ

^๑ รก.๒๕๖๙/-/๒๗๖/๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๙

^๒ มาตรา ๒ นิยามคำว่า “พนักงานศาลการ” และ “พนักงาน” แกะไขโดยพระราชบัญญัติ
ศาลการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๗๙

คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า และกินความรวมถึงพนักงานใด ๆ ซึ่งได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่เฉพาะการ หรือพนักงานใดซึ่งกระทำหน้าที่โดยเฉพาะในกิจการตามหน้าที่ของตนโดยปกติ

คำว่า “ท่าต่างประเทศ” “ภาคต่างประเทศ” หรือ “เมืองต่างประเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ นอกพระราชอาณาจักรสยาม

คำว่า “เรือกำปั่น” หรือ “เรือ” ให้รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่ได้ทำขึ้นหรือใช้ในการนำส่งคนหรือทรัพย์สินโดยทางน้ำ

คำว่า “นายเรือ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

คำว่า “ค่าภาษี” หมายความว่า ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรือ อากรชั้นใน

คำว่า “ศุลกากรได้ตรวจมอบไปถูกต้องแล้ว” หมายความว่า และกินความรวมว่าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมาย ได้ทำใบขนสินค้าถูกต้องและได้เสียค่าภาษีและค่าภาระติดพันครบถ้วนแล้ว

คำว่า “ผู้นำของเข้า” หมายความว่า รวมทั้งและใช้ตลอดถึงเจ้าของหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ครอบครองหรือมีส่วนได้เสียชั่วขณะหนึ่งในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาจนถึงเวลาที่ได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากรักษาของพนักงานศุลกากร และคำว่า “ผู้ส่งของออก” ให้มีความหมายเป็นทำนองเดียวกัน โดยอนุโลม

คำว่า “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” แห่งของอย่างใดนั้น^๓

(๑) ในกรณีส่งของออก หมายความว่า ราคาขายส่งเงินสดซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด หรือ

(๒) ในกรณีนำของเข้า หมายความว่า ราคาของของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

^๓ มาตรา ๒ นิยามคำว่า “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” แห่งของอย่างใดนั้น แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำว่า “อาคาร” หมายความว่า ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรืออากรชั้นใน

คำว่า “คลังสินค้า” หมายความว่า โรงพักสินค้า ที่มั่นคงและคลังสินค้าทัณฑ์บน

คำว่า “เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด ๑ ทวิ^๖

คณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร

มาตรา ๒ ทวิ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกระทรวงการคลังเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒ ตริ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๒ ทวิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๒ จัตวา นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒ ตริ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

^๖ มาตรา ๒ นิยามคำว่า “อาคาร” เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๗ มาตรา ๒ นิยามคำว่า “คลังสินค้า” เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^๘ มาตรา ๒ นิยามคำว่า “เขตปลอดอากร” เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

^๙ หมวด ๑ ทวิ คณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร มาตรา ๒ ทวิ ถึง มาตรา ๒ อัญญา เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคล

ล้มละลาย

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒ เบญจ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒ ฉ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒ สัตต คณะกรรมการตามมาตรา ๒ ทวิ มีอำนาจดำเนินการ

(๑) กำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมินภาษี

อากร

(๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น

(๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บภาษีอากร

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่สุด และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงนั้นมิให้มีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นในกรณีที่คำพิพากษาอันถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นผู้ควมในคดีนั้น

มาตรา ๒ อธิบดี กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดที่ต้องวินิจฉัยตามมาตรา ๒ สัตต (๓) จะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้นมีได้

หมวด ๒

วิธีจัดการและกำหนดทำ ฯลฯ

มาตรา ๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะได้ทรงตั้งหรือทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสนาบดีตั้งบุคคลผู้สมควรขึ้นเป็นหัวหน้าจัดการงานในกรมตุลาการ และกำกับตรวจตรากิจการอันเป็นหน้าที่ของกรมนั้น บุคคลผู้นั้นซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “อธิบดี” ให้มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมบรรดาพนักงานทั้งหลายในกรมตุลาการ มีอำนาจให้เงินเดือนและเงินรางวัล เรียกประกันสำหรับความประพฤติดี และออกข้อบังคับสำหรับกรมตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และบังคับการให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๔ เพื่อความประสงค์แห่งการนำของเข้าหรือส่งออกหรือนำของเข้าและส่งออกและการตุลาการให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดทำหรือที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นท่าหรือที่สำหรับการนำเข้าหรือส่งออกหรือนำเข้าและส่งออกซึ่งของประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางทะเลหรือทางบก หรือให้เป็นท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีทัณฑ์บน ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) กำหนดสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นสนามบินตุลาการโดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๓) ระบุเขตตุลาการ ณ ท่าใด หรือที่ใด หรือสนามบินใดซึ่งได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๕ อธิบดีจะตั้งด่านตรวจเรือกำปั่นเข้าและออก และจะวางพนักงานไว้ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเวลาที่เรือนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำสยามก็ได้

มาตรา ๖ (๑) อธิบดีจะกำหนดที่กันสมควรมากน้อยแห่งให้เป็นท่าเทียบท่าเรือตามกฎหมายสำหรับบรรทุกองลง และขนของขึ้น และกำหนดแสดงเขตแห่งท่าเทียบท่าเรือนั้น

^๔ มาตรา ๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๐

ๆ ไว้ก็ได้ ห้ามมิให้เรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือขนสินค้าขึ้น ณ ที่อื่น นอกจาก ณ ที่ซึ่งได้ให้อนุมัติตั้งวานั้น หรือภายในเขตที่อธิบดีได้อนุมัติ และอธิบดีจะเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้น โดยให้ทำทัณฑ์บนหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจก็ได้

(๒)^๙ อธิบดีอาจดำรัสสั่งได้ว่า การตรวจสินค้าเข้าและออกนั้นจะพึงกระทำ ณ ที่ใด และโดยวิธีใด และจะบังคับให้สร้างและอนุมัติการสร้างโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบก็ได้ บรรดาโรงพักสินค้าและที่มั่นคงเหล่านั้น ต้องจัดให้มีที่อันสมควรไว้เป็นที่ทำการ ทั้งต้องมีรั้วและประตูให้สมควรจนเป็นที่พอใจของอธิบดีบรรดาประตูนอกและในทั้งปวงต้องลั่นด้วยกุญแจของรัฐบาล ส่วนลูกกุญแจนั้น ให้เก็บรักษาไว้ที่ศูนย์กลาง ผู้ใดเอากุญแจนั้นออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือบังอาจลอบเข้าไปในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง เช่นว่านั้น ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน

(๓) ถ้าผู้ค้าหรือเจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง ต้องรับความเสียหาย เพราะเหตุมิได้ใช้กุญแจของรัฐบาล ในเวลาอันควรเพื่อเริ่มทำการ (คือเวลาเริ่มทำการราชการประจำวัน หรือเวลาเริ่มทำการล่วงเวลาตาม ซึ่งมีในอนุญาตทางราชการ) ท่านว่ากรมศุลกากรต้องรับผิดชอบให้ค่าทดแทนให้แก่ผู้ค้าเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้นไม่เกินที่ได้เสียหายไป

(๔) ของที่ยังไม่ตรวจมอบนั้น ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายที่หรือเอาเข้าร่วม หรือเสียดัด หรือแบ่งแยกกอง หรือบรรจุ หรือกลับบรรจุใหม่ ณ ทำเนียบทำเรือหรือโรงพักสินค้าใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตและมีพนักงานกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

(๕) พนักงานกำกับทำเนียบ ทำเรือ หรือโรงพัก สินค้าใด ๆ จะสั่งให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่ลัคน้ำมันมั่นคงก็ได้ ในเมื่อเป็นวิสัยจะทำได้และเมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน และของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบนี้ห้ามมิให้ปล่อยทิ้งไว้ในที่ส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งทำเนียบทำเรืออันเป็นที่โล่ง ซึ่งอธิบดีเห็นว่าศุลกากรจะไม่สามารถระวังรักษาให้เพียงพอได้

(๖)^{๑๐} เพื่อให้การจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตราเป็นไปโดยสอดคล้องกับความปลอดภัยในการขนถ่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าในเขตศุลกากรแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่ออธิบดีได้หารือกับผู้รับผิดชอบประจำท่าหรือที่หรือสนามบินที่เป็นเขตศุลกากรแห่งนั้นแล้วให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราและวิธีการเก็บอากรของสินค้าดังกล่าว ตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการนำสินค้านั้นออกไปจากเขตศุลกากรแห่งนั้น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗ (๑) บรรดาทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้าและที่มั่นคงทั้งหลายในท่ากรุงเทพฯ ซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า

^๙ มาตรา ๖ (๒) อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗

^{๑๐} มาตรา ๖ (๖) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

และที่มั่นคงซึ่งได้อนุมัติแล้วตามความในมาตราก่อน แต่หากต้องเป็นที่ซึ่งไม่มีทางจะเข้าไปใน โรงพักสินค้าและที่มั่นคงนั้น ๆ ได้ เมื่อได้สิ้นกุญแจของรัฐบาลแล้ว

(๒) เมื่อได้ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว ถ้าผู้ใดร้องขออนุมัติทำเนียบทาเรือ โรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงแห่งหนึ่งแห่งใด และอธิบดีไม่เต็มใจจะให้อนุมัติไซ้ ให้อธิบดีแจ้ง ข้อขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ร้องภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ในเมื่อก่อนนั้น ๆ ตั้งอยู่ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ หรือภายในสองเดือนถ้าตั้งอยู่ที่อื่น ถ้าและคำแจ้งข้อขัดข้องนั้นมิได้ ส่งไปภายในกำหนดเวลาดังระบุไว้นี้ไซ้ ให้ฟังถือว่าที่นั้น ๆ เป็นอันได้อนุมัติแล้ว ถ้าอธิบดีและผู้ ร้องไม่สามารถจะตกลงกันได้ ก็ให้ตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละสองคนเป็นผู้ตัดสินข้อโต้แย้ง ถ้า อนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ ให้อนุญาโตตุลาการนั้น ๆ ตั้งผู้ชี้ขาด และให้เป็นอัน ยุติถึงที่สุดตามคำตัดสินของผู้ชี้ขาดนั้น

(๓) การให้อนุมัติชั่วคราวสำหรับที่ต่าง ๆ ซึ่งคิดจะตั้งขึ้นนั้น เมื่อผู้ร้องได้ทำ แผนผังส่งแล้ว ก็ให้อนุมัติชั่วคราวได้

(๔) เจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทาเรือ โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงทุกแห่ง ซึ่ง ได้อนุมัติตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้รับคำแจ้งความแถลงการณ์ให้อนุมัตินั้นเป็นลายลักษณ์อักษร ในคำแจ้งความนี้ให้แสดงเขตและระเบียบการแห่งที่นั้นลงไว้ให้ชัดเจน และถ้าเจ้าของหรือ ผู้ปกครองที่ได้ยื่นแผนผังอันแท้จริงแห่งที่นั้นด้วย ก็ให้อธิบดีเขียนคำรับรองแผนผังนั้น อนึ่งการ ให้อนุมัติที่ใด ๆ ดังได้ระบุและกำหนดเขตไว้วันนั้น ให้เป็นอันสมบูรณ์อยู่ตราบเท่าเวลาซึ่งที่นั้น ๆ คงรูปอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงในทางก่อสร้างและระเบียบการ และตราบเท่าเวลาที่ประกัน ซึ่งได้ให้ไว้ ยังคงเป็นที่พอใจของอธิบดี

มาตรา ๗ (ก)^{๖๖} เจ้าของหรือผู้ปกครองโรงพักสินค้า จะต้องเสียค่าธรรมเนียม ไบอนุญาตสำหรับโรงพักสินค้าประจำปี ทุกโรงพักสินค้า ซึ่งได้รับอนุมัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๖๗}

มาตรา ๘^{๖๘} อธิบดีจะอนุมัติและกำหนดสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งมีผู้นำเข้ามา ในราชอาณาจักรเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนก็ได้ โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บ ของตลอดจนข้อบังคับเพื่อการดำเนินการและตรวจตราควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่ เห็นสมควร

^{๖๖} มาตรา ๗ (ก) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๖๗} มาตรา ๗ (ก) คำว่า "ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๘} มาตรา ๘ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

เพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรหรือค่าخذใช้อย่างอื่นซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกต้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บน และหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ

เจ้าของหรือผู้ประกอบการคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ทวิ^{๕๕} อธิบดีมีอำนาจ

(๑) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๒) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนตาม (๑) และ (๒) อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๙ บรรดาคลังสินค้า โรงเก็บสินค้า หรือที่มั่นคงอย่างอื่นจะเป็นที่สำหรับตรวจหรือเก็บของก็ดี ให้พ่อค้าหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องสร้างขึ้น และบำรุงรักษาโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

หมวด ๓

การเสียค่าภาษี

มาตรา ๑๐^{๕๖} บรรดาค่าภาษีนั้น ให้เก็บตามบทพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราศุลกากร การเสียค่าภาษีให้เสียแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในเวลาที่ยื่นใบขนสินค้าให้

ถ้าค่าภาษีที่ได้เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จะต้องเสียจริง กรมศุลกากรมีสิทธิเรียกเก็บส่วนที่ขาดจนครบ แต่ในกรณีปรากฏหลังจากที่ได้ปล่อยของไปจากอารักขาของศุลกากร หรือได้ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วว่า ค่าภาษีที่ได้เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จะต้องเสียจริง และค่าภาษีที่ขาดมีจำนวนไม่เกินสี่สิบบาทตามใบขนสินค้าฉบับหนึ่ง ๆ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะสั่งให้งดการเรียกเก็บเพิ่มเติมก็ได้

^{๕๕} มาตรา ๘ ทวิ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๕๖} มาตรา ๑๐ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม

เว้นแต่ในกรณีที่มีการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงอากร สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกอากรที่ขาดเพราะเหตุอันเกี่ยวกับชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใด ๆ หรือเกี่ยวกับอัตราอากรสำหรับของใด ๆ นั้น ให้มีอายุความสิบปี แต่ในเหตุที่ได้คำนวณจำนวนเงินอากรผิด ให้มีอายุความสองปี ทั้งนี้ นับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีมีอำนาจคืนเงินอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณจำนวนเงินอากรผิดโดยไม่จำเป็นต้องมีคำเรียกร้องขอคืน แต่มิให้ส่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

สิทธิในการเรียกร้องขอคืนเงินอากรเพราะเหตุที่ได้เสียไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสียจริงเป็นอันสิ้นไปเมื่อครบกำหนดสองปีนับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออก แล้วแต่กรณี แต่คำเรียกร้องขอคืนอากรเพราะเหตุอันเกี่ยวกับชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใด ๆ หรือเกี่ยวกับอัตราอากรสำหรับของใด ๆ นั้น มิได้รับพิจารณาหลังจากที่ได้เสียอากรและของนั้น ๆ ได้ส่งมอบหรือส่งออกไปแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่ได้แจ้งความไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการส่งมอบหรือส่งออกว่าจะยื่นคำเรียกร้องดังกล่าว หรือในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พึงต้องรู้อยู่ก่อนส่งมอบหรือส่งออกกว่าอากรที่ชำระไว้นั้นเกินจำนวนที่พึงต้องเสียสำหรับของที่ส่งมอบหรือส่งออก

มาตรา ๑๐ ทวิ^{๑๑} ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะสำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๘ การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

ในกรณีของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ตรี^{๑๒} ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่ส่งออกเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะสำเร็จ

^{๑๑}มาตรา ๑๐ ทวิ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๒}มาตรา ๑๐ ตรี เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิถีพิถันตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ออกไปขนส่งสินค้าให้

การขอคืนค่าภาษีในกรณีที่มีได้ส่งของออกนอกราชอาณาจักร ให้กระทำได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกไปขนส่งสินค้าให้

มาตรา ๑๑^{๖๖} การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าของเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่ที่นำเข้าของเข้า ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้นและค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่ที่นำเข้าของเข้า

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัย หรือค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่ที่นำเข้าของเข้าหรือไม่มีค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่ที่นำเข้าของเข้า การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๑ ทวิ^{๖๗} ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง และหากได้มีการกำหนดราคาศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตามความใน (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ของบทนิยามคำว่า “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” ในมาตรา ๒ แล้วยังคงมีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริงของของนั้นอีก ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดราคาศุลกากรของของดังกล่าวได้

มาตรา ๑๒^{๖๘} ถ้าไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใด ๆ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษี หรือจะซื้อของนั้นไว้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือกองหนึ่งกองใดในของชนิดหนึ่ง หรือประเภทหนึ่ง เต็มทั้งส่วนหรือทั้งกองตามราคาที่สำแดงไว้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละสองกึ่งหรือถ้าไม่รับของไว้เป็นค่าภาษีหรือรับซื้อไว้ดังว่านี้ อธิบดีและเจ้าของต่างมีอำนาจตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน แต่ไม่เกินฝ่ายละสองคน เพื่อช่วยให้ตกลงกันในข้อโต้แย้ง

ถ้าอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายไม่ตกลงกันได้ ให้อนุญาโตตุลาการนั้น ๆ ตั้งผู้ชี้ขาด และให้เป็นอันยุติถึงที่สุดตามคำตัดสินของผู้ชี้ขาดนั้น

มาตรา ๑๓ บรรดาการซึ่งของ การสอบ การตีราคาของ ฯลฯ เพื่อประเมินค่าภาษี หรือเพื่อประโยชน์อื่นในราชการนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในกรมศุลกากรเป็นผู้ทำ

^{๖๖} มาตรา ๑๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๗} มาตรา ๑๑ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๘} มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๔

การตรวจของและป้องกันลักลอบหนีศุลกากร

มาตรา ๑๔ เมื่อของผ่านศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากร ด้วยประการใด ๆ ก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรคนหนึ่งคนใดจะให้เกิดหีบห่อและตรวจของนั้น ในเวลาใด ๆ ก็ได้ พนักงานนั้นจะเอาตัวอย่างของใด ๆ ไปเพื่อตรวจหรือสอบ หรือตีราคา หรือ เพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ได้แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็น ตัวอย่างของนี้ต้องส่งให้โดยไม่คิดราคา และ พนักงานนั้นจะเลือกเอาออกจากหีบห่อหรือส่วนใดแห่งของนั้นก็ได้อีก แต่ว่าตัวอย่างของเช่นนี้ จะต้องเอาไปแต่เพียงขนาดหรือปริมาณพอสมควร และจะต้องเอาออกโดยวิธีอันจะทำให้เจ้าของ เสียหายหรือลำบากอย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นไปได้ และเมื่อไรสามารถจะคืนได้ ก็ให้คืนแก่เจ้าของไป โดยเร็ว

มาตรา ๑๕^{๖๖} พนักงานศุลกากรอาจขึ้นไปบนเรือลำใด ๆ ก็ได้ภายในพระราช อาณาเขต และอาจอยู่ในเรือนั้นได้ตลอดเวลาที่ทำการบรรทุกสินค้าลงหรือขนสินค้าขึ้น หรือ จนกว่าเรือนั้นออกไป ไม่ว่าในที่ส่วนใด ๆ ของเรือ และไม่ว่าในเวลาใด ๆ ให้พนักงานศุลกากร เข้าถึงและตรวจค้นได้ และอาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้าในเรือได้ อาจสั่งให้เปิดห้องส่วนใด ๆ ของเรือ หรือให้เปิดหีบห่อ หรือที่บรรจุ ของอย่างใด ๆ ได้ หรือถ้าจำเป็นจะให้หักเปิดสิ่งนั้น ๆ ก็ได้ อาจประจำเครื่องหมายหรือ ประทับตรา หรือลั่นกุญแจ หรือผูกมัดของใด ๆ ที่อยู่ในเรือ หรือที่ใด หรือหีบห่อใด ๆ ก็ได้ และถ้าเครื่องหมาย ดวงตรา กุญแจ หรือเครื่องผูกมัดนั้นได้มีผู้ถอนไป หรือเปิดออก หรือหัก ต่อย หรือเปลี่ยนแปลงไปโดยจงใจไซ้ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาท

มาตรา ๑๕ ทวิ^{๖๗} ผู้ใดขึ้นไปบนเรือเดินต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ชายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสารและผู้มีหน้าที่ต้อง ปฏิบัติบนเรือนั้น

มาตรา ๑๖ ของใดที่ศุลกากรยังมิได้ตรวจมอบไปโดยชอบ พนักงานศุลกากรอาจ ถอนไป ขนขึ้นและเก็บไว้ในที่มั่นคงก็ได้

^{๖๖} มาตรา ๑๕ อัตราร้อย แก้อีกโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๗} มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๑๗ พนักงานตุลาการอาจตรวจค้นหีบห่อของคนโดยสารแล้วปล่อยผ่าน
ภาษีได้ และถ้าในหีบห่อนั้นมีของที่ยังมีได้เสียค่าภาษีก็ดี ของต้องจำกัดก็ดี ของต้องห้ามก็ดี
พนักงานจะกักหีบห่อนั้นไว้ก็ได้

มาตรา ๑๘^{๒๓} พนักงานตุลาการอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ
ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นใด ๆ ก็ได้ แต่ว่าต้องมีเหตุอันพนักงานนั้นควรสงสัยว่า
บุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมีได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม
จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่งก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด ผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างรวดเร็วตามควรแก่
เหตุ ไปยังพนักงานตุลาการผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน หรือไปยังอำเภอที่
ใกล้ที่สุด หรือผู้บังคับการสถานีตำรวจ หรือถ้าเป็นผู้ที่อยู่ใต้อำนาจศาลกงสุลต่างประเทศ ให้นำไป
ยังกงสุลของตน ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้น จะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัย
เพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น
ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๙^{๒๔} พนักงานตุลาการอาจสั่งให้หยุดรถ เกวียน หรือยานพาหนะอย่าง
อื่น ๆ และตรวจค้นเพื่อให้ทราบว่ามีของที่ลักลอบหนีศุลกากรหรือไม่ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัย
ว่ารถเกวียน หรือยานพาหนะนั้นได้ใช้ หรือกำลังใช้เนื่องจากเรือกำปั่น หรือคลังสินค้า หรือโรงเก็บ
สินค้า หรือที่ขึ้นของขึ้น หรือทำเนียบท่าเรือ หรือทางน้ำ หรือทางผ่านพรมแดน หรือทางรถไฟ
ผู้ใดไม่ยอมหรือขัดขวาง หรือพยายามจะขัดขวางต่อการตรวจเช่นนี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด หรือใช้ หรือ
ช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำความผิดต่อบทพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้โดยไม่มี
ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำผิด หรือ
พยายามจะกระทำผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด
พระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกำตัวอันเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมาแล้ว หรืออาจได้
กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นส่งไปจัดการโดยท่านองเดียวกัน แต่ถ้าบุคคลที่ถูก
จับนั้นอยู่ใต้อำนาจศาลกงสุลต่างประเทศ ให้ส่งตัวไปยังกงสุลของผู้นั้นโดยไม่มีเงื่อนไข

มาตรา ๒๐ ทวิ^{๒๕} ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณา
เขต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จับผู้ต้องหาและส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด

^{๒๓} มาตรา ๑๘ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๒๔} มาตรา ๑๙ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๒๕} มาตรา ๒๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องถิ่นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีนี้ มิให้นำ
ระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของ
พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๑^{๖๖} เรือทุกลำเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด้านตรงที่กำหนด
ไว้ และต้องให้ความสะดวกทุกอย่างแก่พนักงานศุลกากร ในการที่จะเข้าไปและขึ้นบนเรือ ถ้า
พนักงานศุลกากรสั่งให้เรือนั้นทอดสมอก็ต้องกระทำตาม นายเรือต้องตอบคำถามใด ๆ ของ
พนักงานอื่นเกี่ยวแก่เรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทางและลักษณะของสินค้าในเรือ ให้
นายเรือรายงานถึงอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และเมื่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่สั่ง นายเรือต้องส่งมอบ อาวุธปืน และกระสุนปืนทั้งหมดให้อยู่ในความรักษาของ
พนักงานกำกับด่านตรวจ และให้ส่งวัตถุระเบิดทั้งหมดไปในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้ตั้ง
แต่งขึ้นเพื่อการนี้ นายเรือต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากรทุกประการ ให้วาง
พนักงานศุลกากรลงประจำเรือ เพื่อกำกับไปจนถึงที่จอดในท่าอันจะได้กำหนดให้สำหรับลำเรือนั้น
ให้ประพุดต่อพนักงานศุลกากรโดยสุภาพ และให้พนักงานนั้น ๆ มีที่พักบนเรือโดยสมควร ห้าม
มิให้เรือลำใดล่วงด่านตรวจไปโดยไม่มีพนักงานศุลกากรลงประจำบนเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
พิเศษจากพนักงานกำกับด่าน ถ้าและนายเรือหรือบุคคลผู้ใดซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือ ไม่ยอมหรือ
ละเลยไม่กระทำตามดังว่านี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒^{๖๗} เรือลำใดออกไปจากท่าจะให้มิให้พนักงานศุลกากรกำกับไปจนถึง
ด่านตรวจก็ได้ เมื่อไปถึงที่นั้นให้เรือหยุดลอยลำ เพื่อส่งพนักงานขึ้น และเพื่อให้เจ้าพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตรวจ ส่วนอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดใด ๆ ที่ได้ส่งมอบไว้ในความ
รักษาของศุลกากรเมื่อเรือมาถึงนั้น ให้คืนแก่เรือไป ถ้าเรือลำใดมีพนักงานศุลกากร หรือพนักงาน
อื่นของรัฐบาลอยู่บนเรือ และออกจากท่าไป โดยพนักงานนั้น ๆ ไม่ยินยอมกักตี หรือไม่ให้ความ
สะดวกอันควรแก่พนักงานเพื่อทำการตามหน้าที่ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่
เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓ ถ้าเรือลำใดที่จะพึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่
หยุดลอยลำเมื่อได้สั่งให้หยุด และมีเรือในราชการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือของกรม
ศุลกากร ชักธงหมายตำแหน่ง ธงหมายราชการไล่ติดตามไป เมื่อใดให้ยังป็นเป็นอาณัติสัญญาณ
หนึ่งก่อนแล้ว ท่านว่าพนักงานควบคุมเรือที่ไล่ติดตามนั้น มีอำนาจตามกฎหมายที่จะยิงเรือซึ่ง
กำลังหนีนั้นได้

^{๖๖} มาตรา ๒๑ คัดราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๗} มาตรา ๒๒ คัดราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๔^{๖๔} สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานตุลาการ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

สิ่งที่ยึดไว้นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหก สิบวันสำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด สามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่า เป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๕ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องส่งมอบให้อยู่ ในความรักษาของพนักงานเจ้าหน้าที่ตุลาการ หรือถ้าไม่มีพนักงานเช่นว่านี้ภายในระยะเวลาใกล้ พอควร ก็ให้ส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของอำเภอที่ใกล้ที่สุด ซึ่งจะได้รักษาไว้แทนตุลาการ สิ่งของที่ยึดและรับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ตุลาการนั้น ให้ จำหน่ายตามแต่กริบตีจะสั่ง

ถ้าของที่ยึดไว้นั้นเป็นของเสียหาย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินไป อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะสั่งพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของ แผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายของนั้นเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงออกแล้ว ให้ถือไว้ แทนของ^{๖๕}

มาตรา ๒๖ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องยึดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปแสดงที่ สถานีตำรวจหรือศาลก็ได้ในเมื่อเป็นของต้องการในคดีที่ตำรวจฟ้อง ในการนี้ให้พนักงานตำรวจ แจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังพนักงานตุลาการว่า ของนั้นได้ยึดไว้ แล้วให้จัดการนำของนั้น ไปยังตุลาการโดยเร็วตามแต่จะทำได้ และส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของตุลาการ

มาตรา ๒๗^{๖๖} ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือ ของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านตุลาการโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเห็นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำ ของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถนอมไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถนอมไปซึ่งของ ดังกล่าวนั้นจากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดย มิได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่น ทำการเช่นว่านี้ก็ดีหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถนอม หรือกระทำอย่างใด แก่ของเช่นว่านี้ก็ดีหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการ เสียค่าภาษีตุลาการหรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ

^{๖๔} มาตรา ๒๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

^{๖๕} มาตรา ๒๕ วรรคสอง แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓

ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๖๖} มาตรา ๒๗ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐

อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะมูลค่าภาษีของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ กีด หรือหลีกเลี่ยงข้อห้ามหรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นกีด สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๗ ทวิ^{๑๑} ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจํา นำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่น่าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรข้อห้ามหรือข้อจำกัด มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๗ ตร^{๑๒} ห้ามมิให้เรือขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินหนึ่งแสนบาท แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใด ๆ ลับเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา^{๑๓} นี้ ให้รับเสียสินโดยไม่พักต้องคํานั่งว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๒๘^{๑๓} ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดอยู่ในเขตท่ามีสินค้าในเรือ และภายหลังมาปรากฏว่าเรือลำนั้นเบาสอยตัวขึ้น หรือมีแต่อับเฉาและนายเรือไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ได้ขนสินค้าขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายไซ้ ท่านว่านายเรือนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจะให้ริบตัวเรือนั้นไว้ก็ได้

มาตรา ๒๘^{๑๔} ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีที่ปิดบังหรือที่พราง หรือเครื่องกลอุบายอย่างใด ๆ ทำขึ้นไว้เพื่อลบลอบหนีศุลกากร ท่านว่า นายเรือ นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่นายเรือไม่พึงต้องรับโทษ นอกจากจะมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้ละเลยไม่ระวังให้เข้มงวดตามควรที่จะป้องกัน หรือว่าได้เกี่ยวข้อง หรือรู้เห็นด้วยในการสร้าง หรือทำ หรือวาง หรือใช้ที่ หรือเครื่องกลอุบายนั้น อนึ่งที่หรือเครื่องกลอุบายนี้ให้ทำลายเสีย หรือทำให้เสียให้เป็นของไร้โทษทุจริตจนเป็นที่พอใจของพนักงานเจ้าหน้าที่

^{๑๑} มาตรา ๒๗ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

^{๑๒} มาตรา ๒๗ ตร^{๑๒} เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๓} มาตรา ๒๘ อัตรโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๔} มาตรา ๒๘ อัตรโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๐^{๑๔} ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีธงเป็นสีหรือสีที่มีขนาด หรือลักษณะขัด
ต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมาย หรือประกาศอื่น ท่านว่านายเรือมีความผิดระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และของนั้นให้ริบเสีย

มาตรา ๓๑ ของที่ต้องเสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้ามนั้น ผู้ได้นำ
หรือยอมให้ผู้อื่นนำ หรือเกี่ยวข้องในการนำลงใน หรือออกจากเรือลำใดในทะเล หรือในแม่น้ำลำ
คลอง ซึ่งอาจเป็นทางแก่การฉ้อประโยชน์รายได้ของแผ่นดินก็ดี การหลีกเลี่ยงข้อจำกัด หรือข้อ
ห้ามก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดตั้งระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗

มาตรา ๓๒^{๑๕} เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตัน รถ
เกวียน ยานพาหนะ หีบห่อ หรือภาชนะใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ช้อนเร้น หรือ
ขนของที่มีได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ให้ริบเสียสิ้น โดยไม่พักต้องคำนึงว่าบุคคล
ผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ และถ้ามีของอื่นรวมอยู่ในหีบห่อหรือภาชนะอื่น หรือในเรือ รถ เกวียน
หรือยานพาหนะอันปรากฏว่ามีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ก็ให้ริบของ
นั้น ๆ เสียด้วยกัน

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกินสอง
ร้อยห้าสิบตันให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้ตามควรแก่การกระทำความผิด

มาตรา ๓๒ ทวิ^{๑๖} ในกรณีของที่ริบได้เนื่องจากกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุ
อันควรสงสัยว่ามีหรือจะมีการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำ
ความผิดหรือแก้ไขมิให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับการ
กระทำความผิด

มาตรา ๓๓^{๑๗} ถ้ามีความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรือซึ่งมี
ระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตัน และนายเรือนั้นไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็ม
ตามวิสัยที่จะจัดได้ เพื่อที่จะสืบค้นให้พบและป้องกันเสียซึ่งการกระทำผิดนั้นแล้วไซ้ ท่านว่านาย
เรือมีความผิดตั้งระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๔^{๑๘}

^{๑๔} มาตรา ๓๐ อัดตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๕} มาตรา ๓๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๖} มาตรา ๓๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๗} มาตรา ๓๓ อัดตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๘} มาตรา ๓๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๕ บรรดาของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดยทางไปรษณีย์นั้น ต้องสำแดง และลงบัญชีโดยถูกต้อง และมีระวางโทษเป็นทำนองเดียวกันกับของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดยทางเรือ เว้นไว้แต่ความรับผิด และโทษนั้นจะตกแก่ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามา และผู้ส่งของอันจะส่งออกไป หรือตกแก่ผู้รับ หรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๗ ให้ใช้บังคับแก่ของที่นำเข้ามา หรือส่งออกไปโดยทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๓๗ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปจากพระราชอาณาจักรได้ และถ้ามีความสงสัย อาจกักห่อจดหมายใด ๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้ จนกว่าผู้ส่ง หรือผู้มีชื่อที่จะรับจะได้กระทำให้เป็นที่น่าพอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้ามในห่อนั้น การที่ศุลกากรจะตรวจห่อไปรษณีย์นี้ จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ หรือที่ศุลกสถานก็ได้

หมวด ๔ ทวิ^{๑๐}

อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง

มาตรา ๓๗ ทวิ เว้นทุกคำที่เข้ามาหรือหยุดลุลยสำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่อง ต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะของสินค้าในเรือ และสิ่งที้นำมาในเรือตามที่พนักงานศุลกากรถาม และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันตราของพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๗ ทรี ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายสิ่งของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินห้าหมื่นบาทแล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ให้รับเสียสินโดยไม่พักต้องคำนึงถึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๓๗ จัตวา^{๑๑} ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒

^{๑๐} หมวด ๔ ทวิ อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง มาตรา ๓๗ ทวิ ถึง มาตรา ๓๗ เบทญจเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓๒ ทวิ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๘๒ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ เบื้อง ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้นายเรือหยุดหรือนำเรือไปยังที่แห่งหนึ่งแห่งใด เพื่อการตรวจค้น จับกุม หรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้ต้องหาและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนดังกล่าวเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๕

การนำของเข้า

มาตรา ๓๘^{๖๖} นายเรือทุกลำที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่ฮับเฉา ซึ่งมาแต่ภายนอกพระราชอาณาเขต ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแบบ ๑) ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เมื่อเรือมาถึงท่า เมื่อยื่นรายงานนี้ให้นายเรือแสดงใบทะเบียนเรือเพื่อตรวจด้วย และรายงานนี้ต้องทำขึ้นก่อนเปิดระวางเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษและถ้าเรือลำใดมาถึงท่า มีสินค้าต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกก็ดี หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในพระราชอาณาจักรก็ดี นายเรือจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย ถ้าและเรือลำนั้นจะเดินต่อไปยังทำอื่นภายในพระราชอาณาจักร นายเรือจะต้องมีสำเนาเดินทางซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้วไปด้วย และจะต้องแสดงสำเนาในเมื่อทำรายงานขาเข้ายื่น ณ ท่าอื่น และจะต้องทำดังนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าจนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้าต่างประเทศออกจากเรือหมด แล้วแต่กรณี ถ้ามีการทำผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ ท่านว่านายเรือมีความผิดต่อพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้ยกไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำให้การขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

^{๖๖} มาตรา ๓๗ จัตวา แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๘๒

^{๖๗} มาตรา ๓๘ สัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗

มาตรา ๓๙ ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่าในทับห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรื่อนั้นมีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดทับห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในทับห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา ท่านให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้

มาตรา ๔๐^๓ ก่อนที่จะนำของใด ๆ ไปจากอารักขาของศุลกากร ผู้นำของเข้าต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร กับตั้งยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียภาษีอากรจนครบถ้วนหรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินประกันให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอและอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องนำออกไปจากอารักขาของศุลกากรโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรได้ โดยยังไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อนแต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่อาจต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดีเพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรด้วย

มาตรา ๔๑ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะกำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่า การนำของใด ๆ เข้ามา จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไรไซ้ ท่านให้ถือว่าการนำของเข้ามาเป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือ หรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง

มาตรา ๔๒^๔

มาตรา ๔๓ ถ้าพ้นเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือมาถึง ยังมีของเหลืออยู่ในเรือกัณฑ์หรือยังมีของที่ขนขึ้นบกแล้วแต่ยังมีได้ยื่นใบขน หรือยังมีได้ตรวจ หรือยังมีได้ส่งมอบไปโดยถูกต้องกัณฑ์ ศุลกากรอาจนำของนั้นมารักษาไว้ได้โดยพลัน และจะเก็บไว้ในที่มั่นคงโดยให้เจ้าของต้องลดค่าใช้จ่ายก็ได้ บรรดาค่าใช้จ่ายซึ่งอาจรวมทั้งค่าเช่าตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^๕ ต้องชำระให้เสร็จก่อนส่งมอบของนั้นไปจากที่รักษา

มาตรา ๔๔ ถ้ายังมีของเหลืออยู่ในเรือที่นำของเข้า เมื่อพ้นเวลาเกินกว่ายี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือมาถึงไซ้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจกักเรือนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าใช้จ่ายในการ

^๓ มาตรา ๔๐ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^๔ มาตรา ๔๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๕ มาตรา ๔๓ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่ารักษาตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๖๖} และค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งจะพึงมีขึ้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกค่าใช้จ่ายนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเนินชำนั้นมีอากที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้

หมวด ๖

การส่งของออก

มาตรา ๔๕^{๖๗} ก่อนที่จะส่งของใด ๆ ออกนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียภาษีอากรจนครบถ้วนหรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินประกันให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอและอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้ส่งของนั้นออกไปได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อนแต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่อาจต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดีเพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรด้วย

มาตรา ๔๖ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะกำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่าการส่งของใด ๆ ออก จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไร ไซ้ร้ทำนให้ถือว่าการส่งของออกเป็นอันสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งส่งของออก ได้คลกจากเขตท่าซึ่งได้ออกเรือเป็นขั้นที่สุดเพื่อไปจากพระราชอาณาจักรนั้น

มาตรา ๔๗ ก่อนจะขนของใด ๆ ลงเรือ หรือย้ายขนไปเพื่อบรรทุกลงเรือส่งออกไปนอกพระราชอาณาจักร ให้ทำใบขนสินค้าเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ ๕) ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้รับไว้

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ขนสินค้าคลกลงบรรทุกในเรือลำใดจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรือนั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษ

^{๖๖}มาตรา ๔๕ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๗}มาตรา ๔๕ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๔๙^{๔๔} ก่อนจะปล่อยเรือลำใดที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่ลี้บเฉาออกไปนอกพระราชอาณาจักร ให้นายเรือ หรือกำนายเรือไม่ลู่ โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายเรือไปรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ศุลกสถาน และต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเกี่ยวแก่เรือ สินค้า และการเดินทาง และต้องยื่นหนังสือรายการสินค้าในเรือต่อพนักงานนั้น ๆ ตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๖ หรือแบบอย่างอื่นแล้วแต่อธิบดีจะได้กำหนด ให้นายเรือแสดงใบทะเบียนเรือ ใบปล่อยเรือเขาเข้าต่อพนักงานเพื่อตรวจสอบ กับทั้งหลักฐานอื่นตามแต่จะต้องการ เพื่อแสดงว่าได้ใช้ค่าภาระติดพันสำหรับเรือ หรือสินค้านั้นเสร็จแล้ว

เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ออกใบปล่อยเรือ ตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๗ ให้ไป ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๔๕}

ถ้าเรือลำใดออกจากท่าในพระราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยเรือ หรือมิได้ปฏิบัติตามบทมาตราต่อไปนี้ ท่านว่านายเรือหรือตัวแทนในเมื่อนายเรือไม่อยู่ มีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ส่วนตัวแทนนั้นต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ทำการสมคบกันกับนายเรือด้วย จึงมีความผิด

มาตรา ๕๐^{๔๖} ถ้าเรือลำใดได้รับใบปล่อยเรือแล้วออกจากท่าหนึ่งไปยังท่าอื่นใดในพระราชอาณาจักรเพื่อรับของส่งออกไป เมื่อได้ขนของลงบรรทุกเรือ ณ ท่าอื่นนั้นแล้ว ให้นายเรือส่งมอบหนังสือรายการสินค้าที่ได้บรรทุกเพิ่มลงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่นั้น กับทั้งให้แสดงใบปล่อยเรือที่เจ้าพนักงานได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่มาลบกเรือมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่า จนกว่าจะได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดออกนอกพระราชอาณาจักร และทุกราว ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยเรือเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยเรือที่ได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือนั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยเรือเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๔๗}

มาตรา ๕๑ ให้นายเรือทุกสำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออก ยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือ ซึ่งต้องมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีรายชื่อสินค้าขาออกของศุลกากรนั้น ต่อศุลกสถานภายในหกวันเต็มนับแต่วันที่ได้ออกใบปล่อยเรือขาออกให้ บัญชี

^{๔๔} มาตรา ๔๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๔

มาตรา ๔๙ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

^{๔๕} มาตรา ๔๙ วรรคสอง คำว่า "ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๓

^{๔๖} มาตรา ๕๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๔

^{๔๗} มาตรา ๕๐ คำว่า "ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๓

สินค้าสำหรับเรือนี้ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกัน และต้องมีใบรับรองสินค้าตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ติดไปด้วย

มาตรา ๕๒ ให้นายเรือทุกลำที่ได้รับใบปล่อยเรือขายออกยื่นบัญชีคนโดยสารในเรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเวลาที่จะออกนอกเขตท่า บัญชีนี้ต้องแสดงจำนวน เพศและสัญชาติของคนโดยสาร และต้องทำตามแบบซึ่งอธิบดีจะได้กำหนด

มาตรา ๕๓^{๓๖} นายเรือทุกลำชนิดที่มีระวางจดทะเบียนต่ำกว่าสองร้อยตันซึ่งออกจากท่ากรุงเทพฯ ต้องได้รับใบเบิกร่องผ่านปากน้ำก่อนจึงออกเรือได้ และต้องส่งมอบใบเบิกร่องนี้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปากน้ำ นายเรือชนิดอื่นที่ออกจากท่ากรุงเทพฯ เมื่อผ่านด่านศุลกากรที่ปากน้ำต้องเดินเบาลง และเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกถาม ก็ต้องตอบโดยบอกชื่อเรือและที่ที่จะไป นายเรือคนใดกระทำผิดต่อบทมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

มาตรา ๕๔ ถ้าการบรรทุกสินค้าลงในเรือขายออกได้ทำอยู่เนิ่นช้ากว่ายี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันเริ่มบรรทุกก็ดี หรือเรือขายออกเมื่อได้บรรทุกสินค้าลงแล้ว ยังอยู่ในท่าเกินกำหนดนี้ก็ดี อาจเรียกค่าธรรมเนียมตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๓๗} และพนักงานเจ้าหน้าที่อาจกักเรือนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าธรรมเนียมนั้น และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นซึ่งหากจะพึงมีขึ้นในการเข้าเรือนั้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกค่าธรรมเนียมนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเนิ่นช้านั้น มิอาจที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้

มาตรา ๕๕^{๓๘} ถ้าของใดซึ่งได้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ว่า จะส่งออกโดยเรือลำใด มิได้นำลงบรรทุกให้เสร็จก่อนเรือลำนั้นออก ท่านให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุที่มีได้นำลงบรรทุกนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในทันทีภายหลังที่เรือนั้นออก เพื่อพนักงานจะได้รับรองการบรรทุกขาด ถ้าและของนั้นมีได้นำไปเก็บในคลังสินค้าหรือทำใบขนใหม่ เพื่อส่งออกไปกับเรือลำอื่น โดยทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ภายในสิบสี่วัน นับแต่วันได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดไซ้ ท่านว่าบุคคลผู้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อส่งออกนั้นมีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๖ ท้าวทุกชนิดรวมทั้งรำด้วย ที่ยื่นใบขนเพื่อส่งออกนั้นต้องบรรจุกระสอบมีน้ำหนักเท่า ๆ กันในคราวหนึ่ง ๆ ที่นำลงเรือ และเมื่อได้ซึ่งน้ำหนักกระสอบโดยจำนวน

^{๓๖} มาตรา ๕๓ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๓๗} มาตรา ๕๔ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๓๘} มาตรา ๕๕ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

อันเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานว่ามีน้ำหนักถูกต้อง ดังได้แสดงไว้ในใบขนสินค้าขาออกนั้นแล้ว
พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้นำลงบรรทุกได้

มาตรา ๕๗^{๕๖} เรือทุกลำที่เตรียมจะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้า ธงนี้
ต้องชักไว้จนกว่าเรือจะออกเดิน ถ้าเรือจะออกเวลาบ่าย ให้ชักธงขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลา
เช้าให้ชักธงขึ้นไว้แต่บ่ายวันก่อน นายเรือคนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทมาตรานี้ ท่านว่ามีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

มาตรา ๕๘ การลำเลียงถ่ายของจากเรือลำหนึ่งลงเรืออีกลำหนึ่งนั้น จะพึงอนุญาต
ให้ทำได้ต่อเมื่อบุคคลผู้ได้รับอำนาจทำการถ่ายของเช่นนี้ ได้ยื่นใบขนสินค้าทำเป็นสองฉบับมี
ข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแบบ ๙) แต่ห้ามมิให้ทำการลำเลียงถ่ายของเช่นนี้ เว้น
แต่จะได้รับอนุญาตและมีพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับอยู่ด้วย

มาตรา ๕๙^{๕๗}

มาตรา ๖๐^{๕๘} ถ้าของใดที่ขอคืนหรือได้อนุญาตคืนค่าภาษีแล้วได้บรรทุกลงเรือ
หรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือ ท่าเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ
พบว่าของนั้นไม่ตรงตามใบขนสินค้า บัญชีบรรทุกสินค้า คำร้องขอหรือเอกสารอื่นก็ดี หรือถ้าคำ
ร้องขออันเกี่ยวแก่นั้นปรากฏว่าเป็นการทุจริตด้วยประการใดก็ดี ท่านให้รับของนั้นเสียสิ้น กับ
ทั้งหีบห่อและของสิ่งอื่นที่อยู่ในหีบห่อนั้นด้วย และบุคคลผู้ขออนุญาตส่งและขอคืนค่าภาษีสำหรับ
ของนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือสามเท่าจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน
หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน

หมวด ๗

ของตกค้าง

มาตรา ๖๑^{๕๙} ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นของตกค้าง

^{๕๖} มาตรา ๕๗ อัตรากษาแก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๗} มาตรา ๕๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๕๘} มาตรา ๖๐ อัตรากษาแก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๕๙} มาตรา ๖๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑) ขอนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๖) ที่ผู้นำของเข้ามิได้เสียอากร และนำของออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ขอนำเข้าอื่นใดนอกจาก (๑) เมื่ออยู่ในอารักขาของศุลกากรถึงสองเดือน โดยไม่มีใบขนสินค้าอันได้รับรองและมิได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น ให้อธิบดีมีคำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามาโดยพลัน และเมื่อตัวแทนของเรือนั้นได้รับคำบอกกล่าวครบสิบห้าวันแล้ว

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลายหรือนำของนั้นออกขายทอดตลาด หรือสั่งให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือที่นำของเข้าส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรและถ้าไม่มีการปฏิบัติตามให้มีอำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลายได้ โดยผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือ แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในการสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายของตกค้างตามวรรคสอง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่าการขายทอดตลาดตามวรรคสอง จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ และในกรณีที่มีการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นดังกล่าวจะไม่ได้เงินคุ้มค่าภาษีหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายอันไม่สมควรอย่างหนึ่งอย่างใด ให้จำหน่ายของนั้นตามแต่อธิบดีจะสั่ง

สำหรับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาเพื่อให้การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในมาตรานี้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

มาตรา ๖๒ ของสดของเสียซึ่งยังมีได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดเจนว่าของนั้นบูดเน่าแล้ว จะทำลายเสียในเวลาใดเวลาหนึ่งภายหลังที่ของนั้นมาถึงสามวันก็ได้

มาตรา ๖๓^{๔๔} เงินที่ได้จากการขายตามมาตรา ๖๑ นั้น ให้หักใช้ค่าภาษี ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นอันค้างชำระแก่กรมศุลกากรเสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้และค้างชำระแก่ตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามา เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้เรียกร้องเอาภายในหกเดือนนับแต่วันขาย

^{๔๔} มาตรา ๖๓ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๖๓ ทวิ^{๙๙} ในกรณีที่สองตกค้างเป็นของเสียที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏต่ออธิบดีว่าภเรือรู้เห็นเป็นใจให้นำของเสียนั้นเข้ามาก็ดีหรือนายเรือไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็มวิสัยที่จะจัดได้เพื่อที่จะสืบค้นให้พบหรือป้องกันการนำของเสียนั้นเข้ามาซึ่งเป็นของตกค้างก็ดี นอกจากโทษที่มีตามกฎหมายแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับผิดชอบท่าเรือหรือสนามบินแห่งหนึ่งแห่งใดหรือทุกแห่งในประเทศดำเนินการโดยพลันให้ตัวแทนของเรือที่นำของเสียเข้ามา นำของเสียนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร หรือจัดการให้ใช้ทำเรือหรือสนามบินและบริการต่าง ๆ แก่เรือสำนั้นหรือเรืออื่น ๆ ทั้งหมดของเจ้าของเรือสำนั้นได้ตามระยะเวลาที่จะกำหนดตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

หมวด ๘

การค้าชายฝั่ง

มาตรา ๖๔ การค้าทางทะเลจากภาคหนึ่งไปยังอีกภาคหนึ่งแห่งพระราชอาณาจักรนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่งและบรรดาเรือทั้งหลายที่ใช้ในการค้าเช่นนี้ ได้ชื่อว่าเป็นเรือค้าชายฝั่ง

มาตรา ๖๕ เรือลำใดมาจากภาคต่างประเทศ และแวะ ณ ท่าหรือที่แห่งใดในพระราชอาณาจักรในระหว่างทางไปยังท่าหรือ ที่อื่นในพระราชอาณาจักรก็ดี และเรือลำใดออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งในพระราชอาณาจักรไปยังท่าหรือที่แห่งอื่นในระหว่างทางขาออกไปยังภาคต่างประเทศก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับการไปมาค้าขายในเขตชายฝั่ง ท่านให้บังคับด้วยบทกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการค้าชายฝั่ง แต่ในส่วนการไปมาค้าขายหรือรับส่งสินค้าอันเกี่ยวกับภาคต่างประเทศ ให้บังคับด้วยบทกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการค้าต่างประเทศ

มาตรา ๖๖^{๑๐๐} ถิ่นเรือค้าชายฝั่งนั้น ถ้าทำการบรรทุกของใด ๆ ลง หรือขนของใด ๆ ขึ้นจากเรือในท้องทะเลหรือนอกเขตท่า หรือนอกพระราชอาณาเขตก็ดี หรือถ้าเรือค้าชายฝั่งลำใดแวะ ณ ที่ใดนอกพระราชอาณาเขตหรือเปลี่ยนทางเดิน โดยมีได้มีพฤติการณ์อันมีอาจก้าวล่วงเสียได้ มาบังคับให้ต้องกระทำเช่นนั้นก็ดี หรือถ้านายเรือค้าชายฝั่งลำใดซึ่งได้แวะ ณ ที่ใดนอกพระราชอาณาเขต มิได้แจ้งเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าแรกที่มาถึงในพระราชอาณาจักรในทันทีที่เรือนั้นมาถึงก็ดี ท่านว่านายเรือนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

^{๙๙} มาตรา ๖๓ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๐๐} มาตรา ๖๖ อัตรโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๖๗ ก่อนที่จะบรรทุกของใดซึ่งตั้งใจจะส่งไปตามชายฝั่งลงในเรือลำใดที่จะไปหรืออาจจะไปตามชายฝั่งก่อน แล้วจึงเลยไปยังภาคต่างประเทศนั้น ให้ยื่นบัญชีสินค้าตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ ๑๐) และถ้ามีค่าภาษีจะพึงต้องเสียในการส่งของนั้น ๆ ออกเท่าไร ก็ต้องวางเงินค่าภาษีไว้เพิ่มเติมจำนวน ณ ท่าที่ได้รับใบปล่อยเรือ เงินที่วางไว้นี้อาจคืนให้เมื่อได้ยื่นใบรับรองอันถูกต้องของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ (ใบแนบ ๑๐(ก)) ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ ได้รับใบปล่อยเรือ อันแสดงว่าของนั้นได้ขนส่งภายในพระราชอาณาเขต

มาตรา ๖๘^{๖๒} ก่อนเรือค้าชายฝั่งลำใดจะออกจากท่า หรือที่ขนส่งสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ให้ทำบัญชีเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๑ ซึ่งผู้อำนวยการแสดงรายละเอียดของเรือ และสินค้าในเรือตามที่กำหนดไว้ และส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งจะได้ยึดใบคู่ฉบับไว้และลงวันเดือนปี และลงชื่อในต้นฉบับคืนให้ไป บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปล่อยสินค้า และปล่อยเรือให้เดินทางได้ด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๖๓} ทุก ๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในใบแนบนั้น ถ้าเรือค้าชายฝั่งลำใดออกจากที่แห่งใดโดยมิได้มีใบอนุญาตเช่นนี้ก็ดี หรือถ้าไม่แสดงใบอนุญาตนี้ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือถึงท่า และก่อนเริ่มขนส่งสินค้าขึ้นก็ดี ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๙^{๖๔} เมื่ออธิบดีเห็นสมควรจะออกใบอนุญาตปล่อยสินค้าอย่างคุ่มได้ทั่วไปให้แก่เรือลำใด ๆ ที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปกติระหว่างท่าต่าง ๆ ในพระราชอาณาเขตก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องยื่นบัญชีอันถูกต้องแห่งสินค้าที่บรรทุกไปนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ตรงต่อระเบียบการทุก ๆ เทียว และต้องส่งใบแจ้งความตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๒ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าที่เรือออกก่อนเวลาที่จะออกเรือ และให้ยื่นค่าแจ้งความตามที่กำหนดไว้ในใบแนบอันเดียวกันนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าที่เรือไปถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือไปถึงและก่อนเริ่มขนส่งสินค้าขึ้น ใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไปนี้อาจถอนเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ โดยแจ้งความให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าผู้ทรงใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไป ละเลยไม่ยื่นบัญชีสินค้าและค่าแจ้งความดังกล่าวไว้ในมาตรานี้ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘

^{๖๒} มาตรา ๖๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๔

มาตรา ๖๘ อัตราร้อย แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๘๗

^{๖๓} มาตรา ๖๘ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๓

^{๖๔} มาตรา ๖๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๔

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๖๕} สำหรับเรือที่เดินไปมาโดยมีใบอนุญาตอย่างคุ้มได้ทั่วไปกำกับทุก ๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในใบแนบนั้น และซึ่งจะต้องยื่นรายการแจ้งกำหนดวันเรือมาถึงและออกไปตามความในมาตรานี้ และในอัตราเดียวกับที่จะได้เรียกเก็บจากเรือที่ไม่ได้ออกใบอนุญาตอย่างคุ้มได้ทั่วไป แต่ถลึงดีจะยอมรับเงินฝากประจำซึ่งจะได้หักออกเป็นค่าธรรมเนียมอันต้องเสียเป็นยอดรวมทุกระยะถึงปี

มาตรา ๗๐^{๖๖} ของอันพึงต้องเสียค่าอากรขึ้นใน หรือของต้องจำกัดบรรทุกไปในเรือค้าขายฝั่งลำใด ถ้าชนออกจากเรือโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๑ นายเรือค้าขายฝั่งทุกลำจะต้องมี หรือจัดให้มีสมุดบัญชีสินค้าไว้ประจำเรือ เพื่อบันทึกข้อความรายละเอียดในการเดินเรือทุกเที่ยว คือประเภทและปริมาณสินค้า วัน เดือน ปี และท่าที่ออกเรือ วัน เดือน ปี และท่าที่ไปถึง และที่ถ่ายสินค้าออก ชื่อนายเรือ และข้อความพิสดารอย่างอื่นที่จำเป็นเฉพาะกรณี และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกร้อง นายเรือต้องแสดงสมุดบัญชีสินค้าให้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะจดบันทึกหรือหมายเหตุอย่างใด ๆ ลงในสมุดบัญชีนั้นได้

หมวด ๔

ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๗๒^{๖๗} อธิบดีอาจกำหนดที่ทอดเรือภายนอกสำหรับท่ากรุงเทพฯ หรือท่าอื่น เพื่อให้เรือถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลงทั้งหมด หรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง และอาจกำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่ทอดเรือภายนอกนั้น และออกข้อบังคับสำหรับกรมเพื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับตรวจตรา และควบคุมที่ทอดเรือภายนอกนั้นได้ด้วย ถ้าผู้ใดทำผิด หรือเกี่ยวข้องในการกระทำผิดต่อข้อบังคับนี้ก็ดี หรือพยายาม หรือเกี่ยวข้องในการพยายามกระทำผิดต่อข้อบังคับนี้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ หากกระทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นไปจากความรับผิดตามบทอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นได้ไม่

^{๖๕} มาตรา ๖๔ วรรคสอง คำว่า "ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๖} มาตรา ๗๐ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๗} มาตรา ๗๒ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๗๓ บรรดาเรือที่จอดอยู่ หรือกำลังบรรทุกสินค้าลง หรือกำลังถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอก และบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการนั้นจะต้องรับผิดชอบ และต้องโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่น เหมือนหนึ่งว่าอยู่ในเขตธรรมดาของท่า

มาตรา ๗๔^{๖๖} ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกใด ๆ ก็ดี หรือ ณ ที่แห่งใด ๆ อันมิได้อนุมัติก็ดี โดยมิได้รับความยินยอมของอธิบดี ท่านว่านายเรือและบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออกนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลง หรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือนั้น ให้ริบเสีย

มาตรา ๗๕ บรรดาอาวุธปืน กระสุนดินปืน วัตถุระเบิด ผิ่น สุรา หรือของอย่างใด ๆ ที่ต้องจำกัด หรือห้ามมิให้เคลื่อนย้าย ท่านห้ามมิให้ถ่ายเปลี่ยนลำเรือ หรือรับมอบจากเรือที่นำของเข้า ณ ที่ทอดเรือภายนอก เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษจากอธิบดีหรือพนักงานซึ่งได้รับอำนาจโดยชอบ

มาตรา ๗๖ อธิบดีอาจออกใบอนุญาตโดยให้อำนาจทั่วไปแก่เรือลำใด ๆ เพื่อถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลง ณ ที่ทอดเรือภายนอกได้ และห้ามมิให้เรือซึ่งไม่ได้รับอำนาจทั่วไปเช่นนั้นบรรทุกสินค้าลงหรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่นั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษจากอธิบดีหรือพนักงานซึ่งได้รับอำนาจโดยชอบ

มาตรา ๗๗ บรรดาเรือที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะต้องจอดภายในเขตแห่งที่ทอดเรือนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ และห้ามมิให้เรือย้ายไปจากที่จอด เว้นแต่จะได้อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๘ นายเรือที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปรกติในทางค้าต่างประเทศ และได้รับอำนาจทั่วไปให้ถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกซึ่งได้อนุมัติแล้วนั้น ต้องขออนุญาตจากพนักงานผู้กำกับที่ทอดเรือนั้นก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๗๙ นายเรือซึ่งได้รับอำนาจพิเศษเพื่อถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องแสดงใบอนุญาตต่อพนักงานผู้กำกับก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๘๐ บัญชีรายละเอียดอันถูกต้องแสดงบรรดาของที่ได้ถ่ายออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น พึงทำขึ้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองรายการถ่ายของลงออกนี้ให้ทำตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑๓ เรือลำใดจะบรรทุกสินค้าอันถ่ายลงจากที่ทอดเรือภายนอก เข้าไปยังท่าหนึ่งท่าใด เมื่อมีบัญชีที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับรองถูกต้องแล้วก็ให้ไปได้ บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็น

^{๖๖} มาตรา ๗๔ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

ใบอนุญาตให้อำนาจนำสินค้าไป ภายในบังคับแห่งบรรทัดฐานสำหรับเรือ มีสินค้าพาเข้าไปในเวลา เมื่อเข้ามาถึงในพระราชอาณาจักนั้น เมื่อมาถึงท่าผู้ควบคุมเรือต้องส่งมอบบัญชีนั้นให้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ศุลกสถาน แล้วจึงจัดการถ่ายของออก และตรวจมอบตามข้อบังคับธรรมดา ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าถ่ายลำจากที่ทอดเรือภายนอก โดยไม่มีบัญชีที่รับรองเช่นนี้ ห้ามมิให้เรือ ลำนั้นเปิดประวางจนกว่าจะได้ยื่นบัญชีสินค้าบริบูรณ์ของเรือที่ได้ถ่ายลำสินค้าให้มานั้นต่อศุลกสถาน แห่งที่นั้น

มาตรา ๘๑ นายเรือที่ได้รับมอบอำนาจทั่วไป หรืออำนาจพิเศษให้ทำการบรรทุก สินค้าให้เสร็จ ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากศุลกสถานแห่งที่นั้นตาม ระเบียบและใช้คำภาระติดพันที่ต้องเสียจนครบ ใบปล่อยเรือนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังว่า “เพื่อทำการบรรทุกให้เสร็จที่.....” และเมื่อถึงที่ทอดเรือภายนอก นายเรือต้องส่งมอบใบ ปล่อยเรือให้แก่พนักงานกำกับด่าน ให้พนักงานยึดใบปล่อยเรือนั้นไว้ จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าค่า ภาษีทั้งหมดและค่าธรรมเนียม หรือเงินรายอื่นซึ่งเรือจะพึงตักเสียภายหลังที่ได้ออกจากที่นั้นได้ ใช้เสร็จ หรือได้วางเงินประจำไว้ แล้วให้พนักงานสลักหลังลงวัน เดือน ปี และลงนามในใบ ปล่อยเรือคืนให้แก่นายเรือ แล้วจึงให้ออกเรือเดินทางต่อไปได้

มาตรา ๘๒ สินค้าขาออกจะย้ายจากท่าแห่งหนึ่งไปยังที่ทอดเรือภายนอก เพื่อ บรรทุกลงในเรือลำใดที่ได้อนุญาตให้บรรทุกสินค้า ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้นก็ได้ แต่ก่อนที่จะ ย้ายสินค้าเช่นว่านี้ไป จะต้องยื่นใบขนสินค้าอย่างเดียวกับสินค้าที่บรรทุกในท่า และต้องเสียค่า ภาษีและคำภาระติดพันให้ครบถ้วนเช่นเดียวกัน ให้ผู้ส่งของออกทำบัญชีสินค้าเรือลำเลียงสำหรับ ของเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าได้สอบกับใบขนสินค้า และลงชื่อให้ไว้เป็น สำคัญแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้าเรือลำเลียงนี้ไปกับสินค้าไปยังที่ทอดเรือภายนอกแล้วส่งมอบให้แก่ พนักงานผู้กำกับ ณ ที่นั้น ถ้ารายการละเอียดในบัญชีสินค้าเรือลำเลียงไม่ตรงกับสินค้าพนักงานผู้ กำกับ ณ ที่นั้นอาจกักสินค้าไว้ได้

มาตรา ๘๓ ถ้าสินค้าขาออกรายใดไม่ได้บรรทุกลงเรือ หรือบรรทุกลงไม่หมด ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะบรรทุกสินค้านั้นลงในเรือลำอื่นซึ่งอยู่ที่ทอดเรือที่นั้น และซึ่งจะไปยังท่า เดียวกันก็ได้ ให้นายเรือลำที่กล่าวหลังนี้ หรือผู้ส่งของออกทำเรื่องราวไว้ในลายลักษณ์อักษรยื่นต่อ พนักงานกำกับด่านเพื่อขออนุญาตบรรทุกสินค้านั้น

มาตรา ๘๔ ถ้าจะส่งสินค้าที่ไม่ได้บรรทุกลงเรือกลับมายังท่าที่ส่งออกไป บุคคล ซึ่งจะต้องรับผิดชอบไปรับใบรับรองจากพนักงานกำกับด่าน มีข้อความแสดงปริมาณและบอก ลักษณะแห่งสินค้านั้น ๆ และใบรับรองนี้จะต้องส่งกำกับมากับสินค้ายังท่า และส่งมอบแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ศุลกสถาน

มาตรา ๘๕ ภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับใบปล่อยเรือขึ้นที่ สุดจากที่ทอดเรือ ภายนอก ให้นำเรือหรือตัวแทนยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือแก่พนักงานผู้กำกับ ณ ที่นั้น แสดง สินค้าทั้งหมดที่ได้บรรทุกลง ณ ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๘๖ เรือทุกลำที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก ต้องชักธงชาติตามบทบัญญัติ และต้องระวางโทษตามมาตรา ๕๗

หมวด ๑๐

เก็บของในคลังสินค้า

มาตรา ๘๗^{๖๙} เมื่อได้ยื่นใบขนสินค้า และไตซ์นของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้า ทัดทบনให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดรายการละเอียดแห่งของนั้นไว้ และเมื่อพอใจว่าได้มีการปฏิบัติ ครบถ้วนตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแล้ว ให้เขียนคำรับรองว่าของนั้นได้เก็บในคลังสินค้า ทัดทบนถูกต้องแล้ว

มาตรา ๘๘^{๗๐} รายการละเอียดแห่งของที่ได้จัดไว้ตามมาตรา ๘๗ ให้ใช้สำหรับ ประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือ ดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้าทัดทบน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบ หรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจาก คลังสินค้าทัดทบนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพสิ้น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัดทบน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้า ทัดทบนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาปล่อยของเช่นนั้น ออกไปจากคลังสินค้าทัดทบน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาใน ราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัดทบน โดยให้ ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

^{๖๙} มาตรา ๘๗ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๗๐} มาตรา ๘๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๘๘ บรรดาของที่เก็บในคลังสินค้านั้น ต้องเก็บไว้ในหีบห่อเดิมตามที่ได้ นำเข้ามา เว้นแต่ของซึ่งเมื่อได้ขนขึ้นแล้ว ได้รับอนุญาตให้ย้ายหีบห่อได้ ณ ทำเนียบท่าเรือ หรือ อนุญาตให้อาหารวมให้เสือกตัด ให้แบ่งแยกกองให้บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ในคลังสินค้า ใน กรณีเช่นนี้ให้เก็บของนั้นไว้ในหีบห่อตามที่เป็นอยู่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จรรยาการนั้น และถ้า ของนั้นมีได้เก็บไว้ดังกล่าวนี้ก็ดี หรือถ้าในภายหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงท่าลงแก่ของหรือหีบห่อที่ เก็บไว้ดังกล่าวนี้ก็ดี เปลี่ยนแปลงในการบรรจุเข้าหีบห่อในคลังสินค้า หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายและ เลขหมายหีบห่อก็ดี หรือถ้าได้ขนย้ายของไปจากห้องในคลังสินค้าซึ่งได้เก็บไว้ดังกล่าวนี้ หากมิได้ทำ ต่อหน้าและได้อนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ไซ้ ท่านว่าของและหีบห่อนั้นให้ริบเสีย เว้นแต่จะ เป็นไปเพื่อส่งมอบตามใบอนุญาตหรือคำสั่ง หรืออำนาจอันถูกต้องสำหรับการนั้น

มาตรา ๙๐^{๖๖} ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าเดินเล่อไม่เก็บของในคลังสินค้าให้มี ทางเข้าถึงหีบห่อของทุกห่อได้โดยสะดวกไซ้ เมื่อได้ทำการเดินเล่อเช่นนี้เป็นครั้งแรก จะได้รับคำ ตักเตือนตามทางการ และต่อนั้นไปเมื่อได้กระทำการเดินเล่ออีก ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษ ปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๙๑^{๖๗} ของใดปรากฏว่าได้เก็บไว้ในคลังสินค้า และเป็นของยังมีได้ตรวจ และส่งมอบถูกต้อง ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าไม่แสดงของนั้นในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรร้อง ขอไซ้ ท่านว่าผู้ปกครองคลังสินค้านั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งพัน บาท สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากคำภาษีที่ต้องเสียสำหรับของนั้น

มาตรา ๙๒ ถ้าของใดที่ได้ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้ามิได้เก็บให้ถูกต้องตาม ใบขนก็ดี หรือเมื่อได้เก็บไว้ในคลังสินค้าแล้ว ได้ซ่อนเร้นหรือย้ายขนไปจากคลังสินค้าด้วยประการ ใด ๆ หรือได้รั้อออกจากหีบห่อ หรือย้ายจากหีบห่ออันหนึ่งไปบรรจุในหีบห่ออีกอันหนึ่ง หรือทำ ด้วยประการอื่นใดก็ดี เพื่อที่จะปน ย้าย หรือซ่อนเร้นโดยมิชอบด้วยกฎหมายไซ้ ท่านให้ริบของ นั้นเสีย

มาตรา ๙๓^{๖๘} ผู้ใดบังอาจลอบเปิดคลังสินค้า หรือล่องเข้าไปถึงของที่อยู่ใน คลังสินค้านั้น เว้นแต่จะได้เข้าไปต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหก เดือน

^{๖๖} มาตรา ๙๐ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๗} มาตรา ๙๑ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๘} มาตรา ๙๓ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๙๔ อธิบดีไม่ต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ผู้นำของเข้า หรือเจ้าของ หรือผู้รับตราสั่ง ในเหตุที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่ของระวางที่เก็บอยู่ในคลังสินค้า เพราะเกิดเพลิงไหม้ หรือเพราะอุบัติเหตุอย่างอื่นอันมีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้ หรือเพราะเหตุเสียหายไม่ว่าอย่างใด ๆ เว้นแต่การเสียหายนั้นจะเกิดจากความจงใจเสียหาย หรือการกระทำ หรือละเว้นกระทำ ของ พนักงานในเวลากระทำการตามหน้าที่

มาตรา ๙๕ ถ้าของใดที่เก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อรับมอบไปจากคลังสินค้านั้น สูญหาย หรือถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันมีอาจจะหลีกเลี่ยงเสียได้ ในขณะที่อยู่บนเรือก็ดี หรือในเวลาย้ายลงบนขบวนขึ้นก็ดี ในเวลารับเข้าเก็บในคลังสินค้า หรือเวลาที่อยู่ในคลังสินค้าก็ดี ท่านว่าอธิบดีอาจยกเว้นค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือคืนค่าภาษีที่ได้เสียแล้วสำหรับของนั้นได้

มาตรา ๙๖ ถ้าในเวลาใดเวลาหนึ่ง ปรากฏว่าของในคลังสินค้ามีปริมาณน้อยลงกว่าที่จดไว้ในใบขนสินค้าเดิมเมื่อนำของนั้นเข้าเก็บ และปริมาณที่ต่างกันนี้ไม่มีเหตุผลปรากฏในบันทึกของพนักงานก็ดี หรือไม่ปรากฏในเหตุที่อธิบดีหากได้เห็นสมควรอนุญาตมิให้ต้องคิดค่าภาระติดพันนั้นก็ดี ท่านให้ถือว่าของตามปริมาณที่ต่างกันอันแสดงเหตุมิได้นั้น เป็นของที่ได้ย้ายขนไปโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงาน และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๒๗ บังคับแก่กรณีเช่นกล่าวนี้

มาตรา ๙๗ ของใดที่เก็บในคลังสินค้าแห่งหนึ่งนั้น จะย้ายไปเก็บในคลังสินค้าแห่งอื่นใดในพระราชอาณาจักรก็ได้ โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสำหรับกรมอันอธิบดีจะจัดตั้งขึ้นไว้

มาตรา ๙๘ ทวิ^{๙๙} ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของที่หลีกเลี่ยงค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือของที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือของใด ๆ รวมทั้งตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล ซึ่งอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น

^{๙๙} มาตรา ๙๘ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

หมวด ๑๐ ทวิ^{๕๕}

เขตปลอดอากร

มาตรา ๙๗ ตริ ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรสำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร

ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๙๗ จัตวา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดของ ของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการนำของเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร

มาตรา ๙๗ เบญจ ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามที่อธิบดีอนุมัติ

(๒) ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากร สำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น
ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๙๗ ฉ การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นและการจัดเก็บตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย

^{๕๕} หมวด ๑๐ ทวิ เขตปลอดอากร มาตรา ๙๗ ตริ ถึง มาตรา ๙๗ ทศ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๓

ภาษีสรรพสามิตมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียมดังกล่าว

มาตรา ๙๗ สัตต ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๙๗ อัญฐ ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนเงินอากรโดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๙๗ นว การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากรโดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๗ ทต ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑๐ เก็บของในคลังสินค้า และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับการนำของเข้า การเก็บรักษา การส่งของออก การควบคุมการขนย้ายของในเขตปลอดอากร และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยอนุโลม

หมวด ๑๑
ประกันและทัณฑ์บน

มาตรา ๙๘ อธิบดีอาจเรียกประกันจากบุคคลคนเดียวหรือหลายคนซึ่งเกี่ยวเป็นผู้ได้ประโยชน์ในกิจการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่อำนาจหรือบังคับบัญชาของกรมตุลาการ โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่นจนเป็นที่พอใจเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไข คำสั่ง หรือ กิจการอันเกี่ยวแก่กรมตุลาการ หรือเนื่องจากกิจการที่กล่าวมานั้นได้ บรรดาทัณฑ์บนหรือประกันอย่างอื่นเช่นว่ามานี้ให้เป็นอันสมบูรณ์ตามกฎหมาย และถ้ากระทำผิดเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งแห่งทัณฑ์บนหรือประกัน ก็อาจยกขึ้นฟ้องร้องและว่ากล่าวต่อไปได้เหมือนเช่นประกันทัณฑ์บนอย่างใด ๆ ก็นระบุนหรืออนุญาตไว้ให้ทำได้ เรียกได้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่น ๆ ฉะนั้นบรรดาทัณฑ์บนเช่นว่ามานี้ให้ทำให้แก่และเพื่อได้แก่รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และอธิบดีพึงเพิกถอนเสียได้เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันในทัณฑ์บน หรือถ้ามีกำหนดเวลาไว้ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในทัณฑ์บนเป็นประการใด ก็นับแต่กำหนดเวลานั้น

หมวด ๑๒
แสดงเท็จ

มาตรา ๙๙^{๓๖} ผู้ใดกระทำหรือจัดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ หรือยื่น หรือจัดให้ผู้อื่นยื่นซึ่งใบขณสินค้า คำแสดง ใบรับรอง บันทึก เรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ หรืออันพระราชบัญญัตินี้บังคับให้กระทำนั้นเป็นความเท็จก็ดี เป็นความไม่บริบูรณ์ก็ดี หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ ก็ดี หรือถ้าผู้ใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ตอบคำถามอันใดของพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้ตอบคำถามอันนั้นโดยสัตย์จริงก็ดี หรือถ้าผู้ใดไม่ยอม หรือละเลยไม่ทำไม่รักษาไว้ซึ่งบันทึกเรื่องราว หรือทะเบียน หรือสมุดบัญชี หรือเอกสาร หรือตราสารอย่างอื่น ๆ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ก็ดี หรือถ้าผู้ใดปลอมแปลงหรือใช้เมื่อปลอมแปลงแล้วซึ่งเอกสารบันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นที่พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ให้ทำ หรือที่ใช้ในกิจการใด ๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือแก้ไขเอกสารบันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นภายหลังที่ได้ออกไปแล้วในทางราชการก็ดี หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานกรมตุลาการ หรือซึ่งพนักงานกรมตุลาการใช้เพื่อการอย่างใด ๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน

^{๓๖} มาตรา ๙๙ อตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติตุลาการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๑๓
การฟ้องร้อง

มาตรา ๑๐๐ ในการฟ้องร้องคดีอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษี หรือเพราะเหตุพึงรับโดยประการอื่นก็ดี หรือยึดเพื่อเอาค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ถ้ามีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นว่าค่าภาษีสำหรับของนั้น ๆ ได้ส่งชำระถูกต้องแล้วหรือหาไม่ หรือว่าของนั้น ๆ ได้นำเข้ามา ได้ขนขึ้นจากเรือ ได้ส่งออก ได้บรรทุกลงเรือ ได้ย้ายขนไป ได้เก็บ ได้ขาย หรือได้จัดการอย่างอื่นโดยชอบด้วยกฎหมายหรือหาไม่ไซ้ ท่านว่าหน้าที่พิสูจน์ตกอยู่แก่จำเลยทุกคดีไป

มาตรา ๑๐๑ ในคดีใด ๆ อันเกี่ยวข้องด้วยการศุลกากรนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่คนใด ๆ ซึ่งกระทำการโดยอาศัยอำนาจของอธิบดี อาจยื่นฟ้องและทำการฟ้องหรือแก้คดี หรือดำเนินคดีได้ ไม่ว่าในศาลหนึ่งศาลใด

มาตรา ๑๐๒^{๖๖} ภายในบังคับแห่งมาตรา ๑๐๒ ทวิ ถ้าบุคคลใดจะต้องถูกฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมและใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีจะเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และการที่อธิบดีงดการฟ้องร้องเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำผิดนั้น ในการจะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

ในกรณีความผิดเกี่ยวกับอากรเล็ก ๆ น้อย ๆ จะออกกฎกระทรวงมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับ และงดการฟ้องร้องก็ได้

ในกรณีที่อธิบดีเป็นสมควรที่จะฟ้องบุคคลใดฐานกระทำหรือยื่นคำสาแดงหรือบันทึกรื่องราวซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริบูรณ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการกักตุนหรือการห้าม ให้อธิบดีบันทึกความเห็นว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงควรฟ้องผู้กระทำผิด

มาตรา ๑๐๒ ทวิ^{๖๗} สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๙๐ และมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่หมื่นบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทน

^{๖๖} มาตรา ๑๐๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๗} มาตรา ๑๐๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

กระทรวงการคลัง และผู้แทนกรมตำรวจ ที่จะเปรียบเทียบ และงดการฟ้องร้อง และการที่ คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

มาตรา ๑๐๒ ตรี^{๗๗} ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่ อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

๑. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้ามต้องจำกัดในการนำเข้ามา ใน หรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่า ขายของกลาง แต่กรณีที่มีได้รับของกลาง หรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงิน ค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๒. ความผิดฐานล่าแดงเท็จ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จาก เงินค่าปรับ แต่ในรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๓. กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบ เป็น ผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละ ๑๐ ของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บ เพิ่มเติมได้

มาตรา ๑๐๓ ถ้ามีความจำเป็นที่จะประเมินราคาของใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการ กำหนดเบี้ยปรับ ท่านว่าราคานั้นให้พึงถือเอาตามราคาของชนิดเดียวกัน ซึ่งได้เสียค่าภาษีศุลกากร หรืออากรชั้นในครบถ้วนแล้วตามที่ซื้อขายในเวลา หรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำผิดนั้น แต่ผู้กระทำผิดจะ เลือกถือเอาตามราคาเพื่ออธิบดีกำหนดให้ก็ได้

มาตรา ๑๐๔ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้ประการใดก็ตาม ศาลอาจใช้ดุลพินิจลงโทษผู้กระทำผิดให้ใช้เบี้ยปรับนอกจากโทษจำคุกก็ได้ แต่ค่าเบี้ยปรับและกำหนดโทษจำ นั้น ทั้งสองอย่างต้องไม่เกินอัตราโทษอย่างสูงที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๑๐๕ เจ้าของเรือจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งในการใช้เบี้ยปรับ ซึ่งได้ลงโทษปรับนายเรือสำหรับความผิดใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ และโดยทำนองเดียวกันเจ้าของ หรือเจ้าสำนักใด ๆ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับซึ่งได้ลงโทษปรับตัวแทน หรือผู้ปกครองที่นั้น ๆ ซึ่ง กระทำการแทนตน หรือควบคุมดูแลผลประโยชน์ที่ของตนนั้น

^{๗๗} มาตรา ๑๐๒ ตรี เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๑๔

ตัวแทน

มาตรา ๑๐๖ บุคคลใดได้รับอำนาจจากเจ้าของสินค้าโดยแสดงออกชัด หรือโดยปริยาย ให้เป็นตัวแทนในเรื่องสินค้านั้น ๆ เพื่อกิจการอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และการให้อำนาจนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุมัติแล้วไซ้ ท่านให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นเจ้าของสินค้าในกิจการนั้น ๆ

มาตรา ๑๐๗ ถ้านายเรือลำใดให้อำนาจแก่บุคคลใดให้กระทำการเป็นตัวแทนของตน โดยได้รับอนุมัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลนั้นยอมรับเป็นตัวแทนโดยแสดงออกชัดหรือโดยปริยาย เพื่อกระทำหน้าที่ใด ๆ ตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ไซ้ ในเมื่อไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ท่านว่าตัวแทนนั้นต้องระวางโทษเป็นอ่างเดียวกับนายเรือ

มาตรา ๑๐๘ ถ้าบุคคลใดร้องขออนุญาตต่อพนักงาน เพื่อกระทำการเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างแทนบุคคลอื่น พนักงานอาจเรียกให้ผู้ที่ร้องขอเช่นนั้น แสดงใบมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลซึ่งตนร้องขอจะกระทำการแทนนั้นได้ ถ้าและไม่มีใบมอบอำนาจเช่นนั้นมาแสดง พนักงานจะไม่ยอมกระทำการกับผู้นั้นก็ได้

มาตรา ๑๐๙ เสมียนหรือคนใช้ของบุคคลใด หรือห้างใดอาจจะมาทำการทั้งหลายทั้งปวงแทนตัวบุคคล หรือห้างนั้นที่สุกลงสถานได้ แต่ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ยอมรับรองเสมียนหรือคนใช้นั้นเสียก็ได้ เว้นแต่บุคคลหรือห้างนั้นจะไต่ยื่นใบมอบอำนาจทั่วไปไว้ที่สุกลงสถานให้อำนาจเสมียนหรือคนใช้นั้นทำการแทนตน และได้วางประกันโดยทำพันธบัตรหรือประการอื่นให้ไว้ตามแต่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรและพอใจ เพื่อให้เสมียนหรือคนใช้นั้นปฏิบัติการโดยถูกต้องสมควร

หมวด ๑๕

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑๑๐^{๖๖} ถ้าเรือลำใดบรรทุกกลางหรือถ่ายออกซึ่งของหรือสินค้าอย่างใด ๆ ก็ดี หรือกระทำการงานอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ในวันอาทิตย์ หรือวันหยุด หรือก่อน หรือภายหลัง

^{๖๖} มาตรา ๑๑๐ อัตราโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

เวลาราชการดังกล่าวตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” นอกจากจะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” ท่านว่านายเรือหรือตัวแทนหรือทั้งสองคนร่วมกันมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ ไม่กระทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากโทษที่จะพึงต้องรับตามมาตรานี้แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๑ เมื่อมีความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน จะต้องวางพนักงานประจำเรือ ณ ที่ใด และจะไปยังที่นั้นจากด่านศุลกากรอันใกล้ที่สุดไม่ได้โดยง่ายก็ดี หรือเมื่อนายเรือหรือบุคคลอื่นซึ่งมีประโยชน์ได้เสียประสงค์จะให้พนักงานไปทำการ ณ ที่เช่นนั้นก็ดี ท่านว่าบรรดาค่าเดินทางและค่าธรรมเนียมประจำวันอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” ให้คิดเอาแก่นายเรือหรือบุคคลที่ร้องขอ

มาตรา ๑๑๒ “ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนค่าอากรสำหรับของที่กำลังผ่านศุลกากร ให้นำของนั้นไปยังศุลกากรสถาน หรือนำไปเก็บไว้ในที่มั่นคงแห่งใดแห่งหนึ่ง เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือตัวแทนจะตกลงกันยอมให้เอาแต่ตัวอย่างของไว้วินิจฉัยปัญหาและเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน ให้ชำระอากรตามจำนวนที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี สำแดงไว้ในใบขนสินค้าและให้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนเงินอากรสูงสุดที่อาจจะพึงต้องเสียสำหรับของนั้น แต่อธิบดีจะประกาศกำหนดให้การรับประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันดังกล่าว โดยอาจกำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๑๒ ทวิ “ ในกรณีที่มีการวางประกันค่าอากรตามมาตรา ๑๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินเงินอากรอันพึงต้องเสียและแจ้งให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแล้วแต่กรณีทราบแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องชำระเงินอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้งให้ครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

^{๑๑} มาตรา ๑๑๐ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๒} มาตรา ๑๑๐ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๓} มาตรา ๑๑๑ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๔} มาตรา ๑๑๒ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๕} มาตรา ๑๑๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๑๑๒ ทวิ วรรคสาม ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

ในกรณีที่มีการวางเงินประกันและเงินประกันที่วางไว้คุ้มค่าอากรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินแล้ว ให้เก็บเงินประกันดังกล่าวเป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ทันที และให้ถือเสมือนว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ชำระเงินอากรที่ได้รับแจ้งภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว

มาตรา ๑๑๒ ตริ^{๖๖} ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมิได้ชำระเงินอากรให้ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งแห่งมาตรา ๑๑๒ ทวิ หรือมิได้ปฏิบัติตามระเบียบหรือเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะเรียกเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่มก็ได้ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินอากร

มาตรา ๑๑๒ จัตวา^{๖๗} เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำเงินมาชำระค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรที่นำมาชำระ โดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาชำระ แต่มิให้เรียกเก็บเงินเพิ่มดังกล่าวในกรณีที่มีการชำระอากรเพิ่มตามมาตรา ๑๐๒ ตริ อนุมาตรา ๓

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนการค้ำประกันเป็นการวางเงินประกันหลังการส่งมอบหรือส่งของออก ให้เรียกเก็บและคำนวณเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาวางแทนการค้ำประกัน แต่ในกรณีที่เงินประกันที่นำมาวางแทนนั้นไม่คุ้มค่าอากร ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มสำหรับจำนวนค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่มตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่งอีกด้วย

ในการคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และเงินเพิ่มนั้นให้ถือเป็นเงินอากร

ในกรณีที่ต้องคืนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนพร้อมด้วยดอกเบี้ยอีกร้อยละ ๐.๖๒๕ ต่อเดือนของจำนวนที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่ได้ชำระค่าอากรหรือวางเงินประกันค่าอากรครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน ในกรณีที่มีการเปลี่ยนการค้ำประกันเป็นการวางเงินประกันหลังการส่งมอบหรือส่งของออก การคำนวณดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืนให้นับตั้งแต่วันวางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการค้ำประกัน จนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน การคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคนี้ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นเงินอากรที่ต้องจ่ายคืน

^{๖๖} มาตรา ๑๑๒ ตริ เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๖๗} มาตรา ๑๑๒ จัตวา เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

มาตรา ๑๑๒ เบญจ^{๕๕} ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกค้างชำระค่าอากร อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจกักของใด ๆ ของผู้นำที่กำลังผ่านศุลกากรหรืออยู่ใน ความกำกับตรวจตราของศุลกากรด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระเงินอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และถ้ามิได้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กักของเช่นว่านั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้น ออกขายทอดตลาด และเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนี้ ให้หักค่าอากรค้างชำระ ค่าอากรสำหรับ ของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน และค่าภาระติดพันอย่างอื่นอันค้างชำระแก่ศุลกากร เสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้แก่ผู้เก็บรักษา ถ้ายังมีเหลืออยู่ อีกก็ให้จ่ายแก่ตัวแทนของเรือที่นำของที่ขายทอดตลาดเข้ามา เมื่อได้หักใช้เช่นนั้นแล้วยังมีเงิน เหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้เรียกร้องเอาภายในหกเดือนนับแต่ วันขายทอดตลาด

มาตรา ๑๑๒ ฉ^{๕๖} ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากร ของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดได้ ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน โดยในกรณีที่เป็นการนำของเข้าหรือส่งของออกใน จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อาจอุทธรณ์โดยยื่นผ่านด่านศุลกากรหรือสำนักงานศุลกากร ภาคก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๑๒ สัตต^{๕๗} ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วยอธิบดีเป็น ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งอีกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมศุลกากรเป็น เลขานุการและเป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยให้เลขานุการเป็นกรรมการด้วย

มาตรา ๑๑๒ อัฐ^{๕๘} ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง คราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่ง ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

การแต่งตั้งกรรมการใหม่ให้แต่งตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามวาระ

^{๕๕} มาตรา ๑๑๒ เบญจ เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๕๖} มาตรา ๑๑๒ ฉ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๕๗} มาตรา ๑๑๒ สัตต เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๕๘} มาตรา ๑๑๒ อัฐ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๑๒ นว^{๖๒} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) อธิบดีมีคำสั่งให้ออกเนื่องจากมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑๒ ทศ^{๖๓} การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑๒ เอกาทศ^{๖๔} ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่วินิจฉัยจะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

มาตรา ๑๑๒ ทวาทศ^{๖๕} เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

^{๖๒} มาตรา ๑๑๒ นว เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๓} มาตรา ๑๑๒ ทศ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๔} มาตรา ๑๑๒ เอกาทศ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๕} มาตรา ๑๑๒ ทวาทศ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของ
 อย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ โดยให้เวลาบุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน
 นับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือเรียก

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ
 โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๑๑๒ เตรส^{๖๖} ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้ง
 คณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายและรายงานต่อ
 คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๑๑๒ ทศ และมาตรา ๑๑๒ เอกาทศ มาใช้บังคับแก่การ
 ประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๒ จตุทศ^{๖๗} ให้กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และ
 อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๑๒ ปันรส^{๖๘} คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ถือเป็น
 ที่สุด และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีให้มีผล
 ใช้บังคับย้อนหลัง เว้นแต่ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้
 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้เฉพาะบุคคล
 ซึ่งเป็นคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๑๑๒ โสฬส^{๖๙} ในกรณีที่จะต้องชำระอากรเพิ่มหรือเงินประกันไม่คุ้มค่า
 อากร การอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ ฉ ไม่เป็นเหตุหยุดการชำระเงินอากรตามจำนวนที่พนักงาน
 เจ้าหน้าที่ประเมินไว้ เว้นแต่กรณีและผู้อุทธรณ์ได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้รอ
 คำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้ ก็ให้มีหน้าที่ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำ
 วินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายใน
 กำหนดเวลาเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

^{๖๖} มาตรา ๑๑๒ เตรส เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๗} มาตรา ๑๑๒ จตุทศ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๘} มาตรา ๑๑๒ ปันรส เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๙} มาตรา ๑๑๒ โสฬส เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๑๑๒ สัตตรส^{๖๖๖} คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือและให้ส่งไปยังผู้อุทธรณ์

มาตรา ๑๑๒ อัญจรัส^{๖๖๗} ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ ทว่าทศ

มาตรา ๑๑๒ เอกุณวิสติ^{๖๖๘} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๒ ทว่าทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๓ บรรดาใบขนสินค้า บัญชี สมุดบัญชี บันทึกเรื่องราวหรือเอกสารไม่ว่าประเภทใด ๆ ให้ทำและถือไว้เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ใบขนสินค้า บัญชี หรือบันทึกเรื่องราวอย่างอื่นที่ต้องทำขึ้นตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านมิให้ถือว่าสมบูรณ์ นอกจากจะทำได้ทำให้ถูกต้องเคร่งครัดตรงตามที่บัญญัติไว้ เมื่อจะต้องจัดและแยกประเภทปริมาณสินค้า ก็ต้องกระทำการนั้นให้ถูกต้องเคร่งครัดตรงตามบัญชี รายชื่อสินค้าขาเข้าและขาออกแบบราชการราคาแยกประเภทหนึ่ง ๆ และราคารวมยอดในใบขนสินค้านั้นให้ลงไว้เป็นเงินสยามจำนวนหีบห่อในต้นใบขนสินค้าทุกฉบับให้ลงเป็นตัวอักษร ส่วนสำเนาจะลงเป็นตัวเลขก็ได้ ห้ามมิให้รับใบขนสินค้า

ฉบับใด นอกจากจะมีรายการละเอียดบริบูรณ์ดังที่กำหนดไว้ในแบบตามที่กฎหมายบัญญัติ พร้อมทั้งค่าแสดงของผู้นำเข้าหรือตัวแทนดังที่กำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๑๑๓ ทวิ^{๖๖๙} ให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสารหลักฐานและข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวใช้อยู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านศุลกากรไว้ ณ สถานที่ประกอบการหรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลหรือนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลหรือผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าว ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด ไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

^{๖๖๖} มาตรา ๑๑๒ สัตตรส เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๖๗} มาตรา ๑๑๒ อัญจรัส เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๖๘} มาตรา ๑๑๒ เอกุณวิสติ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๖๙} มาตรา ๑๑๓ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดของเอกสารที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่เก็บและรักษารวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๔^{๑๑๔} พนักงานเจ้าหน้าที่ใด ๆ อาจเรียกให้ยื่นบัญชี ราคาสินค้า บัญชีสินค้าสำหรับเรือ ใบตราส่งสินค้า ใบรับสมุดบัญชี บันทึกเรื่องราว หรือเอกสารอย่างอื่นอันเกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่าน หรือได้ผ่านศุลกากรนั้นได้ เพื่อดูตรวจสอบหรือเทียบดูให้ถูกต้องกับใบขนสินค้า ใบรับรอง ใบแสดงการหรือรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ต่อกรมศุลกากร และถ้าไม่ยอมยื่นชี้ว่าท่านว่าบุคคลผู้จงใจไม่ยอมปฏิบัติตามคำเรียกของพนักงานนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๕^{๑๑๕} ถ้าผู้ใดไม่ยอมยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสำแดงบันทึกเรื่องราว หรือไม่ยอมให้คำแสดงข้อความอื่นแก่พนักงานคนใดซึ่งบังคับให้ยื่นหรือแสดง หรือที่เรียกให้ยื่นหรือแสดงโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากรก็ดี หรือละเลยไม่ยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสำแดง บันทึกเรื่องราว หรือไม่ให้คำแสดงข้อความอื่นแก่นั้นภายในเวลาอันควร หรือเวลาอันระบุไว้และตามแบบที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๕ ทวิ^{๑๑๖} ในกรณีที่มิเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการของผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง หรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ ในการนี้ให้มีอำนาจสั่งบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นให้ปฏิบัติเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) สอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จากผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือการส่งออก

^{๑๑๔} มาตรา ๑๑๔ อัตราทะ โทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๑๕} มาตรา ๑๑๕ อัตราทะ โทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๑๖} มาตรา ๑๑๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่อาจใช้พิสูจน์ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร

ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕ ตรี^{๑๑๓} ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือการส่งออก ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาตรวจสอบ โดยให้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕ จัตวา^{๑๑๔} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๑๕ เบญจ^{๑๑๕} ในการปฏิบัติหน้าที่ของอธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๕ ฉ^{๑๑๖} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

^{๑๑๓} มาตรา ๑๑๕ ตรี เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๑๔} มาตรา ๑๑๕ จัตวา เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๑๕} มาตรา ๑๑๕ เบญจ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑๖ สำเนาใบรับรอง ใบชนสินค้า หรือเอกสาร และบัญชี หรือข้อความแถลงสิ่งที่ไม่ใช่เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง^{๑๑๑}

มาตรา ๑๑๗ การบรรทุกของลงเรือ หรือขนขึ้นจากเรือ การพาเอาของไป และการขนของขึ้นบกก็ดี การนำของไปทิ้งที่สำหรับตรวจก็ดี การชั่งของ การนำของขึ้นชั่ง เปิดกลับบรรจุ เอาเข้ารวม คัดเลือก แบ่งแยกกอง ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย ซึ่งเป็นการจำเป็น หรืออนุญาตให้กระทำนั้นก็ดี การขนย้ายของไปเก็บในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไปก็ดี ทำหน้าที่ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้า หรือผู้ส่งของออกจะพึงกระทำโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง และถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้นแก่ของในระหว่างที่อยู่ในความรักษา หรือตรวจตราดูแลของกรมศุลกากรอันมิได้เกิดแต่การจงใจกระทำหรือเกิดแต่ความบกพร่องไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ไซ้ร้ ทำหน้าที่กรมศุลกากรหาต้องรับผิดชอบในการเสียหายนั้นไม่

มาตรา ๑๑๘ บรรดาหีบห่อซึ่งมีของอยู่ข้างใน ต้องมีเครื่องหมายและเลขหมาย และต้องแสดงเครื่องหมาย และเลขหมายเช่นนั้นลงในเอกสารทุกฉบับ ที่เกี่ยวข้องของนั้น

มาตรา ๑๑๙^{๑๑๒} ถ้าผู้ใดกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ และความผิดนั้นมีได้มีบัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นไซ้ร้ ทำหน้าที่นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๒๐ เมื่อใดบทพระราชบัญญัตินี้แตกต่างกับบทกฎหมายพระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้อยู่ ณ บัดนี้ ทำหน้าที่ในเรื่องอันเกี่ยวแก่ศุลกากรนั้น ให้ยกเอาบทพระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับ และกฎหมายพระราชบัญญัติหรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้ในภายหน้านั้น มิให้ถือว่าเพิกถอนจำกัดเปลี่ยนแปลงหรือถอนไปเสียซึ่งอำนาจและบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่ในกฎหมายพระราชบัญญัติหรือประกาศใหม่นั้น จะแสดงไว้โดยชัดแจ้งว่า มีประสงค์จะให้เป็นอย่างนั้น

^{๑๑๐} มาตรา ๑๑๕ ฉ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๑๑} มาตรา ๑๑๖ คำว่า “ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๑๒} มาตรา ๑๑๙ อัดวาโทษ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๑๒๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การนำของเข้า และส่งออก หรือการค้าอย่างใด ๆ ชำแดนแห่งพระราชอาณาจักร ทงบกเสมอกันกับการค้าทางทะเล และ บทบัญญัติการบังคับ และโทษานุโทษทั้งปวงในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่การค้าข้ามแดน ทางบกตามที่พึงใช้ได้โดยมีพิกัดกึ่งค่านึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือและ เมื่อใดมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้อยคำสำนวนที่ใช้นั้นให้หมายความและกิน ความรวมไปถึงรถไฟ ล้อเลื่อน คนหาบหาม สัตว์บรรทุกอากาศยาน ต่่านศุลกากร พรหมแดน สนามบินที่กำหนดเป็นด่านภาษี การบรรทุกของลง การถ่ายของออก แล้วแต่กรณี หรือถ้อยคำ สำนวนอื่นทำนองนี้ อันใช้อยู่ในการค้าทางบกหรือทางอากาศนั้น

มาตรา ๑๒๒^{๑๑๑} ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดวันหยุดและเวลาราชการศุลกากร กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาระติดพัน ค่าใบอนุญาต ค่าแบบพิมพ์ ค่าเดินทาง และกิจการ อื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๖๔ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาล

ปัจจุบันนี้

^{๑๑๑} มาตรา ๑๒๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๗๑

[รก.๒๕๗๑/-/๒๒/๑๕ เมษายน ๒๕๗๑]

พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๗๒

[รก.๒๕๗๒/-/๓๓๕/๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๒]

พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๗๔

[รก.๒๕๗๔/-/๕๖๐/๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๔]

พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๗๕

[รก.๒๕๗๕/-/๘๘/๒๘ เมษายน ๒๕๗๕]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๗๘

[รก.๒๕๗๘/-/๑๘๘/๒๖ เมษายน ๒๕๗๘]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น "ทางอนุมัติ" ให้หมายความว่า ทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นทางที่จะใช้ขนส่งของเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรได้ หรือจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบกได้

"ด่านพรมแดน" ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติเพื่อตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

"ด่านศุลกากร" ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติเพื่อเก็บศุลกากรแก่ของที่ขนส่งโดยทางนั้นและเพื่อตรวจของด้วย

"การนำของเข้าหรือส่งของออกทางบก" ให้หมายความว่า รวมตลอดถึงการนำของเข้าหรือส่งของออกทางลำน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น แต่ไม่รวมถึงการนำของเข้าหรือส่งของออกทางไปรษณีย์หรือทางอากาศ

"เขตแดนทางบก" ให้หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และรวมตลอดถึงลำน้ำใด ๆ ซึ่งเป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

"ผู้ควบคุมยวดยาน" หรือ "ผู้ขนส่ง" เมื่อใช้เกี่ยวแก่รถไฟ ให้หมายความว่า พนักงานรักษารถ

"พนักงานหรือพนักงานศุลกากร" นอกจากพนักงานต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙ แล้ว ให้หมายความว่า รวมตลอดถึงพนักงานใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากรด้วย

มาตรา ๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติพิภตอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากรหรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีหรือผู้แทน และต้องปฏิบัติตาม

เงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บหรือซ่อน หรือยินยอมให้เก็บหรือซ่อนหรือจัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๕ ทวิ* ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก หรือผู้ขนส่งมีเหตุจำเป็น และแสดงความจำนงล่วงหน้าต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าจะขนส่งของผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้นตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ขนส่งตามทางที่ขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติประการใดก็ได้ให้ถือว่าทางที่ได้อนุญาตเช่นนั้นเป็นทางอนุมัติเฉพาะคราว

*[มาตรา ๕ ทวิ เพิ่มความโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔]

มาตรา ๖ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใดหรือเรือประเภทใด ที่ใช้ขนของส่งตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตแดนทางบก จอดเทียบท่าเพื่อขนของขึ้นลงตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๗ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในยานยนต์ที่บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตแดนทางบกเข้าในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานด่านพรมแดนและด่านศุลกากรและเมื่อพนักงานด่านพรมแดนได้ลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชีฉบับนั้นเป็นใบอนุญาตให้นำของผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านจากพนักงานด่านพรมแดนแล้ว ให้ขนของมายังด่านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติ ของนั้นต้องขนด้วยยานยนต์เดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามาวันแต่จะได้รับการอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของหรือหีบห่อซึ่งบรรทุกของนั้นด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๘ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในยานยนต์ที่บรรทุกนั้น เมื่อจะผ่านเขตแดนทางบกออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด่านศุลกากร ณ ทางอนุมัติซึ่งใช้ขนส่งของนั้น

(๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้สั่งปล่อยของ และได้ออกใบอนุญาตหรือรับรองใบขนสินค้าฉบับใดเท่าที่จำเป็นแก่การย้ายของนั้นไปแล้ว ก็ให้ขนของไปจากด่านศุลกากร

ผ่านด่านพรมแดนและข้ามเขตแดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาตหรือใบขนสินค้าที่เกี่ยวข้อง
ของนั้นต่อพนักงานประจำด่านพรมแดน

(๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่งให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้า
แสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่ง และเมื่ออธิบดีได้ประกาศสั่งแล้ว ก็ให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเช่นนั้น
ตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงาน ณ ด่านศุลกากรและ
ด่านพรมแดน

มาตรา ๙ ผู้ควบคุมขบวนรถหรือเรือใด ๆ ทั้งที่บรรทุกและมีได้บรรทุกของหรือ
ผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของและบุคคลใด ๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้าไป
หรือจะออกนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่านพรมแดนอันตั้งอยู่ที่ทางนั้น และต้อง
ยอมให้พนักงานตรวจขบวนรถหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้พนักงานทำบัญชีของนั้น ๆ
ด้วย ตามแต่พนักงานจะเห็นสมควร

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานเรียกร้องในเวลาหรือที่ใด ๆ ภายในระยะ
๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบกต้องหยุดและยอมให้พนักงานนั้นตรวจขบวนรถหรือเรือและ
ของที่ขนส่ง ทำบัญชีของนั้น ๆ และตรวจเอกสารใด ๆ ซึ่งต้องมีกำกับของนั้น ๆ ตามความใน
พระราชบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติอื่น

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานถามว่าด้วยการเดินทาง
หรือของที่ขนส่ง และต้องตอบตามความสัตย์จริงทุกประการ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๙ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ
ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และของทั้งปวง
อันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะตั้งรับโทษหรือ
หาไม่

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗ หรือ ๘ ผู้นั้นมีความผิด *ต้อง
ระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้น
ให้ยึดไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวนั้น หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุให้
เป็นที่พอใจของอธิบดีหรือผู้แทน

[อัตราโทษตามมาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๗]

มาตรา ๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๖ หรือ
ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๙ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตาม
มาตรา ๑๓ ผู้นั้นมีความผิด *ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๕๓)

*[อัตราโทษตามมาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๗]

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใด หรือ
ของหรือยานหรือเรือประเภทใด ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้ง
บทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไข
ไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

[ร.ก.๒๕๕๑/-/๕๕/๒๕ เมษายน ๒๕๕๑]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๕๑

มาตรา ๓ (๑) เพียงที่เกี่ยวแก่การเดินอากาศ คำต่อไปนี้ซึ่งใช้ในพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความหมายดังต่อไปนี้
เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"เรือกำปั่น" หรือ "เรือ" ให้มีความหมายรวมถึงอากาศยาน

"ท่า" ให้มีความหมายรวมถึงสนามบินศุลกากร

"นายเรือ" ให้มีความหมายรวมถึงผู้ควบคุม

"ด่านตรวจเรือ" ให้มีความหมายรวมถึงสถานีตรวจอากาศยาน

"ท่าเทียบท่าเรือ" ให้มีความหมายรวมถึงที่สำหรับบรรจุทุกของลงในหรือขนของ
ขึ้นจากอากาศยาน

"เขตน่านน้ำสยาม" ให้มีความหมายรวมถึง เขตแห่งราชอาณาจักร และอากาศ
เหนือราชอาณาจักร

(๒) คำว่า "อากาศยาน" "สนามบิน" "ผู้ควบคุม" และ "ผู้ประจำหน้าที่"
ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความแสดง
ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"สนามบินศุลกากร" ให้หมายความว่า สนามบินที่รัฐมนตรีได้กำหนดขึ้นไว้
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสนามบินสำหรับการนำเข้า หรือส่งออก หรือนำเข้าและส่งออก

ซึ่งของประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางอากาศ

มาตรา ๕ ในการเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักร ห้ามมิให้อากาศยานลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากร

แต่ในกรณีที่อากาศยานจำต้องลงก่อนมาถึงหรือหลังแต่ได้ไปจากสนามบินศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ก็ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินศุลกากร เพื่อความประสงค์แห่งความในวรรคก่อน

มาตรา ๖ ถ้าอากาศยานซึ่งเดินทางเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรจำต้องลงในที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร้องก็ให้แสดงสมุดปูมซึ่งเป็นของอากาศยานนั้นต่อพนักงานที่กล่าวแล้ว และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอนุญาตให้ชนของใด ๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้นโดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากร และห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นออกห่างไปจากที่นั้น โดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ถ้าที่ที่ลงนั้นเป็นสนามบินก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อเจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินโดยพลัน ว่าอากาศยานนั้นได้มาลงแล้ว และมาจากที่ใด และให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินรายงานต่อพนักงานศุลกากรโดยพลันว่า อากาศยานนั้นได้มาลงและต้องไม่ยอมให้ชนของใด ๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้น หรือให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นไปจากสนามบินโดยมิได้รับความเห็นชอบของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดในอากาศยานที่เดินทางเข้าในราชอาณาจักรทำลายหรือเปลี่ยนแปลงตราเครื่องหมายใด ๆ ซึ่งพนักงานศุลกากร ณ สนามบินซึ่งตนได้จากมาก่อนเข้าในราชอาณาจักร ได้ประทับไว้กับส่วนใดของอากาศยานหรือกับของใดในอากาศยานนั้น

มาตรา ๘ เมื่อได้ออกไปปล่อยสำหรับอากาศยานแล้วตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรชนของใด ๆ ที่บรรจุไว้ในอากาศยานนั้น เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรขึ้นจากอากาศยาน

มาตรา ๙ ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ความว่า "อาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้า" ให้หมายความรวมถึงว่าอาจตรวจและสลักหลังเอกสารใด ๆ ทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับอากาศยานหรือกับของที่บรรจุไว้หรือจะบรรจุลงในอากาศยาน

มาตรา ๑๐ ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บทบัญญัติให้วางพนักงานศุลกากรลงประจำเรือนั้น มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติในมาตรา ๒๒, ๒๘, ๓๘, ๔๔, ๔๙, ๕๐, ๕๓, ๕๔, ๕๗, และ ๖๔ ถึง ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตราเหล่านี้มิให้ใช้บังคับแก่การเดินทางอากาศ

มาตรา ๑๒ ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ความว่า "ในทะเลหรือในแม่น้ำลำคลอง" ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงที่ใด ๆ ในราชอาณาจักร ซึ่งอากาศยานได้ลง

มาตรา ๑๓ ในการใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บังคับ ห้ามมิให้รับอากาศยานไม่ว่าประเภทใด ๆ

มาตรา ๑๔ ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บังคับแก่อากาศยานทุกประเภท

มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักรต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่ออากาศยานมาถึงสนามบินศุลกากร เมื่อยื่นรายงานนี้ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปูมและบัญชีของทั้งไรงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักรและรายงานนี้ต้องทำขึ้นก่อนเปิดระวางอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากรมีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกก็ดี หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักรก็ดี ผู้ควบคุมจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย ถ้ามีการทำผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ ผู้ควบคุมมีความผิด *ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานขึ้นไว้โดยถูกต้องนั้นให้กักไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

เมื่ออากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ก็ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรานี้แต่ต้องยื่นสมุดปูมเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและสัณห์หลัง

[อัตราโทษตามมาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒)

มาตรา ๑๖ ก่อนจะปล่อยอากาศยานลำโตะที่บรรทุกของหรือมิได้บรรทุกของ ออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมหรือถ้าผู้ควบคุมไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ควบคุมไปรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ที่ศุลกากรและต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในข้อใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับอากาศยานของที่บรรทุกและการเดินทาง ต้องยื่นสมุดปูมเพื่อพนักงานตรวจและต้องยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศ ต่อพนักงานนั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนด เมื่อพนักงานได้ลงลายมือชื่อในใบแจ้งความแล้วก็ให้ถือว่าใบแจ้งความนั้นเป็นใบปล่อยให้อากาศยานออกเดินทางไปต่างประเทศได้

ถ้าอากาศยานนั้นบรรทุกของใด ๆ ก็ให้ผู้ควบคุมยื่นบัญชีของและทำคำสำแดงรายการของทั้งปวงที่บรรทุกตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานตามอัตรา*ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าอากาศยานลำโตะออกจากสนามบินศุลกากรในราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยอากาศยานหรือมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ผู้ควบคุมหรือตัวแทนในเมื่อผู้ควบคุมไม่อยู่มีความผิด *ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

อธิบดีมีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรา

*[มาตรา ๑๖ วรรคสองตอนท้าย แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ

(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓ และอัตราโทษตามวรรคสามนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗]

มาตรา ๑๗ ถ้าอากาศยานลำโตะได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วออกจากสนามบินศุลกากรหนึ่งไปยังสนามบินศุลกากรอื่นใดในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปูมต่อพนักงานประจำสนามบินนั้นเพื่อตรวจ และให้ยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศต่อพนักงานนั้นด้วยอีกฉบับหนึ่ง และถ้าบรรทุกของไว้ในอากาศยานก็ให้ยื่นบัญชีของและสำแดงรายการของที่บรรทุกด้วยอีกฉบับหนึ่งเช่นกัน กับทั้งให้แสดงใบปล่อยอากาศยานที่พนักงานได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานชั้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักร และทุกครั้ง ๆ ที่ทำเช่นนี้ให้เอาใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยอากาศยานที่ได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตรา*ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

อธิบดีมีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรา

*[มาตรา ๑๗ วรรคแรกตอนท้าย แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ

(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓]

(๕๗)

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจสั่งลดหย่อนหรืองดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระติดพันที่ตั้งเก็บตามมาตรา ๑๑๐ และ ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ แก้อากาศยานได้

มาตรา ๑๙ เพื่อสะดวกและให้ทันทั่วทั้งในการค้า อธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการแห่งใบแนบ ๑, ๓, ๕ ถึง ๑๓ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ และใบแนบ ๒ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒ และกำหนดแบบขึ้นใช้ใหม่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร

มาตรา ๒๐* [ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๓]

มาตรา ๒๑ เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศในพฤติการณ์พิเศษ รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะกรณีให้อากาศยานใด หรือบุคคลใดได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕, ๖, ๗, หรือ ๘ และความผิดนั้นมีได้บัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ ผู้นั้น *ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

*อัตราโทษตามมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๔๗]

หมายเหตุ: เรือที่ได้รับใบปล่อยเรือออกไปยังท่าในประเทศสยาม และทั้งภาคต่างประเทศด้วย ให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่อย่างเดียว คือ ค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับใบปล่อยเรือในภาคต่างประเทศ

[ร.ก.๒๔๕๑/-/๖๓/๒๕ เมษายน ๒๔๗๑]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๗๒

มาตรา ๑๐* เมื่อนำของใด ๆ เข้ามาหรือส่งของใด ๆ ออกไปและของนั้นต้องเสียอากรหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงรายการต่อไปนี้ในใบขนสินค้า คือ ชนิดของ คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก ราคาศุลกากร และรายการอื่น ๆ ตามแต่อธิบดีจะต้องการ

และให้ลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองใบขนสินค้าว่าข้อความที่ได้แสดงไว้เป็นความจริง

ถ้าไม่พึงสอบทราบราคาศุลกากรได้ ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงค่าแห่งของประเภทและชนิดเดียวกันซึ่งจะพึงส่งมอบได้ ณ ที่ที่นำของเข้าหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี แต่ในส่วนของเขาเข้าไม่รวมค่าอากร

[มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๓]

มาตรา ๑๑ ก่อนจะขนของใด ๆ ออกจากเรือสำเภา ให้ผู้นำของเข้ายื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและมีฉบับคู่เป็นจำนวนเท่าที่อธิบดีต้องการ และถ้าต้องเสียอากรก็ให้เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง ก็ให้วางเงินเป็นประกันเงินอากรนั้น

อธิบดีจะอนุญาตให้ขนของใด ๆ ออกจากเรือ เมื่อมีใบขอเปิดตรวจตั้งบัญชีไว้ต่อไปก็ได้ หรือเมื่อมีคำขอของนายเรือหรือตัวแทนของเรือที่นำของเข้าก็ได้ โดยให้ปฏิบัติภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่เห็นควรกำหนด

แต่หีบห่อของส่วนตัวผู้โดยสารนั้น ไม่ต้องมีใบขนสินค้าและอาจตรวจขนขึ้นบกและส่งมอบไปได้ ตามข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒ ถ้าผู้นำของใด ๆ เข้ามาไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของนั้น ๆ

ได้เพราะยังไม่ทราบรายการบริบูรณ์ จะยื่นใบขอเปิดตรวจตามแบบที่อธิบดีต้องการก็ได้

ใบขอเปิดตรวจนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองแล้วก็ให้เป็นใบอนุญาตให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นได้ และให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ แล้วให้ทำใบขนสินค้ายื่นโดยพลัน

ถ้าผู้นำของเข้าไม่ยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น และไม่เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น ถ้าต้องเสีย หรือไม่วางเงินเป็นประกันเงินอากรเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ ก็ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดเพื่อใช้ค่าอากร ค่าใช้จ่าย และค่าภาระตัดพันธ์อย่างอื่น ๆ ทั้งสิ้น ถ้ามีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดก็ให้ส่งจ่ายให้ผู้นำของเข้า

มาตรา ๑๓* [ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕]

มาตรา ๑๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรนั้น รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดได้ว่า ก่อนส่งมอบไปจากความอารักขาของศุลกากรให้ผู้นำของเข้า

ปิดแสดมปีหรือตอกตราของศุลกากรที่ของหรือหีบห่อของนั้น ๆ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ในกรณีให้ตัวแทนถูกศาลพิพากษาให้ปรับเพราะได้กระทำการใด ๆ ที่เป็นความผิดฐานทำหรือยื่นคำสาแดงหรือบันทึกเรื่องราวหรือเอกสาร ซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริสุทธิ์หรือเป็นความซักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการกักกีดหรือการห้ามนั้น ตัวการจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งให้ค่าปรับนั้นโดยมีพิกัดดังนี้ว่า

(ข) ของนั้นได้ส่งกลับออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า

(ค) ของนั้นได้ส่งกลับออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันนำเข้า และ

(ง) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไป อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

[มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕]

มาตรา ๑๕ ทวิ* ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิตหรือผสมหรือประกอบหรือบรรจุด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ของที่นำเข้ามานั้นมีใช้ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร

(ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุเป็นของที่ส่งออก ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือประกาศกำหนด

(ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า

(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิต ผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งออกมาภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน และ

[มาตรา ๑๕ ทวิ (ง) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๕๓]

(จ) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งออกไป การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการนั้น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

*[มาตรา ๑๙ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕]

มาตรา ๑๙ ตริ* เมื่อผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่าของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปยังเมืองต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้รับการรับประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร หรือหลักประกันอื่น แทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ เมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๑๙ ทวิ ก็ให้คืนหลักประกันโดยถือเสมือนว่าเป็นการคืนเงินอากร

*[มาตรา ๑๙ ตริ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๓]

มาตรา ๑๙ จัตวา* ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา ๑๙ ทวิ หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกตามมาตรา ๑๙ ทวิ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

*[มาตรา ๑๙ จัตวา เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๓]
[รก.๒๕๘๒/-/๑๑๖๘/๑๓ ตุลาคม ๒๕๘๒]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๕๘๓

มาตรา ๕ ให้แก้ไขถ้อยคำบางคำในมาตราต่าง ๆ ดังที่ปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็น "ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง" ทุกแห่ง

(๖๑)

บัญญัติแนบท้ายพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐)

พุทธศักราช ๒๕๕๓

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

[ร.ก.๒๕๕๓/-/๒๕๕๓/๒๕ พุทธศักราช ๒๕๕๓]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๐

[ร.ก.๒๕๕๐/๒/๑๐/๒ มกราชมิ ๒๕๕๐]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๑๐ ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดมีสิ่งซึ่งต้องห้าม หรือสิ่งซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นสิ่งต้องจำกัด หรือเป็นสิ่งลักลอบหนีศุลกากรไว้ในครอบครอง ให้อธิบดี พนักงานศุลกากร ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจบันทึกข้อเท็จจริง ที่ตนเองได้พบเห็น บันทึกนี้ถ้าเสนอต่อศาลในเมื่อมีการดำเนินคดี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็น ความจริงตามข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้น และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วย กฎหมาย หรือนำเข้ามาโดยการลักลอบหนีศุลกากร แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่าง อื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่การกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมการส่งออกภายนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง และ กฎหมายว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๑๑ สิ่งที่ยึดไว้ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อยึดไว้ครบ สามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของ หรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียก เอาให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๒ เมื่อเห็นเป็นการสมควรกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุม ศุลกากรให้ประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศุลกากร

ภายในเขตควบคุมศุลกากร ให้

บรรดาโรงเรือน หรือสิ่งหาริมทรัพย์อย่างอื่น ตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้น

ของพนักงานศุลกากรตลอดไป ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืนโดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ในการใช้อำนาจดังกล่าวแต่ละคราว พนักงานศุลกากรต้องแสดงว่าตนมีเหตุอันสมควรที่จะใช้อำนาจนั้น และต้องแสดงบัตรประจำตัวว่าเป็นพนักงานศุลกากรด้วย

บรรดายานพาหนะซึ่งเข้าใน หรือออกไป หรือพักอยู่ในหรือผ่านเขตนั้น ตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้นทำนองเดียวกัน

บรรดาบุคคลซึ่งสัญจรไปมาภายในเขตนั้นตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้นทำนองเดียวกัน แต่ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวนี้ได้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลของตนให้เป็นที่พอใจของพนักงานศุลกากร พนักงานศุลกากรมีอำนาจจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

อำนาจการตรวจค้นของพนักงานศุลกากร เกี่ยวกับโรงเรือนหรือสิ่งหามทรัพย์อย่างอื่นในเวลากลางคืนจะต้องเป็นพนักงานศุลกากรผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๑๓ ภายใตฺเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศให้ผู้ทำการค้าสินค้าชนิดใด ตามลักษณะเงื่อนไขใดที่อธิบดีกำหนดไว้ จัดให้มีสมุดควบคุมตามแบบที่อธิบดีกำหนดและให้ส่งรายการในขณะที่ได้รับและจำหน่ายสินค้าชนิดนั้นในการประกอบการค้าเป็นรายวันในสมุดนั้น การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศตามความในวรรคก่อน ให้ผู้ทำการค้าจัดให้มีสมุดควบคุมและส่งรายการในสมุดควบคุมเป็นรายวัน

ถ้าการตรวจแสดงให้เห็นว่ามีสินค้าขาดหรือเกินจำนวนที่ควรจะปรากฏตามสมุดควบคุม ในเมื่อคำนึงถึงจำนวนสินค้าที่ผู้ทำการค้าสมควรมีไว้เพื่อใช้สอยเอง และให้ครอบครัวใช้สอยตามปกติแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้าซึ่งขาดหรือเกินนั้นได้นำมาไว้ในครอบครองของผู้ทำการค้า หรือย้ายขนไปโดยผิดกฎหมาย แล้วแต่กรณี โดยยังไม่ได้ชำระค่าอากร

มาตรา ๑๔ อธิบดีมีอำนาจประกาศระบุบริเวณพิเศษในเขตควบคุมศุลกากร ซึ่งจะต้องอยู่ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรานี้ และให้มีแผนที่แสดงเขตของบริเวณดังกล่าวต่อท้ายประกาศนั้น การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในบริเวณพิเศษนั้น ผู้ใดมีสินค้าเพื่อการค้าของตนหรือของผู้อื่น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ยังไม่ได้ชำระค่าอากร เว้นแต่จะแสดงให้เห็นที่พอใจว่าได้ชำระอากรแล้ว

ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนสินค้าเข้าไป หรือออกมา หรือขนภายในบริเวณพิเศษนั้น เว้นแต่จะมีใบอนุญาตซึ่งพนักงานศุลกากรได้ออกให้ และต้องแสดงใบอนุญาตขนนั้นเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้อง

(๖๓)

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคสาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราโทษปรับตามกฎหมายศุลกากรในปัจจุบันได้กำหนดขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในขณะนี้จึงเป็นอัตราโทษปรับที่ต่ำเกินไปไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวและไม่เกิดผลยับยั้งใจจะต้องเพิ่มอัตราโทษปรับให้สูงขึ้นลึบเท่าของอัตราโทษเดิม ทั้งการยึดของกลางในการกระทำผิดกฎหมายศุลกากรในกรณีไม่มีตัวผู้ต้องหา กว่าจะตกเป็นของแผ่นดิน จะต้องยึดไว้จนครบหกเดือนโดยผู้มีสิทธิไม่มาขึ้นคำร้องเรียกเอาจึงจะตกเป็นของแผ่นดินเป็นการล่าช้ามากเกินไปจนสมควรโดยไม่จำเป็น ทำให้ของกลางนั้นเสื่อมคุณภาพ ทั้งเป็นเรื่องที่ไม่มีปัญหาอย่างไรเลยและเป็นเหตุให้ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมได้รับเงินสินบนและรางวัลล่าช้าไปด้วยเป็นผลเสียในการปราบปรามจึงจำเป็นต้องย่นระยะเวลาให้สั้นเข้า ส่วนการมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบกรณีความผิดเกี่ยวกับภาษีเล็กน้อย เช่นเดียวกับอธิบดีกรมศุลกากร ก็เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่า มีคดีที่กระทำผิดกฎหมายศุลกากรเกิดขึ้นในสวนภูมิภาคเป็นจำนวนมาก ทั้งบางรายเกิดขึ้นในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากรตั้งอยู่ การที่จะส่งเรื่องมาให้อธิบดีกรมศุลกากรทำการเปรียบเทียบปรับทุก ๆ รายเป็นการล่าช้าและยุ่งยากมาก สมควรมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบกรณีความผิดเกี่ยวกับภาษีเล็กน้อย เช่นเดียวกับอธิบดีกรมศุลกากรได้ และสำหรับคดีที่ราคาของกลางรวมค่าอากรเกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท ก็สมควรให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนกรมตำรวจทำการเปรียบเทียบ แทนที่จะให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมศุลกากรแต่ผู้เดียว เพื่อเป็นการรัดกุมรอบคอบเป็นประโยชน์แก่ราชการยิ่งขึ้น การกำหนดจ่ายเงินสินบนและรางวัลนั้นแล้ว เพื่อเป็นประกันแก่ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม เป็นกำลังน้ำใจสืบเสาะและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายศุลกากร จึงสมควรกำหนดการจ่ายเงินสินบนและรางวัลสำหรับการจับกุมการกระทำผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรฐานสำแดงเท็จ และตรวจพบเงินอากรขาดไว้ในกฎหมายศุลกากรให้เป็นการแน่นอนยิ่งขึ้น อนึ่ง การฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรอยู่ในขณะนี้ ผู้กล่าวหาขอมมีหน้าที่นำสืบซึ่งมักจะหาพยานหลักฐานได้ไม่เพียงพอที่จะลงโทษผู้ต้องหาได้ ถ้าให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากร พนักงานศุลกากรผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ บันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็นการกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วเสนอต่อศาล โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นความจริงตามข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นก็ย่อมจะเป็นผลดีในทางคดี เพราะหน้าที่นำสืบตกอยู่แก่จำเลย นอกจากนี้แล้วสมควรกำหนดเขตควม

คุ้มครองการเพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจตรวจค้นและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากรโดย
เข้มงวด ทั้งนี้เนื่องจากตามกฎหมายศุลกากรในปัจจุบันมีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ใน
เรื่องการตรวจค้นและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากรไม่เพียงพอ ส่วนการกำหนดเขตควบคุม
ศุลกากรพิเศษขึ้น ก็เนื่องจากขณะนั้นบางท้องที่ริมพรมแดนเป็นที่กักตุนสินค้าที่ลักลอบหนี
ศุลกากร และไม่มีบทกฎหมายที่จะปราบปรามได้จึงสมควรที่จะกำหนดเขตควบคุมศุลกากร
พิเศษขึ้น เพื่อปราบปรามให้หมดสิ้นไปซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่รัฐในการที่จะเก็บอากรได้เพิ่มมาก
ยิ่งขึ้น

[รก.๒๔๙๗/๑๕/๓๕๗/๒ มีนาคม ๒๔๙๗]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยปัจจุบันการ
อุตสาหกรรมภายในประเทศได้ขยายตัวขึ้น โรงงานอุตสาหกรรมภายในประเทศสามารถผลิต
สินค้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ แต่การผลิตสินค้าเหล่านี้ยังต้องใช้วัตถุดิบทั้งหมด
หรือบางส่วนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเสียอากรขาเข้า วัตถุดิบส่วนที่ไม่ได้ใช้บริโภคภายใน
ประเทศนี้จึงควรได้รับคืนเงินอากรขาเข้า แต่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรปัจจุบัน กรม
ศุลกากรไม่อาจจะคืนให้ได้ จึงสมควรแก้ไขให้มีการคืนเงินอากรในกรณีเช่นนี้ได้ เพื่อความเป็น
ธรรมและส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในประเทศอันจะยังประโยชน์ในด้านอื่น
ๆ ตามมา

นอกจากนี้ปรากฏว่า ในปัจจุบันกฎหมายลงโทษแต่เฉพาะผู้ลักลอบนำของซึ่ง
หลีกเลี่ยงอากรข้อห้ามหรือข้อจำกัดเข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับผู้ซึ่งรู้ว่าตนเองนั้นได้นำเข้ามา
โดยหลีกเลี่ยงดังกล่าว แล้วช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจำนำ หรือรับ
ไว้โดยประการใดซึ่งของดังกล่าวนั้น ยังไม่มีบทลงโทษ และถ้าไม่ลงโทษบุคคลเช่นว่านั้นก็ไม่ได้
ผลในทางปฏิบัติ เพราะเมื่อผู้ลักลอบนำของเข้ามาแล้วไม่มีผู้รับซื่อไว้ ผู้ลักลอบนำเข้าก็ย่อมจะ
ไม่นำเข้ามาความประสงค์ที่นำเข้ามาก็เพื่อที่จะขายเป็นส่วนสำคัญ และข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏ
อยู่ก็มีผู้คอยรับซื่ออยู่เป็นปกติชุก ถ้าไม่มีกฎหมายลงโทษบุคคลที่คอยรับซื่อหรือช่วยเหลือ การ
ป้องกันปราบปรามลักลอบก็ย่อมไม่ได้ผล ด้วยเหตุนี้จึงสมควรลงโทษบุคคลดังกล่าว เชื่อว่าจะ
ได้ผลในทางป้องกันปราบปรามการหลีกเลี่ยงอากรอันจะเป็นผลเพิ่มพูนรายได้ของรัฐยิ่งขึ้น

[รก.๒๕๐๐/๘/๒๕๘/๒๒ มกราคม ๒๕๐๐]

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑

โดยที่คณะปฏิวัติเห็นเป็นการจำเป็นที่จะส่งเสริมให้มีการลงทุนในกิจการ
อุตสาหกรรมในประเทศ อันจะเป็นผลให้ประเทศไทยสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้เอง เพื่อความ
ประสงค์นี้ เป็นการสมควรที่จะจัดให้มีการผ่อนผันให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้ใช้บรรดา
เครื่องจักรและวัตถุดิบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศได้โดยไม่ต้องวางเงินประกันเงินอากรที่พึงเรียก

(๖๕)

เก็บแก๊สของเหล่านี้นตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

บรรดาเครื่องจักรและวัตถุที่นำเข้ามาจากต่างประเทศอันพึงได้รับการงดหรือลดหย่อนภาษีตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมนั้น ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจผ่อนผันส่งมอบไปได้ โดยถือเอาการรับประกันของธนาคารที่เชื่อถือได้แทนการวางเงินเป็นประกันเงินอากรที่พึงเรียกเก็บตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒

[รก.๒๕๐๑/๑๐๑/๕พ./๒๙ พฤษจิกายน ๒๕๐๑]

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สอดคล้องแก่การปฏิบัติและช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมสินค้าขาออก หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

[รก.๒๕๑๕/๑๙๐/๑๔๒พ./๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕]

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ พ.ศ. ๒๕๒๘

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรโดยดลเป็นพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ ในการนี้เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากรเพื่อให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรในทำนองเดียวกับคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรมีประสิทธิภาพและเกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังกล่าว ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

[รก.๒๕๒๘/๔๑/๑๙๗พ/๕ เมษายน ๒๕๒๘]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการนำสินค้าจำพวกเคมีภัณฑ์ สิ่งมีพิษ หรือสิ่งที่เป็นอันตรายอย่างอื่นเข้ามาในราชอาณาจักรและนำมาเก็บรักษาไว้ในเขตศุลกากรเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล

สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมขึ้นได้ สมควรกำหนดวิธีการเก็บภาษีอากรสำหรับสินค้า อันตรายตลอดจนเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการนำสินค้าออกไปจากเขต ศุลกากรขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้มีการนำสินค้าเหล่านั้นออกไปจากเขตศุลกากรได้โดยรวดเร็วและ เหมาะสมกับสถานที่เก็บรักษาสินค้าดังกล่าว นอกจากนี้ สมควรกำหนดมาตรการดำเนินการ กับของตกค้างที่เป็นสินค้าอันตรายและของเสียและเรือที่นำของดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[ร.ก.๒๕๓๔/๒๔๐/๗๗พ./๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนด การสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกิดในทะเลอาณาเขต และเนื่องจากได้มี ประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ เพื่อกำหนดการใช้อำนาจทางศุลกากรในเขต ต่อเนื่องให้ชัดเจนด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[ร.ก.๒๕๔๐/๗๒ก/๒๐/๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่ม มาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร บรรลุผลยิ่งขึ้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ เพื่อ กำหนดความผิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าและเพิ่มอำนาจของศาล ในการรับเรือที่มีขนาดเกินสองร้อยห้าสิบตันและของที่มีได้เป็นของผู้กระทำความผิดในบาง กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[ร.ก.๒๕๔๒/๑๑๘ก/๓๖/๓๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยได้เข้า เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงมีพันธกรณีที่จะต้องนำความในมาตรา ๗ ของความตกลง ทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้ กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินอากรสำหรับของนำเข้า ซึ่งแตกต่างจาก กฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับ

ของนำเข้า ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้องยกเลิกการใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกที่ไม่พอใจการประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แทนการอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น และสมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้นำของเข้าหรือส่งของออกมีหน้าที่เก็บรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และกำหนดให้อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือมีการตรวจสอบพบว่าการกระทำผิดเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการใต้สวนการกระทำผิดนั้น รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบของกรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถลงโทษผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลได้อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.๒๕๕๓/๑๗ก/๑/๘ มีนาคม ๒๕๕๓]

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการค้าขายระหว่างประเทศได้มีการแข่งขันกันอย่างมาก การสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ จึงสมควรกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นในประเทศไทย เพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับสินค้านั้นเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการส่งเสริมการส่งออกอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งการจัดตั้งเขตปลอดอากรสามารถกระทำได้โดยขออนุมัติต่ออธิบดีกรมศุลกากรเท่านั้น จึงมีความสะดวก รวดเร็ว และเป็นหลักการที่มีความสอดคล้องกับหลักสากลตั้งที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาเกี่ยวกับโตขององค์การศุลกากรโลก จึงเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกที่สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกิจการของตนได้และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อให้มีขอบเขตการดำเนินงานได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นให้มีความยืดหยุ่นและเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.๒๕๕๓/๑๐๘ก/๑/๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓]

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๗)
พุทธศักราช ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ.เจ้าพระยาพิชเชนทร์โชติ
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่
เกี่ยวกับเรื่องนำเข้าหรือส่งออกของออกทางบก

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗)
พุทธศักราช ๒๕๕๐”

มาตรา ๒* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[ร.ก.๒๕๕๑/~/๕๕/๒๕ เมษายน ๒๕๕๑]

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
“ทางอนุมัติ” ให้หมายความว่า ทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นทางที่จะใช้
ขนส่งของเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรได้ หรือจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือ
จากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบกได้

“ด่านพรมแดน” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทาง
อนุมัติ เพื่อตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“ด่านศุลกากร” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติ
เพื่อเก็บศุลกากรแก่ของที่ขนส่งโดยทางนั้นและเพื่อตรวจของด้วย

“การนำเข้าหรือส่งออกทางบก” ให้หมายความรวมถึงการนำเข้าของเข้าหรือส่งออกทางลำน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น แต่ไม่รวมถึงการนำเข้าหรือส่งออกทางไปรษณีย์หรือทางอากาศ

“เขตแดนทางบก” ให้หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และรวมถึงถึงลำน้ำใด ๆ ซึ่งเป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ผู้ควบคุมยาน” หรือ “ผู้ขนส่ง” เมื่อใช้เกี่ยวแก่รถไฟ ให้หมายความว่า พนักงานรักษารถ

“พนักงานหรือพนักงานศุลกากร” นอกจากพนักงานต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙ แล้ว ให้หมายความรวมถึงพนักงานใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากรด้วย

มาตรา ๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้าไปหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากรหรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีหรือผู้แทน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บหรือซ่อนหรือยินยอมให้เก็บหรือซ่อนหรือจัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๖ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใดหรือเรือประเภทใด ที่ใช้ขนส่งของตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตแดนทางบก จอดเทียบท่าเพื่อขนของขึ้นลงตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๗ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในยานยนต์ที่บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตแดนทางบกเข้าในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดีต้องการ

เป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานด้านพรมแดนและด้านศุลกากรและเมื่อพนักงานด้านพรมแดนได้ส่งลายมือชื่อในบัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชีฉบับนั้นเป็นใบอนุญาตให้นำของผ่านด่านพรมแดนมายังด้านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านจากพนักงานด้านพรมแดนแล้ว ให้ชนของมายังด้านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติ ของนั้นต้องขนด้วยขบวนเดียวกันกับที่ใช้เข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของหรือหีบห่อซึ่งบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๘ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่ได้โดยสารในขบวนที่บรรทุกนั้น เมื่อจะผ่านเขตแดนทางบกออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด้านศุลกากร ณ ทางอนุมัติซึ่งใช้ขนส่งของนั้น

(๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้สั่งปล่อยของ และได้ออกใบอนุญาตหรือรับรองใบขนส่งสินค้าฉบับใดเท่าที่จำเป็นแก่การย้ายถอนของนั้นไปแล้ว ก็ให้ชนของไปจากด้านศุลกากรผ่านด่านพรมแดนและข้ามเขตแดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาตหรือใบขนส่งสินค้าที่เกี่ยวข้องของนั้นต่อพนักงานประจำด่านพรมแดน

(๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่งให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่ง และเมื่ออธิบดีได้ประกาศสั่งแล้ว ก็ให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเช่นนั้นตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงาน ณ ด้านศุลกากรและด้านพรมแดน

มาตรา ๙ ผู้ควบคุมขบวนหรือเรือใด ๆ ทั้งที่บรรทุกและมีได้บรรทุกของหรือผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของและบุคคลใด ๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้าในหรือจะออกนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่านพรมแดนอันตั้งอยู่ที่ทางนั้น และต้องยอมให้พนักงานตรวจขบวนหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้พนักงานทำบัญชีของนั้น ๆ ด้วยตามแต่พนักงานจะเห็นสมควร

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานเรียกครั้งในเวลาหรือที่ใด ๆ ภายในระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบกต้องหยุดและยอมให้พนักงานนั้นตรวจขบวนหรือเรือและของที่ขนส่ง ทำบัญชีของนั้น ๆ และตรวจเอกสารใด ๆ ซึ่งต้องมีกำกับของนั้น ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติอื่น

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานถามว่าด้วยการเดินทางหรือของที่ขนส่ง และต้องตอบตามความสัตย์จริงทุกประการ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และของทั้งปวงอัน

เนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นได้รับเสียสิน โดยมีพิกัดคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗ หรือ ๘ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินพันบาทและของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ยึดไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวนั้น หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุให้เป็นที่พอใจของอธิบดีหรือผู้แทน

มาตรา ๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๖ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใด หรือของหรือยานหรือเรือประเภทใด ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

สินธุ์สงครามชัย

รัฐมนตรี

สุรินทร์ / แก้วไข

๑๑/๐๒/๒๕๕๕

A+B(C)

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๕๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๘๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๘๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร
พุทธศักราช ๒๕๖๙

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๕๘๐”

มาตรา ๒* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกเดือน นับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[รก.๒๕๘๑/-/๖๓/๒๕ เมษายน ๒๕๘๑]

มาตรา ๓ (๑) เพียงที่เกี่ยวแก่การเดินอากาศ คำต่อไปนี้ซึ่งใช้ในพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความหมายดังต่อไปนี้ เว้นแต่
จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เรือกำปั่น” หรือ “เรือ” ให้มีความหมายรวมถึงอากาศยาน

“ท่า” ให้มีความหมายรวมถึงสนามบินศุลกากร

“นายเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงผู้ควบคุม

“ด่านตรวจเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงสถานีตรวจอากาศยาน

“ทำเนียบท่าเรือ” ให้มีความหมายรวมถึงที่สำหรับบรรทุกของลงในหรือขึ้นของ

ขึ้นจากอากาศยาน

“เขตน่านน้ำสยาม” ให้หมายความรวมถึง เขตแห่งราชอาณาจักร และอาณาเขต
เหนือนราชอาณาจักร

(๒) คำว่า “อากาศยาน” “สนามบิน” “ผู้ควบคุม” และ “ผู้ประจำหน้าที่” ให้มี
ความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็น
เป็นอย่างอื่น

“สนามบินศุลกากร” ให้หมายความว่า สนามบินที่รัฐมนตรีได้กำหนดขึ้นไว้ตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสนามบินสำหรับการนำเข้า หรือส่งออก หรือนำเข้าและส่งออกซึ่งของ
ประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางอากาศ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ เพื่อความประสงค์แห่งการนำเข้าหรือส่งออกหรือนำเข้าของเข้า
และส่งออกและการศุลกากรให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดท่าหรือที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นท่าหรือที่สำหรับการนำเข้า
หรือส่งออกหรือนำเข้าและส่งออกซึ่งของประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางทะเลหรือทางบก หรือให้
เป็นท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ซื้อคืนอหฺรขาเข้าหรือของที่มิทณฑ์บน ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไข
ตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) กำหนดสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นสนามบินศุลกากรโดยมี
เงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๓) ระบุเขตศุลกากร ณ ท่าใด หรือที่ใด หรือสนามบินใดซึ่งได้กำหนดไว้ดังกล่าว
ข้างต้น”

มาตรา ๕ ในการเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรห้ามมิให้อากาศยาน
ลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากร

แต่ในกรณีที่อากาศยานจำต้องลงก่อนมาถึงหรือหลังแต่ได้ไปจากสนามบิน
ศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ก็ให้ถือเสมือนหนึ่งว่า
ได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินศุลกากร เพื่อความประสงค์แห่งความในวรรคก่อน

มาตรา ๖ ถ้าอากาศยานซึ่งเดินทางเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรจำต้องลง
ในที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือ
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร้องก็ให้แสดงสมุดปุมซึ่งเป็นของ
อากาศยานนั้นต่อพนักงานที่กล่าวแล้ว และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอนุญาตให้ชนของใด ๆ ขึ้นจาก
อากาศยานนั้นโดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากร และห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำ
หน้าที่ในอากาศยานนั้นออกห่างไปจากที่นั้น โดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรหรือ

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ถ้าที่ที่ลงนั้นเป็นสนามบินก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อเจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินโดยพลัน ว่าอากาศยานนั้นได้มาลงแล้วและมาจากที่ใด และให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินรายงานต่อพนักงานศุลกากรโดยพลันว่า อากาศยานนั้นได้มาลงและต้องไม่ยอมให้ขึ้นของใด ๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้น หรือให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นไปจากสนามบินโดยมิได้รับความเห็นชอบของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดในอากาศยานที่เดินทางเข้าในราชอาณาจักรทำลายหรือเปลี่ยนแปลงตราเครื่องหมายใด ๆ ซึ่งพนักงานศุลกากร ณ สนามบินซึ่งตนได้จากมาก่อนเข้าในราชอาณาจักร ได้ประทับไว้กับส่วนใดของอากาศยานหรือกับของใดในอากาศยานนั้น

มาตรา ๘ เมื่อได้ออกใบปล่อยสำหรับอากาศยานแล้วตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรชนของใด ๆ ที่บรรทุกไว้ในอากาศยานนั้น เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรขึ้นจากอากาศยาน

มาตรา ๙ ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ความว่า “อาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสาร ไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้า” ให้หมายความรวมถึงว่าอาจตรวจและสลักหลังเอกสารใด ๆ ทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับอากาศยาน หรือกับของที่บรรทุกไว้หรือจะบรรทุกลงในอากาศยาน

มาตรา ๑๐ ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บทบัญญัติให้วางพนักงานศุลกากรลงประจำเรือนั้น มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติในมาตรา ๒๒, ๒๔, ๓๔, ๔๔, ๔๕, ๕๐, ๕๓, ๕๔, ๕๗, และ ๖๔ ถึง ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตราเหล่านี้มิให้ใช้บังคับแก่การเดินทางอากาศ

มาตรา ๑๒ ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ความว่า “ในทะเลหรือในแม่น้ำลำคลอง” ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรซึ่งอากาศยานได้ลง

มาตรา ๑๓ ในการใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บังคับ ห้ามมิให้รับอากาศยานไม่ว่าประเภทใด ๆ

มาตรา ๑๔ ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ บังคับแก่อากาศยานทุกประเภท

มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสี่สิบสี่ ชั่วโมง นับแต่เมื่ออากาศยานมาถึงสนามบินศุลกากร เมื่อยื่นรายงานนี้ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปฐมนิเทศของทั้งปวงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักรและรายงานนี้ต้องทำขึ้นก่อนเปิดระวางอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากรมีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกก็ดี หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักรก็ดี ผู้ควบคุมจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย ถ้ามีการทำผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ ผู้ควบคุมมีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้นให้ถือว่าจนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

เมื่ออากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ก็ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรานี้ แต่ต้องยื่นสมุดปฐมนิเทศของพนักงานศุลกากรตรวจและสลักหลัง

มาตรา ๑๖ ก่อนจะปล่อยอากาศยานลำใดที่บรรทุกของหรือมิได้บรรทุกของ ออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมหรือถ้าผู้ควบคุมไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ก็ให้ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ควบคุมไปรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ศุลกากรและต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในข้อใด ๆ อันเกี่ยวแก่อากาศยานของที่บรรทุกและการเดินทาง ต้องยื่นสมุดปฐมนิเทศเพื่อพนักงานตรวจและต้องยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศ ต่อพนักงานนั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนดเมื่อพนักงานได้ลงลายมือชื่อในใบแจ้งความแล้วก็ให้ถือว่าใบแจ้งความนั้นเป็นใบปล่อยให้อากาศยานออกเดินทางไปต่างประเทศได้

ถ้าอากาศยานนั้นบรรทุกของใด ๆ ก็ให้ผู้ควบคุมยื่นบัญชีของและทำคำสำแดงรายการของทั้งปวงที่บรรทุกตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ช)

ถ้าอากาศยานลำใดออกจากสนามบินศุลกากรในราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยอากาศยานหรือมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมหรือตัวแทนในเมื่อผู้ควบคุมไม่อยู่ มีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งแก่ตามมาตรา

มาตรา ๑๗ ถ้าอากาศยานลำใดได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วออกจากสนามบินศุลกากรหนึ่งไปยังสนามบินศุลกากรอื่นใดในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปฐมนิเทศของต่อพนักงานประจำสนามบินนั้นเพื่อตรวจ และให้ยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศต่อพนักงานนั้นด้วยอีกฉบับหนึ่ง และถ้าบรรทุกของไว้ในอากาศยานก็ให้ยื่นบัญชีของและแสดงรายการของที่บรรทุกด้วยอีกฉบับหนึ่งเช่นกัน กับทั้งให้แสดงใบปล่อยอากาศยานที่พนักงานได้ออกให้ ณ สนามบิน

ศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินศุลกากร จนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานชั้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักรและทุกคราว ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยอากาศยานที่ได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

อธิบดีมีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรานี้

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจสั่งลดหย่อนหรืองดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระติดพันที่ตั้งเก็บตามมาตรา ๑๑๐ และ ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ แก้อากาศยานได้

มาตรา ๑๙ เพื่อสะดวกและให้ทันทางที่ในการค้าอธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการแห่งใบแนบ ๑, ๓, ๕ ถึง ๑๓ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และใบแนบ ๒ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒ และกำหนดแบบขึ้นใช้ใหม่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกใบแนบ ๔ เพิ่มเติม (ข) ต่อท้ายพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความในใบแนบ ๔ (ข) แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๑ เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศในพฤติการณ์พิเศษ รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะกรณีให้อากาศยานใด หรือบุคคลใดได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕, ๖, ๗, หรือ ๘ และความผิดนั้นมิได้บัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
(ตามมติคณะรัฐมนตรี)
สินธุ์สงครามชัย
รัฐมนตรี

(ใบแนบ ๔)

(ท) อัตราค่าธรรมเนียมออกใบปล่อย (พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ มาตรา ๔๙, ๕๐, ๖๘ และ ๖๙ หรือพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ มาตรา ๑๖ และ ๑๗)

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

หมายเหตุ :- เรือที่ได้รับใบปล่อยเรือออกไปยังท่าในประเทศสยามและทั้งภาคต่างประเทศ
ด้วยให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่อย่างเดียว คือ ค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับใบปล่อยเรือไป
ภาคต่างประเทศ

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๙)
พุทธศักราช ๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)
อาทิตยที่พญาภา
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร
พุทธศักราช ๒๕๖๙

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙)
พุทธศักราช ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

[ร.ก.๒๕๕๒/-/๑๑๖๘/๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
๒๕๖๙ และให้เติมวรรคใหม่ต่อท้ายมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙
ดังต่อไปนี้

“คำว่า “ราคาล้นแท้จริงในท้องตลาด” หรือ “ราคา” แห่งของอย่างใดนั้นหมาย
ความว่า ราคาขายส่งเงินสด (ในส่วนของขาเข้า ไม่รวมค่าอากร) ซึ่งจะพึงขายของประเทศและ
ชนิดเดียวกันได้ โดยไม่ขาดทุน ณ เวลาและที่ที่นำของเข้าหรือส่งออกแล้วแต่กรณี โดยไม่มีหัก
ทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

คำว่า “อากร” หมายความว่า ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระติด

พันในทางศุลกากร หรืออากรชั้นใน”

มาตรา ๔ ให้เดิมวรรคใหม่ต่อท้ายมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังต่อไปนี้

“ของที่ยึดไว้นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ยึด ก็ให้ตกเป็นของแผ่นดิน”

มาตรา ๕ ให้เดิมวรรคใหม่ต่อท้ายมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังต่อไปนี้

“ถ้าของที่ยึดไว้นั้นเป็นของเสียง่าย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งของมัน อธิบดีจะสั่งให้ขายทอดตลาดก่อนรับก็ได้ และเงินค่าขายของมันเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าการะมัดพันทั้งปวงออกแล้วให้ถือไว้แทนของ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในตอนที่ห้ามาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ เกี่ยวกับอัตราโทษและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสามเท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว แต่ไม่ให้ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท และไม่ให้สูงกว่าแปดพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๗ ให้เดิมวรรคใหม่ต่อท้ายมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังต่อไปนี้

“ในกรณีที่ยึดติดเห็นสมควรที่จะฟ้องบุคคลใดฐานกระทำหรือยื่นคำแสดงหรือบันทึกรายการซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริบูรณ์หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือฐานหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการกักตุนหรือการห้าม ให้ยึดติดเห็นความเห็นว่า เป็นเพราะเหตุใด จึงควรฟ้องผู้กระทำผิด”

มาตรา ๘ ให้เดิมวรรคใหม่ต่อท้ายมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังต่อไปนี้

“คำเรียกร้องของบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับชนิดของ คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใด ๆ หรือเกี่ยวกับอัตราอากรที่พึงเก็บแก่ของใด ๆ นั้น มิให้รับพิจารณาหลังจากที่ได้เสียอากรและของนั้น ๆ ได้ส่งมอบหรือส่งออกไปแล้ว เว้นไว้แต่จะได้แจ้งความไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการส่งมอบหรือส่งออกไปจะยื่นคำเรียกร้องดังกล่าวนั้น และคำเรียกร้องนั้นได้ยื่นภายในสองปี นับแต่วันนำของเข้าหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี

สิทธิเรียกร้องคืนเงินอากรที่เสียเกินไปเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณจำนวนเงินอากร

ผิด และสิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเงินอากรที่ขาดเพราะเหตุตั้งกล่าวนั้นเป็นอันขาดอายุความ เมื่อครบกำหนดสองปี นับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออก แต่บทบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่การเก็บอากรซึ่งมีผู้ได้หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔

มาตรา ๑๐ เมื่อนำของใด ๆ เข้ามาหรือส่ง ของใด ๆ ออกไป และของนั้น จะต้องเสียอากรหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงรายการต่อไปนี้ ในใบขนสินค้า คือชนิดของ คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดและรายการอย่างอื่น ๆ ตามแต่อธิบดีจะต้องการ และให้ลงนามรับรองในใบขนว่า ข้อความที่ได้แสดงไว้นั้นเป็นความจริง

ถ้าไม่พึงสอบทราบราคาอันแท้จริงในท้องตลาดได้ ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงค่าแห่งของประเภทและชนิดเดียวกันซึ่งจะพึงส่งมอบได้ ณ ที่ที่นำของเข้าหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี แต่ในส่วนของขาเข้าไม่รวมค่าอากร

มาตรา ๑๑ ก่อนจะขนของใด ๆ ออกจากเรือลำใด ให้ผู้นำของเข้ายื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและมีมูลค่าเป็นจำนวนเท่าที่อธิบดีต้องการ และถ้าต้องเสียอากรก็ให้เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น หรือถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง ก็ให้วางเงินเป็นประกันเงินอากรนั้น

อธิบดีจะอนุญาตให้ขนของใด ๆ ออกจากเรือ เมื่อมีใบขอเปิดตรวจตั้งบัญชีไว้ต่อไปก็ได้ หรือเมื่อมีคำขอของนายเรือหรือตัวแทนของเรือที่นำของเข้าก็ได้ โดยให้ปฏิบัติภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่เห็นควรกำหนด

แต่หีบห่อของส่วนตัวผู้โดยสารนั้น ไม่ต้องมีใบขนสินค้าและอาจตรวจขนขึ้นบกและส่งมอบไปได้ ตามข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒ ถ้าผู้นำของใด ๆ เข้ามาไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของนั้น ๆ ได้ เพราะยังไม่ทราบรายการบริบูรณ์จะยื่นใบขอเปิดตรวจตามแบบที่อธิบดีต้องการก็ได้

ใบขอเปิดตรวจนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองแล้วก็ให้เป็นใบอนุญาตให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นได้ และให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ แล้วให้ทำใบขนสินค้าขึ้นโดยพลัน

ถ้าผู้นำของเข้าไม่ยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น และไม่เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น ถ้าต้องเสีย หรือไม่วางเงินเป็นประกันเงินอากรเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ ก็ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดเพื่อใช้ค่าอากร ค่าใช้จ่าย และค่าภาระติดพันอย่างอื่น ๆ ทั้งสิ้น ถ้ามีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ก็ให้สั่ง

จ่ายให้ผู้นำของเข้า

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ส่งมอบของใด ๆ ไปก่อนที่ของนั้น ๆ มีใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้ว และถ้าต้องเสียอากร ก่อนได้เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น โดยถูกต้องแล้วด้วย

อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ส่งมอบของไปได้ เมื่อได้วางเงินเป็นประกันเงินอากร ที่กล่าวข้างต้น โดยให้ปฏิบัติภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรกำหนด แต่ถ้าไม่ชำระเงินอากรภายในสามเดือน นับแต่วันส่งมอบของ จะเรียกเงินอากรเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบก็ได้ เงินจำนวนที่เพิ่มนั้นถือเป็นเงินอากร และให้อธิบดีมีอำนาจกักของใด ๆ ที่เป็นของลูกหนี้ และที่กำลังผ่านศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระเงินอากรโดยถูกต้อง

มาตรา ๑๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรนั้น รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดได้ว่า ก่อนส่งมอบไปจากความรักขาของศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าปิดแสตมป์หรือตอกตราของศุลกากรที่ของหรือหีบห่อของนั้น ๆ ตามวิธีการที่กำหนดในกระทรวง

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ตัวแทนถูกศาลพิพากษาให้ปรับเพราะได้กระทำการใด ๆ ที่เป็นความผิดฐานทำหรือยื่นคำแสดงหรือบันทึกเรื่องราวหรือเอกสาร ซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริบูรณ์หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการกักตุนหรือการห้ามนั้น ตัวการจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งใช้ค่าปรับนั้นโดยมีพักต้องค้ำประกันว่า ตัวแทนจะสามารถชำระค่าปรับนั้นได้หรือไม่ หรือมีพักต้องค้ำประกันว่าตัวแทนได้ถูกจำแทนค่าปรับนั้นแล้วหรือไม่

มาตรา ๑๖ การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีพักต้องค้ำประกันว่าผู้กระทำความผิดหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่

มาตรา ๑๗ ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ท่านให้รับเสียสินโดยมีพักต้องค้ำประกันว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือหาไม่

มาตรา ๑๘ ถ้าของใดยังอยู่ในความรักษาหรือกำกับตรวจตราของศุลกากรถึงสี่เดือนโดยไม่มีใบอนุญาตได้รับรอง และไม่ได้เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น โดยถูกต้องเมื่ออธิบดีได้ให้คำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามานั้นสิบสี่วันแล้ว ก็ให้ส่งพนักงาน

เจ้าหน้าที่หรือตัวแทนนั้นให้นำของนั้นออก, เขยทอดตลาด หรือให้ตัวแทนนั้นส่งของกลับออกไป หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจทำลายของนั้นเสีย

มาตรา ๑๙ ของใด ๆ ที่พึงพิสูจน์ได้ง่ายว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่ได้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร และเสียอากรแล้วนั้น ถ้าส่งกลับออกไปยังเมืองท่าต่างประเทศหรือส่งกลับ ออกไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองท่าต่างประเทศ ก็ให้คืนเงินอากรให้เป็นจำนวน เท่ากับเจ็ดในแปดส่วนแห่งเงินอากรที่ได้เสียไปแล้ว หรือเท่ากับเจ็ดในแปดส่วนเงินอากรสำหรับ ของนั้น คำนวณตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าที่ใช้อยู่ในขณะที่ส่งกลับออกไปสุดแล้วแต่จำนวนใดจะ ต่ำกว่า แต่การคืนเงินต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ต้องพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าของนั้นเป็นของรายเดียวกับ ที่ได้นำเข้ามา

(ข) ของนั้นมีได้ใช้ หรือมิได้จัดทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหากำไรหรือใน ระหว่างเวลาที่ของอยู่ในราชอาณาจักรของนั้นมีได้เปลี่ยนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของบุคคลอื่นใด

(ค) ของนั้นส่งกลับออกไปทางท่าเรือหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืน อากรขาเข้า

(ง) ของนั้นส่งกลับออกไปภายในสองปี นับแต่วันที่น่าเข้า

(จ) เงินอากรที่พึงได้คืนเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่ายี่สิบบาท

ให้อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับศุลกากร ว่าด้วยวิธีการพิสูจน์ของ การส่งของ กลับออกไป การยื่นสมุดเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอคืนเงินและห้ามมิให้รับพิจารณาคำร้องขอคืนเงินอากรรายใด ๆ เว้นไว้ แต่จะได้ปฏิบัติตามถ้วนถูกต้องแล้วตามข้อบังคับที่กล่าวนั้น

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

สุรินทร์ / แก้ว

๑๑/๐๒/๒๕๔๕

A+B(C)

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

*[รก.๒๕๕๗/๑๕/๑๕๗/๒ มีนาคม ๒๕๕๗]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๘๒ และให้ให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ สิ่งใด ๆ ก็ตามจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

สิ่งที่ยึดไว้ นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มาขึ้นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวันสำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด สามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา

๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และให้ให้ลัดตราโทษต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๖ (๒) .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน”

มาตรา ๑๕ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๘ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๙ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๒๑ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๒๒ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๒๘ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจะให้รับตัวเรือนั้นไว้ก็ได้”

นั้นไว้ก็ได้”

มาตรา ๒๙ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๓๐ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และของนั้นให้รับเสีย”

เสีย”

มาตรา ๓๓ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๓๔ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๕๓ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๕๕ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๕๗ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๖๐ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือสามเท่าจำนวน

ค่าภาษีที่ขอลคืน หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน”

มาตรา ๖๖ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๗๐ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๗๒ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ....”

มาตรา ๗๔ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และสินค้าที่ได้

บรรทุกลง หรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือนั้น ให้รับเสีย”

มาตรา ๙๐ .....”ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน

หนึ่งพันบาท”

มาตรา ๙๑ .....”ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาท สำหรับ

หีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากค่าภาษีที่ต้องเสียสำหรับของนั้น”

มาตรา ๙๓ .....”ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ

จำคุกไม่เกินหกเดือน”

มาตรา ๙๙ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน”

มาตรา ๑๑๐ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท .....

มาตรา ๑๑๔ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๑๕ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๑๙ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๙๙ และมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท.....”

มาตรา ๖๘ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ .....”ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๒ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๖ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๒๒ .....”ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๒ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๑๐๒ ทวิ ถ้าบุคคลใดจะต้องถูกฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมและใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีจะเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และการที่อธิบดีงดการฟ้องร้องเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำความผิดนั้น ในการจะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

ในกรณีความผิดเกี่ยวกับอากรเล็ก ๆ น้อย ๆ จะออกกฎกระทรวงมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับ และงดการฟ้องร้องก็ได้

ในกรณีที่อธิบดีเป็นสมควรที่จะฟ้องบุคคลใดฐานกระทำหรือยื่นคำสำคัญหรือบันทึกเรื่องราวซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริสุทธิ์ หรือเป็นความซักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการกักตุนหรือการห้าม ให้อธิบดีบันทึกความเห็นว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงควรฟ้องผู้กระทำผิด”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๒ ทวิ และมาตรา ๑๐๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

“มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๙๐ และมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่หมื่นบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนกรมตำรวจ ที่จะเรียกรับเทียบ และงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

มาตรา ๑๐๒ ตริ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

๑. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้ามต้องกักตุนในการนำเข้ามาใน หรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าขายของกลาง แต่กรณีที่มีได้รับของกลาง หรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๒. ความผิดฐานสำแดงเท็จ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าปรับ แต่ในรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๓. กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละ ๑๐ ของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้”

มาตรา ๑๐ ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดมีสิ่งซึ่งต้องห้าม หรือสิ่งซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสิ่งต้องกักตุน หรือเป็นสิ่งลักลอบหนีศุลกากรไว้ในครอบครอง ให้อธิบดี พนักงานศุลกากรผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจบันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็น บันทึกนี้ถ้าเสนอต่อศาลในเมื่อมีการดำเนินคดี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นความจริงตามข้อเท็จจริงที่จัดแจ้งไว้ในบันทึกนั้น และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือนำเข้ามาโดยการลักลอบหนีศุลกากร แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่การกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วย

การควบคุมการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง และกฎหมายว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๑๑ สิ่งที่ยึดไว้ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เมื่อยึดไว้ครบสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของ หรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอา ให้ถือว่า เป็นสิ่งที่ไม่มียังคง และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๒ เมื่อเห็นแก่ในการสมควรกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมศุลกากร ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศุลกากร

ภายในเขตควบคุมศุลกากร ให้

บรรดาโรงเรือน หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้นของพนักงานศุลกากรตลอดไป ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืนโดยไม่ต้งมีหมายค้น แต่ในการใช้อำนาจดังกล่าวแต่ละคราว พนักงานศุลกากรต้องแสดงว่าตนมีเหตุอันสมควรที่จะใช้อำนาจนั้น และต้องแสดงบัตรประจำตัวว่าเป็นพนักงานศุลกากรด้วย

บรรดายานพาหนะซึ่งเข้าใน หรือออกไป หรือพักอยู่ในหรือผ่านเขตนั้น ตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้นทำนองเดียวกัน

บรรดาบุคคลซึ่งสัญจรไปมาภายในเขตนั้นอยู่ในอำนาจการตรวจค้นทำนองเดียวกัน แต่ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวนั้นได้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลของตนให้เป็นที่พอใจของพนักงานศุลกากร พนักงานศุลกากรมีอำนาจจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

อำนาจการตรวจค้นของพนักงานศุลกากร เกี่ยวกับโรงเรือนหรืออสังหาริมทรัพย์ อย่างอื่นในเวลากลางคืนจะต้องเป็นพนักงานศุลกากรผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๑๓ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศให้ผู้ทำการค้าสินค้าชนิดใด ตามลักษณะเงื่อนไขใดที่อธิบดีกำหนดไว้ จัดให้มีสมุดควบคุมตามแบบที่อธิบดีกำหนดและให้ลงรายการในขณะที่ได้รับและจำหน่ายสินค้าชนิดนั้นในการประกอบการค้าเป็นรายวันในสมุดนั้น การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศตามความในวรรคก่อน ให้ผู้ทำการค้า จัดให้มีสมุดควบคุมและลงรายการในสมุดควบคุมเป็นรายวัน

ถ้าการตรวจแสดงให้เห็นว่ามีสินค้าขาดหรือเกินจำนวนที่ควรจะปรากฏตามสมุดควบคุม ในเมื่อค่านึงถึงจำนวนสินค้าที่ผู้ทำการค้าสมควรมีไว้เพื่อใช้สอยเอง และให้ครอบครัวใช้สอยตามปกติแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้าซึ่งขาดหรือเกินนั้นได้นำมาไว้ในครอบครองของผู้ทำการค้า หรือย้ายขนไปโดยผิดกฎหมาย แล้วแต่กรณี โดกกังไม่ได้ชำระค่าอากร

มาตรา ๑๔ อธิบดีมีอำนาจประกาศระบุบริเวณพิเศษในเขตควบคุมศุลกากร

ซึ่งจะต้องอยู่ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรานี้ และให้มีแผนที่แสดงเขตของบริเวณดังกล่าวต่อ
ท้ายประกาศนั้น การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในบริเวณพิเศษนั้น ผู้ใดมีสินค้าเพื่อการค้าของตนหรือของผู้อื่น ให้
สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ยังไม่ได้ชำระค่าอากร เว้นแต่จะแสดงให้เห็นที่พอใจว่าได้
ชำระอากรแล้ว

ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนสินค้าเข้าไป หรือออกมา หรือขนภายในบริเวณพิเศษนั้น
เว้นแต่จะมีใบอนุญาตซึ่งพนักงานศุลกากรได้ออกให้ และต้องแสดงใบอนุญาตนั้นเมื่อ
พนักงานศุลกากรเรียกร้อง

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคสาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราโทษปรับตามกฎหมายศุลกากรในปัจจุบันได้กำหนดขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๙ ในขณะที่จึงเป็นอัตราโทษปรับที่ต่ำเกินไปไม่เหมาะสมกับสถานะการณ์ เป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวและไม่เข็ดหลาบ สมควรจะต้องเพิ่มอัตราโทษปรับให้สูงขึ้นสืบเท่าของอัตราโทษเดิม ทั้งการยึดของกลางในการกระทำผิดกฎหมายศุลกากรในกรณีไม่มีตัวผู้ต้องหา กว่าจะตกเป็นของแผ่นดิน จะต้องยึดไว้จนครบหกเดือน โดยผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาจึงจะตกเป็นของแผ่นดิน เป็นการล่าช้ามากเกินสมควรโดยไม่จำเป็น ทำให้ของกลางนั้นเสื่อมคุณภาพ ทั้งเป็นเรื่องที่ไม่มีปัญหาอย่างใดแล้ว และเป็นเหตุให้ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมได้รับเงินสินบนและรางวัลล่าช้าไปด้วยเป็นผลเสียในการปราบปรามจึงจำเป็นต้องย่นระยะเวลาให้สั้นเข้า ส่วนการมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบกรณีความผิดเกี่ยวกับภาษีเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นเดียวกับอธิบดีกรมศุลกากร ก็เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่า มีคดีที่กระทำผิดกฎหมายศุลกากรเกิดขึ้นในส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมาก ทั้งบางรายเกิดขึ้นในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากรตั้งอยู่ การที่จะส่งเรื่องมาให้อธิบดีกรมศุลกากรทำการเปรียบเทียบปรับทุก ๆ รายเป็นการล่าช้าและยุ่งยากมาก สมควรมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบกรณีความผิดเกี่ยวกับภาษีเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นเดียวกับอธิบดีกรมศุลกากรได้ และสำหรับคดีที่ราคาของกลางรวมค่าอากรเกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท ก็สมควรให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากรผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนกรมตำรวจทำการเปรียบเทียบ แทนที่จะให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมศุลกากรแต่ผู้เดียว เพื่อเป็นการรัดกุมรอบคอบเป็นประโยชน์แก่ราชการทั้งนี้ การกำหนดจ่ายเงินสินบนและรางวัลนั้นแล้ว เพื่อเป็นประกันแก่ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม เป็นกำลังน้ำใจสำเภาและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายศุลกากร จึงสมควรกำหนดการจ่ายเงินสินบนและรางวัลสำหรับการจับกุมการกระทำผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร ฐานล่าแดงเท็จ และตรวจพบเงินอากรขาดไว้ในกฎหมายศุลกากรให้เป็นการแน่นอนยิ่งขึ้น อนึ่ง การฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรอยู่ในขณะนี้ ผู้กล่าวหาอย่างมีหน้าที่นำสืบ ซึ่งมักจะหาพยานหลักฐานได้ไม่เพียงพอที่จะลงโทษผู้ต้องหาได้ถ้าให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากร พนักงานศุลกากรผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ บันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็นการกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วเสนอต่อศาล โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นความจริงตามข้อเท็จจริงที่จัดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นก็ย่อมจะเป็นผลดีในทางคดี เพราะหน้าที่นำสืบตกอยู่แก่จำเลย นอกจากนี้แล้วสมควรกำหนดเขตควบคุมศุลกากรเพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจตรวจค้นและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากรโดยเข้มงวด ทั้งนี้เนื่องจากตามกฎหมายศุลกากรในปัจจุบันมีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในเรื่องการตรวจค้นและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากรไม่เพียงพอ ส่วนการกำหนดเขตควบคุมศุลกากรพิเศษขึ้น ก็เนื่องจากขณะนี้บางท้องที่ริมพรมแดนเป็นที่กักตุนสินค้าที่ลักลอบหนีศุลกากร และไม่มีบทกฎหมายที่จะปราบปรามได้ จึงสมควรที่จะกำหนดเขตควบคุมศุลกากรพิเศษขึ้น เพื่อปราบปรามให้หมดสิ้นไปซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่รัฐในการที่จะเก็บอากรได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

สุรินทร์/แก้ไข